ΠΟΙΚΙΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

SIVE NOVUS HISTORIARUM FABULARUMQUE DELECTUS.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ.

Καθάπερ τὰς χάρακας οἱ Γεωργοὶ τοῖς φυτοῖς παρατιθέασιν· οὕτως οἱ νόμιμοι τῶν Διδασκάλων ἐπιμελεῖς τὰς ὑποθήκας καὶ παραινέσεις παραπηγνύσι τοῖς νέοις, ἵν' ὀρθὰ τέτων βλαστάνοι τὰ ἤθη.

OXONII:

Impensis J. BURDON, Bibliop. Winton.

M DCC XCI.

Edue T 2117.91
~~Edue T 847.91~~
1850 March 27. Gift of
Mrs Mary Abbot of Exeter N.H.
widow of Benj Abbot, Principal of
Phillips Exeter Academy.

AUTHORUM NOMINA,

QUI HOC LIBRO CONTINENTUR.

CLAUD. ÆLIANUS.
POLYÆNUS.
ARISTOTELES.
DIONYSIUS HALICARN.
MAXIMUS TYRIUS.
PLATO.
HERODOTUS.

ΕΚ ΤΗΣ
ΑΙΛΙΑΝΟΥ
ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

ΚΕΦ. α'.

Πῶς ὁ Σωκράτης τὸν Ἀλκιβιάδου τύφον ἀνέσειλεν.

ΟΡΩΝ ὁ Σωκράτης τὸν Ἀλκιβιάδην τετυφωμένον ὑπὸ τῷ πλούτῳ, καὶ μέγα φρονοῦντα ἐπὶ τῇ περιουσίᾳ καὶ τοῖς ἀγροῖς, ἤγαγεν αὐτὸν ἔς τινα τῆς πόλεως τόπον, ἔνθα ἀνέκειτο πινάκιον ἔχον γῆς περίοδον, καὶ προσέταξε τῷ Ἀλκιβιάδῃ τὴν Ἀττικὴν ἐνταῦθα ἀναζητεῖν. Ὡς δὲ εὗρε, προσέταξε τὰς ἀγρὰς τὰς ἰδίας διαθρῆσαι καὶ ἢ εἰπόντος, ἀλλ' ὀλίγου γεγραμμένοι εἰσὶν· ἐπὶ τούτοις ὢν, εἶπε, μέγα φρονεῖς, οἱ περὶ ὀλίγον μέρος τῆς γῆς εἰσίν;

ΚΕΦ. β'.

Πῶς ἡ Γνάθαινα ἑταῖραι κατεσίγασε λάλον.

ΑΦίκετο ἐξ Ἑλλησπόντου παρὰ τὴν ἑταίραν τὴν Ἀττικὴν Γνάθαιναν ἐραστὴς κατὰ κλέος αὐτῆς.

τῆς. Παρὰ πότον ἔν τῳ πολὺς ἦν λαλῶν, καὶ ἐδόκει φορτικός· ὑπολαβεῖσα ἔν ἡ Γνάθαινα, εἶπα ἀ σὺ μέν τοι λέγεις, εἶπεν, ἥκειν ἐξ Ἑλληπόντου; τῶ δὲ ὁμολογήσαντος, καὶ πῶς, εἶπεν, οὐκ ἔγνως τ' ἐκεῖ πόλεων τὴν πρώτην; τοῦ δ' εἰπόντος, καὶ τίς ἐστιν; ἤδε ἀπεκρίνατο, Σίγειον. Καὶ ἐμμελῶς διὰ τῶ ὀνόματος κατεσίγασεν αὐτόν.

ΚΕΦ. γ'.

Ἡ Νίκα τῆς θαλάσσης ἦρξαν Μιτυληναῖοι, τοῖς ἄφισαμβίοις τῶν συμμάχων τιμωρίαν ἐκείνην ἐπήρτησαν, γράμματα μὴ μανθάνειν τὰς παῖδας αὐτῶν, μηδὲ μουσικὴν διδάσκεσθαι· πασῶν κολασέων ἡγησάμβροι βαρυτάτην εἶναι ταύτην, ἐν ἀμαθίᾳ καὶ ἀμουσίᾳ καταβιῶναι.

ΚΕΦ. δ'.

Περὶ Σωκράτους, ὅτε τὸ κώνειον ἔπιεν.

Ὅτε ἦκεν ἡ ναῦς ἡ ἐκ Δήλου, καὶ ἔδει Σωκράτην ἀποθνήσκειν, ἀφίκετο εἰς τὸ δεσμωτήριον Ἀπολλόδωρος ὁ τῦ Σωκράτους ἑταῖρος, χιτῶνα τε αὐτῷ φέρων ἐρίων πολυτελῆ καὶ εὔητριον, καὶ ἱμάτιον τοιῦτο· καὶ ἤδη ἐνδύπα αὐτὸν τὸν χιτῶνα, καὶ θοιμάτιον περιβαλλόμβον, εἶτα ἔτω πιεῖν τὸ φάρμακον. Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ καλῶν ἐνταφίων μὴ ἀμοιρήσειν, εἰ ἐν αὐτοῖς ἀποθάνοι· καὶ γὰρ ἔν καὶ πρεσβύ-

προκείσεθαι σὺν τῷ κόσμῳ τὸν νεκρὸν ὃ πάνυ τι ἀδόξως. Ταῦτα τὸν Σωκράτην ὁ Ἀπολλόδωρος. Ὃδε ὐκ ἠνέχετο, ἀλλ' ἔφη πρὸς τοὺς ἀμφὶ τὸν Κρίτωνα, καὶ Σιμμίαν, καὶ Φαίδωνα.

" Καὶ πῶς ὑπὲρ ἡμῶν καλῶς Ἀπολλόδωρος
" ὗτω δοξάζει, εἴγε αὐτὸς πεπίστευκεν, ὅτι μετὰ
" τὴν ἐξ Ἀθηναίων φιλοτησίαν, καὶ τὸ ἔθ φαρμάκ-
" πμα ἔτι ὕτως ὄψεται Σωκράτην; εἰ γὰρ ὁτε-
" τὴν τὸν ὀλίγον ὕστερον ἐρριμμένον ἐν ποσὶ καὶ κεισό-
" μμόν γ', ἐμὲ εἶναι, δῆλός ἐστί με ὐκ εἰδώς."

ΚΕΦ. ε'.

Πῶς αἱ βεβλημέναι ἐν Κρήτῃ αἶγες θεραπεύονται.

Οἱ Κρῆτές εἰσι τοξεύειν ἀγαθοί· καὶ ἤν τὰς αἶγας βάλλωσιν ἐπ' ἄκροις νεμομένας τοῖς ὄρεσιν· αἱ δὲ βληθεῖσαι ὠδαιχρῆμα τῆς δικτάμνου βοτάνης δίετραγον, καὶ ἅμα τῷ γεύσασθαι, ὅλα ἐκεῖνα τὰ βέλη ἐκπίπτει.

ΚΕΦ. ς'.

Περὶ μεγαλοφροσύνης τοῦ Θεμιστοκλέους.

Ἐπανήει ποτὲ ἐκ διδασκαλείου παῖς ἔτι ὢν Θεμιστοκλῆς. Εἶτα προσιόντος Πεισιστράτου, ὁ παιδαγωγὸς ἔφη τῷ Θεμιστοκλεῖ, Μικρὸν ἐκχωρῆσον τ᾽ ὁδοῦ, προσάγοντος τοῦ Τυράννου. Ὁ δὲ καὶ πάνυ ἐλευθερίως ἀπεκρίνατο· οὔτε γὰρ, εἶπεν, αὐτῷ

τῷ οὐχ' ἱκανὴ ὁδός; ὅτως ἄρα εὐγενές τι καὶ μεγαλόφρον ἐνεφαίνετο τῷ Θεμιστοκλεῖ ἢ ἐξ ἐκείνου.

ΚΕΦ. ζ'.

Περὶ Τυράννων ἐκ τῶν Αἰσώπου.

Φρύγιος ὅτος λόγος· ἔστι δὲ Αἰσώπου τοῦ Φρυγός. Ὁ δὲ λόγος φησὶ τὴν ὠὼ, ἐὰν αὐτῆς τις ἅψηται, βοᾶν, καὶ μάλα γε εἰκότως. Οὔτε γὰρ ἔρια ἔχει ὗς, ὅτε γάλα, ὅτε ἄλλό τι. πλὴν τῶν χρεῶν ὠφελιμχρῆμα ἂν ὀνειροπολεῖν τὸν θάνατον εἰδυῖαν εἰς ὅ, τι τῶν χρησιμῶν αὐτὴ πέφυκε λυσιτελὴς εἶναι. Ἐοίκασι δὲ τῇ ὑὶ τῇ Αἰσώπου οἱ Τύραννοι, ὑποπτεύοντες καὶ δεδοικότες πάντα. Ἴσασι γὰρ ὅτι, ὥσπερ αἱ ὗς, ὀφείλουσι καὶ ἐκεῖνοι τὴν ψυχὴν πᾶσι.

ΚΕΦ. η'.

Πῶς ὁ Ἀριστοτέλης Ἀλέξανδρον ὀργιζόμενον παῦναι ἐπείρασεν.

Ἀλέξανδρον Ἀριστοτέλης ὀργιζόμενον πρὸς ὀργὴν βλέπων, καὶ παῦσαι χαλεπαίνοντα "πολλὰ, ταυτὶ πρὸς αὐτὸν γέγραφεν ὁ θυμὸς, καὶ "ἡ ὀργὴ δὲ πρὸς ἴσους, ἀλλὰ πρὸς τοὺς κρείττονας "γίνεται, σοὶ δὲ οὐδεὶς ἴσος."

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. θ'.

Περὶ γήρως.

Ἐπίχαρμόν φασι, πάνυ σφόδρα πρεσβύτην ὄντα, μετὰ τίνων ἡλικιώτων ἐν λέσχῃ καθήμενον, ἐπεὶ ἕκαστος τῶν παρόντων ἔλεγεν· ὁ μέν τις, ἐμοὶ πέντε ἔτη ὑπόχρη βιῶναι· ἄλλος δὲ, ἐμοὶ τρία· τρίτος ἢ εἰπόντος, ἐμοί γε τέσσαρα· ὑπολαβὼν ὁ Ἐπίχαρμος, "Ὦ βέλτιστοι, εἶπε, τί ζη-"τοῦντες καὶ διαφέρεσθε ὑπὲρ ὀλίγων ἡμερῶν; πάν-"τες γὰρ οἱ συνελθόντες, κατά τινα δαίμονα ἐπὶ "δυσμαῖς ἐσμέν· ὥστε ὥραν πᾶσιν ἡμῖν τὴν τε-"χίστην ἀναγεσθαι, πρὸ τοῦ τινος καὶ ὑπολαῦσαι "κακοῦ πρεσβυτικοῦ."

ΚΕΦ. ι'.

Περὶ τῆς Αἰνείου εὐσεβείας, καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐλέους πρὸς τοὺς Τρῶας.

Ὅτε ἑάλω τὸ Ἴλιον, οἰκτείραντες οἱ Ἀχαιοὶ τὰς τῶν ἁλισκομένων τύχας, καὶ πάνυ Ἑλληνικῶς τοῦτο ἐκήρυξαν, ἕκαστον τῶν ἐλευθέρων ἓν ὅ. τι καὶ βέλεται τῶν οἰκείων ἀποφέρειν ἀράμενον. Ὁ οὖν Αἰνείας τοὺς πατρῴους Θεοὺς βαστάσας ἔφερεν, ὑπεριδὼν τῶν ἄλλων. Ἠθένησε δὲ ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς εὐσεβείᾳ οἱ Ἕλληνες, καὶ δεύτερον αὐτῷ κτῆμα συνεχώρησαν λαβεῖν· ὃ δὴ τὸν πατέρα πάνυ σφόδρα γεγη-

γεγηρακότα ἀναθέμενος ὤμοις ἔφερεν. Ὑπερεκπλαγέντες δὲ καὶ ἐπὶ τούτῳ δὲ ἧκισα, πάντων αὐτῷ τῶν οἰκείων κτημάτων ἀπέστησαν· "Ὁμολογοῦντες, "ὅτι πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς τῶν ἀνθρώπων, καὶ τοὺς "θεοὺς καὶ τοὺς γεγαμένους δι' αἰδοῦς ἄγοντας, καὶ "οἱ φύσει πολέμιοι ἥμεροι γίνονται."

ΚΕΦ. ια'.

Περὶ Θεμιστοκλέους.

ΘΕμιστοκλῆς ὁ Νεοκλέους ἑαυτὸν ἔικαζε ταῖς δρυσὶ, λέγων, ὅτι ἐκείνας ὑπέρχονται οἱ ἄνθρωποι, καὶ δέονται αὐτῶν, ὅταν ὑῆ, σέγειν ἐκ τῶν κλάδων ποθέντες· ὅταν δὲ ὕσης εὐδίας παρίωσι, τίλλουσιν αὐτὰς, καὶ περικλῶσιν. Ὁ δὲ αὐτὸς ἔλεγεν. Εἰ μοί τις ὁδοὺς δύο δείξειε, τὴν μὲν εἰς ᾅδου φέρουσιν, τὴν δὲ ἐπὶ τὸ βῆμα, ἥδιον ἂν τὴν ἑτέραν ἦλθον τὴν εὐθὺ τοῦ ᾅδου.

ΚΕΦ. ιβ'.

Περὶ Λεωνίδου, καὶ τῶν τριακοσίων ἐθελοντὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἀποθανόντων.

Ο Λεωνίδης ὁ Λακεδαιμόνιος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τριακόσιοι, τὸν μαντευόμενον αὐτοῖς θάνατον εἵλοντο ἐν Πύλαις· καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εὖ καὶ καλῶς ἀγωνισάμενοι, τέλος ἔτυχον εὐκλεοῦς καὶ δόξαν ἑαυτοῖς ἀθάνατον ἀπέλιπον, καὶ φήμην ἀγαθὴν δι' αἰῶνος.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. ιγ'.

Περὶ Φιλίππου ἐν νίκῃ ἐγκρατείας, καὶ τίνος ἐβούλετο ἀναμιμνήσκεσθαι.

ΕΝ Χαιρωνείᾳ τοὺς Ἀθηναίους νίκῃ ἐνίκησε Φίλιππος· ἐπαρθεὶς δὲ τῇ εὐπραγίᾳ, ὅμως λογισμῷ ἐκράτησε, καὶ ἔχ ὕβρισε. Καὶ διὰ ταῦτα ἤθετο δεῖν αὐτὸν καταμιμνήσκεσθαι ὑπό τινος τῶν παίδων ἑωθεν, ὅτι Ἄνθρωπός ἐστιν, καὶ προσέταξε τῷ παιδὶ τοῦτο ἔχειν ἔργον. Καὶ ὁ πρότερόν φασιν οὔτε αὐτὸς προήει, ἤτέ τις τῶν δεομένων αὐτοῦ παρ αὐτὸν εἰσήει, πρὶν τοῦτο αὐτῷ τὸν παῖδα ἐκάστης ἡμέρας ἐκβοῆσαι τρίς. Ἔλεγε δὲ αὐτῷ, "Φίλιππε, Ἄνθρωπος εἶ."

ΚΕΦ. ιδ'.

Περὶ Λακεδαιμονίων γυναικῶν.

ΑΙ Λακεδαιμονίων μητέρες, ὅσαι ἐπιθάνοιτο τοὺς παῖδας αὐτῶν ἐν τῇ μάχῃ κεῖσθαι, ἀλλ' αὐταί γε ἀφικόμεναι, τὰ τραύματα αὐτῶν ἐπεσκόπουν· τά τε ἔμπροσθεν, καὶ τὰ ὄπισθεν. Καὶ εἰ μὲν πλείω τὰ ἐναντία, αἴδε γαυρώμεναι, καὶ σεμνὸν ἄρα καὶ βλοσυρὸν ὁρῶσαι, τοὺς παῖδας εἰς τὰς πατρῴας ἔφερον ταφάς. εἰ δὲ ἑτέρως εἶχον τῶν τραυμάτων, ἐνταῦθα αἰδούμεναι καὶ θρηνοῦσαι, καὶ ὡς ἔνι μάλιστα λαθεῖν ἀπευθύσαι, ἀπηλλάττοντο,

καταλιπόσης τὰς νεκρὰς ἐν τῷ πολυανδρίῳ θάψαι, ἢ λάθρα εἰς τὰ οἰκεῖα ἡρία ἐκόμιζον αὐτάς.

ΚΕΦ. ιε'.

Περὶ Ἀλεξάνδρου Θεὸν ἑαυτὸν καλεῖσθαι βουλομένου.

Ἀλέξανδρος, ὅτε ἐνίκησε Δαρεῖον, καὶ τὴν Περσῶν ἀρχὴν κατεκτήσατο, μέγα ἐφ' ἑαυτῷ φρονῶν, καὶ ὑπὸ τῆς εὐτυχίας τῆς περιλαβούσης αὐτὸν τότε ἐκθεσμένος, ἐπέστειλε τοῖς Ἕλλησι "Θεὸν αὐτὸν "ψηφίσασθαι." γελοίως γε. Οὐ γὰρ ἀπεραῖν ἐκ τῆς φύσεως οὐκ εἶχε, ταῦτα ἐκ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ἐκεῖνος ἐκέρδαινεν. Ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλα ἐψηφίσαντο, Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐκεῖνα, ἐπειδὴ Ἀλέξανδρος βούλεται Θεὸς εἶναι, ἔστω Θεός. Λακωνικῶς τε ἅμα καὶ κατὰ τὸν ἐπιχώριον σφίσι τρόπον ἐλέγξαντες τὴν ἔμπληξιν οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῦ Ἀλεξάνδρου.

ΚΕΦ. ις'.

Πῶς ὁ Ἄννων ἐκθανοῦν ἑαυτὸν ἐβούλετο.

Ἄννων ὁ Καρχηδόνιος ὑπὸ τρυφῆς ἐν τοῖς ἀνθρώπων ὅροις οὐκ ἠξίου διαμένειν, ἀλλ' ἐπενόει φήμας ὑπὲρ ἑαυτοῦ καλὰς παρείρεσθαι κρείττονας, ἢ καλὰ τῇ φύσιν, ἥνπερ ἔν ἔλαχεν. Ὀρνιθᾶς γὰρ τῶν ᾠδικῶν παμπόλλους τρεφόμενος, ἔτρεφεν ἐν σκότῳ αὐτούς, ἐν διδάσκων μάθημα λέγειν, "Θεός ἐστιν

Ἄννων.

Ἄννων." Ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνοι μίαν φωνὴν ταύτην ἀκούοντες, ἐγκρατεῖς ταύτης ἐγένοντο, ἄλλον ἄλλοσε διαφῆκεν, οἰόμενος διαρρεῦσαι τῶν ὀρνίθων τὸ ὑπὲρ ἑαυτοῦ μέλος. Οἱ δὲ τὸ πλεῖον ἀπολύσαντες ἄπαξ, ἢ ἐλευθερίαν λαβόμενοι, καὶ ἐς ἤθη τὰ σύντροφα αὐτοῖς ἐλθόντες, τὰ οἰκεῖα ἥδον, καὶ τὰ τῶν ὀρνίθων ἐμυσέργων, μακρὰ χαίρειν εἰπόντες Ἄννωνι, καὶ μαθήμασι τοῖς ἐν τῇ θηλείᾳ.

ΚΕΦ. ιζ.

Περὶ Ἀντιγόνου βασιλέως πραότητος.

ΑΝτιγονόν φασι τὸν βασιλέα δημοτικὸν καὶ πρᾶον γενέσθαι. Καὶ ὅτῳ μὲν σχολὴ τὰ καθ' αὐτὸν εἰδέναι, καὶ αὐτῷ ἔκασα ἐξετάζειν ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς, ἔσεται ἑτέρωθεν. Εἰρήσεται δ' ἔν αὐτοῦ καὶ πάνυ πρᾶον καὶ ἄτυφον, ὃ μέλλω λέγειν. Ὁ Ἀντίγονος ἔτος ὁρῶν τὸν υἱὸν τοῖς ὑπηκόοις χρώμενον βιαιότερόν τε καὶ θρασύτερον· "Οὐκ οἶδα, εἶπεν, ὦ παῖ "τὴν βασιλείαν ἡμῶν ἔνδοξον εἶναι θηλείαν;" Καὶ τὰ μὲν τοῦ Ἀντιγόνου πρὸς τὸν παῖδα πάνυ ἡμέρως ἔχει καὶ φιλανθρώπως. Ὅτῳ δὲ ἂ δοκεῖ ταύτῃ, ἀλλ' ἐκεῖνός γε ἂ δοκεῖ μοι βασιλικὸν ἀνδρά τε εἰδέναι, οὐδὲ πολιτικὸν, τυραννικῷ δὲ συμβιῶσαι μᾶλλον.

ΚΕΦ. ιή.

Περὶ τῶ σμικροτάτων τεθρίππων, καὶ διστίχε ἐλεγείε.

ΤΑῦτα ἄρα ἐστὶ τὰ θαυμαζόμενα Μυρμηκίδε τῦ Μιλησίε, καὶ Καλλικράτες τῦ Λακεδαιμονίε, τὰ μικρὰ ἔργα. Τέθριππα μὲν ἐποίησαν ὑπὸ μυίας καλυπτόμενα, καὶ ἐν Σησάμιῳ διστιχον ἐλεγεῖον χρυσοῖς γράμμασιν ἐπέγραψαν· ὧν, ἐμοὶ δοκεῖ, ὁ σοφὸς ἑτέρου ἐπαινέσεται. Τί γὰρ ἄλλο ἐστὶ ταῦτα, ἢ χρόνε παραπάλωμα;

ΚΕΦ. ιθ'.

Περὶ Θρασύλλε παραδόξε μανίας.

ΘΡάσυλλος ὁ Αἰξωνεὺς παράδοξον καὶ καινὴν ἐνόσησε μανίαν. Ἀπλοίων γὰρ τὸ Ἄστυ, καὶ κατελθὼν εἰς τὸν Πειραιᾶ, καὶ ἐνταῦθα οἰκῶν, τὰ πλοῖα τὰ καλαίροντα ἐν αὐτῷ πάντα ἑαυτῦ ἐνόμιζεν εἶναι, καὶ ἀπεγράφετο αὐτὰ, καὶ αὖ πάλιν ἐξέπεμπε· καὶ τοῖς σωιζομένοις, καὶ εἰσιοῦσιν εἰς τὸν λιμένα ὑπερέχαιρε. Χρόνε δὲ διετέλεσε πολλὰς συνοικῶν τῷ ἀῤῥωστήματι τύτῳ. Ἐκ Σικελίας δὲ ἀναχθεὶς ὁ ἀδελφὸς αὐτῦ, παρέδωκεν αὐτὸν ἰατρῷ ἰάσασθαι, καὶ ἐπαύσατο τῦ νόσε ἔτως. Ἐμέμνητο δὲ πολλάκις τῦ ἐν μανίᾳ διατριβῆς, καὶ ἔλεγεν μηδέποτε ἡδῆναι τοσῦτον, ὅσον τότε ἥδετο ὅτε ταῖς μηδὲν αὐτῷ προσηκόσαις ναυσὶν ἐπισωζόμέναις.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. κ΄.

Περὶ Καίσαρος, καὶ Πομπηΐου ἐπιμελείας ὑπὲρ τοῦ μανθάνειν ἃ προσῆκεν πρὸς τὸ καλῶς ἄρχειν.

Οὐκ ἀπηξίου Καῖσαρ δὴ τὴ Ἀρίφωνος θύρας φοιτᾶν· Πομπήϊος δὲ ἐπὶ τὰς Κρατίππου. Οὐ γὰρ, ἐπεὶ μέγα ἐδυώαντο, ὑπερεφρόνουν τῶν τὰ μέγιστα αὐτοὺς ὠνησαι δυναμένων· ἀλλ' ἐδέοντο αὐτῶν, καίτοι τοσοῦτοι ὄντες τὴν ἀξίωσιν. Οὐ γὰρ ἄρχειν, ὡς ἔοικεν, ἀλλὰ καλῶς ἄρχειν ἐβούλοντο.

ΚΕΦ. κα΄.

Ἰσμηνίας αἰσχύνης χωρὶς, ὡς Περσῶν βασιλεῖ προσεκύνησεν.

Ἰσμηνίου δὲ Θηβαίου σοφοῦ ἅμα καὶ Ἑλληνικοῦ, ἐκ ἂν ἀποκρυψαίμην ἔργον. Πρεσβεύων ἔτος ὑπὲρ τῆς πατρίδος πρὸς βασιλέα τῶν Περσῶν, ἀφίκετο μὲν, ἐβούλετο δὲ αὐτὸς ὑπὲρ ὧν ἧκεν ἐντυχεῖν τῷ Πέρσῃ. Ἔφατο δὴν πρὸς αὐτὸν ὁ Χιλίαρχος, ὁ καὶ τὰς ἀγγελίας εἰσκομίζων τῷ βασιλεῖ καὶ τὰς δεομένους εἰσαγων· ἀλλ' ὦ ξένε Θηβαῖε· ἔλεγε ἢ ταῦτα παίζων δι' ἑρμηνέως. Τιθραύστης δὲ ἦν ὄνομα τῷ Χιλιάρχῳ· νόμος ἐστὶν ἅπασι Πέρσαις, τὸν εἰς ὀφθαλμοὺς ἐλθόντα τοῦ βασιλέως, μὴ πρότερον λόγου μεταλαγχάνειν, πρὶν ἢ προσκυνῆσαι αὐτόν. Εἰ τοίνυν αὐτὸς διὰ σαυτοῦ συγγενέσθαι θέλεις

θέλεις αὐτῷ ὥρα σοὶ τὰ ἐκ τοῦ νομοῦ δρᾶν, εἰ δὲ μὴ, τὸ αὐτό σοι τοῦτο καὶ δι' ἡμῶν ἀνυοθήσε), κ) μὴ προσκυνήσαντι. Ὁ τοίνυν Ἰσμηνίας, ἄγε με, εἶπε. Καὶ προσελθὼν καὶ ἐμφανὴς τῷ βασιλεῖ γενόμενος περιελόμενος τὸν δακτύλιον, ἔρριψεν ἀδήλως παρὰ τὰς πόδας, ὃν ἔτυχε φορῶν, καὶ ταχέως ἐπικύψας, ὡς δὴ προσκυνῶν, πάλιν ἀνείλετο αὐτὸν καὶ δόξαν μὲν ἀπέφευγε τῷ Πέρσῃ προσκυνήσεως· ὁ μὴν ἔδρασεν οὐδὲν τῶν ἐν τοῖς Ἕλλησιν αἰσχύνην φερόντων. Πάντα ἂν ὅσα ἐβουλήθη κατεπράξατο, οὐδὲ ἠτύχησέ τι ἐκ τοῦ Πέρσου.

ΚΕΦ. κβ'.

Περὶ Ζεύξιδος Ἑλένης εἰκόνος, καὶ Νικοστράτου ζωγράφου.

Ζεῦξις ὁ Ἡρακλεώτης ἔγραψε τὴν Ἑλένην. Νικόστρατος δὲ ὁ ζωγράφος ἐξεπλήττετο τὴν εἰκόνα, κ) τεθηπὼς τὸ γράμμα δῆλος ἦν. Ἤρετο δέ τις αὐτὸν προσελθὼν, τί δὴ παθὼν οὕτω θαυμάζῃ τὴν τέχνην; ὁ δὲ, οὐκ ἄν με ἠρώτησας, εἶπεν, εἰ τοὺς ἐμοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκέκτησο. Ἐγὼ δ' ἂν φαίην τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν λόγων· ἀλλ' εἴ τις ἔχει πεπαιδευμένα ὦτα, ὡσπεροῦν οἱ χειρουργοὶ τεχνικὰ ὄμματα.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. κγ΄.

Αἰσχύλος ἀσεβείας κριθεὶς, πῶς διεσώθη.

Αἰσχύλος ὁ τραγῳδὸς ἐκρίνετο ἀσεβείας ἐπί τινι δράματι. Ἑτοίμων δὲ ὅλων Ἀθηναίων βάλλειν αὐτὸν λίθοις, Ἀμυνίας ὁ νεώτερος ἀδελφὸς ἀνακαλυψάμενος τὸ ἱμάτιον, ἔδειξε τὸν βῆχυν ἔρημον τῆς χειρός. Ἔτυχε γὰρ, ἀριστεύων ἐν Σαλαμῖνι ὁ Ἀμυνίας, ἀποβεβληκὼς τὴν χεῖρα, καὶ πρῶτος Ἀθηναίων τῶν ἀριστείων ἔτυχεν. Ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ δικασταὶ τοῦ ἀνδρὸς τὸ πάθος, ὑπεμνήσθησαν τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ ἀφῆκαν τὸν Αἰσχύλον.

ΚΕΦ. κδ΄.

Περὶ μεταβολῆς Τύχης.

Εἶτα τίς οὐκ οἶδε τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς καὶ ὀξυῤῥόπους καὶ ταχείας; Λακεδαιμόνιοι γοῦν Θηβαίων ἄρξαντες, αὐτοὶ πάλιν ὑπ' ἐκείνων ἅπαξ ἐχειρώθησαν, ὡς τοὺς Θηβαίους μὴ μόνον εἰς Πελοπόννησον ἀφικέσθαι, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸν Εὐρώταν διελθεῖν, καὶ τὴν τῶν Λακεδαιμονίων τεμεῖν χώραν. Καὶ ὀλίγου καὶ τὴν πόλιν κατέλαβον, εἰ μὴ Ἐπαμινώνδας ἔδεισε, μὴ Πελοποννήσιοι πάντες συμπνεύσωσι, καὶ ὑπὲρ τῆς Σπάρτης ἀγωνίσωνται.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. κέ.

Περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Φεραίων τυράννου ὠμότητος.

Ἀλέξανδρος ὁ Φεραίων τύραννος ἐν τοῖς μάλιστα ἔδοξεν ὠμότατος εἶναι. Θεοδώρου δὲ τοῦ τῆς τραγῳδίας ποιητοῦ ὑποκρινομένου τὴν Ἀερόπην σφόδρα ἐμπαθῶς, ὥδε εἰς δάκρυα ἐξέπεσεν, εἶτα ἐξανέστη τοῦ θεάτρου. Ἀπολογούμενος ἢ ἔλεγεν τῷ Θεοδώρῳ, ὡς ὑ καταφρονήσας ὑδὲ ἀτιμάσας αὐτὸν ᾤχετο, "ἀλλ' αἰδούμενος, εἰ τὰ μὲν ὑποκριτοῦ "πάθη οἷός τε ἦ ἐλεεῖν, τὰ δὲ τῶν ἑαυτοῦ πο- "λιτῶν οὐχί."

ΚΕΦ. κς'.

Ὅτι ἀμνησίκακος ὁ Φωκίων.

Φωκίων ὁ τοῦ Φώκου, πολλάκις στρατηγήσας, κατεγνώσθη θανάτῳ, καὶ ἦν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, καὶ ἔμελλε πιεῖσθαι τὸ κώνειον. Ἐπεὶ δὲ ὤρεξεν ὁ δήμιος τὴν κύλικα, οἱ προσήκοντες ἤροντο εἴ τι λέγοι πρὸς τὸν υἱόν. Ὁ δὲ, "ἐπισκήπτω "αὐτῷ μηδὲν Ἀθηναίοις μνησικακήσειν ὑπὲρ τῆς "παρ' αὐτῶν Φιλοτησίας, ἧς νῦν πίνω." Ὁσις ἢ ὐκ ἐπαινεῖ καὶ ὑπερθαυμάζει τὸν ἄνδρα, δοκεῖ μοι μέγα ὁ τοιοῦτος ἐννοεῖν οὐδέν.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. κζ'.

Περὶ Ἀναξαγόρᾳ ἀνδρέως τὸν τῶν τέκνων θάνατον ἐνεγκόντος.

ΑΝαξαγόρᾳ τις τῷ Κλαζομενίῳ ἀπαγγέλλοντι περὶ τῆς ἐπείρου προσελθὼν, ἔφη, τεθνηκέναι οἱ τὸν δύο παῖδας, ἀπορεῖν καὶ εἶχε μόνους ὁ Ἀναξαγόρας. Ὁ δὲ μηδὲν διαπραχθεὶς εἶπεν, ᾔδειν θνητὸν γεγυνηκώς.

ΚΕΦ. κη'.

Ὅτι Ταχὼς δι' ἀδροτέραν δίαιταν ἐτελεύτησε.

ΤΑχὼς ὁ Αἰγύπτιος, ἕως μὲν ἐχρῆτο τῇ ὀπτιχωρείῳ διαίτῃ, καὶ εὐτελῶς διεβίω, ὑγιεινότατος ἀνθρώπων διῆγεν. Ἐπεὶ δὲ εἰς Πέρσας ἀφίκετο, καὶ εἰς τὴν ἐκείνων τρυφὴν ἐξέπεσε, τὸ ἄηθες τῶν σιτίων οὐκ ἐνεγκὼν, ὑπὸ δυσεντερίας τὸν βίον κατέτρεψε, τὴν τρυφῆς ἀλλαξάμενος θάνατον.

ΚΕΦ. κθ'.

Παρὰ τίνος ἔμαθον τὰ νόμιμα οἱ Αἰγύπτιοι· καὶ περὶ τῶν ἐκείνων δικαστῶν.

ΑΙγύπτιοί φασι παρ' Ἑρμοῦ τὰ νόμιμα ἐκμουσωθῆναι· Οὕτω δὲ καὶ ἕκαστοι τὰ παρ' ἑαυτοῖς σεμνύνειν προήρηνται. Δικασταὶ δὲ τὸ ἀρχαῖον

παρ' Αἰγυπτίοις ἱερεῖς ἦσαν, ἦν δὲ τούτων ἄρχων ὁ πρεσβύτατος, καὶ ἐδίκαζεν ἅπαντας. Ἔδει δὲ αὐτὸν εἶναι δικαιότατον ἀνθρώπων, καὶ ἀφειδέστατον. Εἶχε δὲ καὶ ἄγαλμα περὶ τὸν αὐχένα ἐκ Σαπφείρου λίθου, καὶ ἐκαλεῖτο ἄγαλμα Ἀλήθεια. "Ἐγὼ δὲ ἡδέως μὲν λίθου πεποιημένην, καὶ εἰ-
"κασμένην τὴν Ἀλήθειαν περιφέρειν τὸν δικαστήν,
"ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῇ ψυχῇ ἔχειν αὐτήν.

ΚΕΦ. λ'.

Περὶ Διονυσίου, καὶ Φιλίππου.

Συνουσία ποτὲ ἐγένετο Διονυσίῳ τῷ δευτέρῳ, καὶ Φιλίππῳ τῷ Ἀμύντου. Πολλοὶ μὲν οὖν, ὡς εἰκὸς, καὶ ἄλλοι λόγοι ἐπέρρευσαν, ἐν δὲ τοῖς καὶ ἐκεῖνο. Ἤρετο ὁ Φίλιππος τὸν Διονύσιον πῶς τοσούτῳ χρόνῳ ἐκ πατρὸς λαβὼν ἀρχὴν, εἶτα ἀπεσώσατο αὐτήν. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο ὅτι οὐκ ἔξω μέλους,
"ὅτι τὰ μὲν ἄλλά μοι κατέλιπεν ὁ πατὴρ· τὴν δὲ
τύχην, ἣ πᾶσι συνήσαντο καὶ διεφύλαξεν, οὐκ ἔπ.

ΚΕΦ. λα'.

Κρητῶν νόμος περὶ μαθημάτων.

Κρῆτες τοὺς παῖδας τοὺς ἐλευθέρους μανθάνειν τοὺς νόμους ἐκέλευον μετά τινος μελῳδίας, ἵνα ἐκ τῆς μουσικῆς ψυχαγωγῶνται, καὶ εὐκολώτερον αὐτοὺς

αὐτοὺς τῇ μνήμῃ ϖροσλαμβάνωσι, καὶ ἵνα μή τι τῶν κεκωλυμένων, ϖράξαντες, ἀγνοίᾳ ϖεπιηκέναι ἀπολογίαν ἔχωσι. Δεύτερον δὲ μάθημα ἔταξαν, τοὺς τῶν Θεῶν ὕμνους μανθάνειν· τρίτον, τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐγκώμια.

ΚΕΦ. λβ'.

Πῶς ὁ Σωκράτης ἐθάρσυνε τὸν Ἀλκιβιάδην, ὥστε μηκέτι μᾶλλον ϖρέπους εὐλαβεῖσθαι τὸ δῆμον.

ΚΑΙ ταῦτα Σωκράτης ϖρὸς Ἀλκιβιάδην. Ὁ μὲν ἠγωνία, καὶ ἐδεδίει πάνυ σφόδρα εἰς τὸ δῆμον ϖαρελθεῖν, τὸ μειράκιον· ϑαῤῥύνων δὲ αὐτὸν, καὶ ἐγείρων ὁ Σωκράτης, ἃ καταφρονεῖς, εἶϖεν, ἐκείνα τῶν σκυτοτόμων; τὸ ὄνομα εἰϖὼν αὐτοῦ. Φήσαντος δὲ τοῦ Ἀλκιβιάδου, ϖῶς λαβὼν πάλιν ὁ Σωκράτης, ἔτι ἢ ἐκείνα τοῦ ἐν τοῖς κύκλοις κηρύττοντος; ἢ ἐκείνα τοῦ σκιωῤῥάφου; ὁμολογοῦντος δὲ τοῦ Κλεινίου μειρακίου, ἀκοῦν, ἔφη ὁ Σωκράτης, ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων ἐκ τούτων ἠθροισται; καὶ εἰ τῶν καθ' ἕνα καταφρονεῖς, καταφρονητέον ἄρα καὶ τῶν ἠθροισμένων. Μεγαλοφρόνως ταῦτα ὁ τοῦ Σωφρονίσκου καὶ τοῦ Φαιναρέτης, ἢ τοῦ Κλεινίου καὶ τοῦ Δεινομάχης διδάσκων.

ΚΕΦ. λγ'.

Ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι τὴν τοῦ ἰατροῦ τοῦ Πύῤῥου ἀπιθανὴν ἐθεσπίσαντο.

Κινέας ὁ Πύῤῥου ἰατρός, φασι, πρὸς τὴν βουλὴν τῶν Ῥωμαίων ἔγραψε δι' ἀπορρήτων, ἃ ἤμελλε πράγματα, καὶ ὑπισχνεῖτο ἀποκτεινειν φαρμάκοις τὸν Πύῤῥον. Οἱ δὲ ἐθεσπίσαντο τοιάδε ἀποκρίνεσθαι. "Δι' "ἀρετῆς μὲν ἴσασι Ῥωμαῖοι ἀγαθοὶ εἶναι, οὐ μὴν "διὰ τέχνης καὶ ἀπιθανῆς καταγωνίσεσθαι τοὺς "ἐχθρούς. Ἀλλὰ καὶ αὐτῷ Πύῤῥῳ τὴν γνώμην τοῦ Κινέου ἐξέφηναν.

ΚΕΦ. λδ'.

Πῶς εἶχε πρὸς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων ὁ Περικλῆς.

Εἶτα οὐκ ἦν δήμου τοῦ Ἀθηναίων θεραπευτικὸς ὁ Ξανθίππου Περικλῆς; ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. Ὅσάκις γὰρ ἔμελλεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν παριέναι, ηὔχετο μηδὲν αὐτῷ ῥῆμα ἁπλάσαι τοιοῦτον, ὅπερ ἂν ἔμελλεν ἐκτραχύνειν τὸν δῆμον, προσαντες αὐτῷ ἡμόμωον, καὶ ἀβέλητον δόξαν.

ΚΕΦ. λε'.

Περὶ τοὺς τοὺς Ἐφόρων θρόνους ἀσβόλῳ χρισαμένων.

Κλαζομενίων τινὲς εἰς τὴν Σπάρτην ἀφικόμενοι, καὶ ὕβρει καὶ ἀλαζονείᾳ χρώμενοι, τοὺς τῶν Ἐφόρων

Ἐφόρων θρόνους, ἔνθα εἰώθασι καθήμενοι χρηματίζειν, καὶ τῶν πολιτικῶν ἕκαστε διατάτ̃ειν, ἀλλὰ τότε γε τὲς θρόνους ἀσβόλῳ κατέχρισαν. Μαθόντες δὲ οἱ Ἔφοροι, ὃν ἠγανάκτησαν, ἀλλὰ τὸν δημόσιον κήρυκα καλέσαντες, προσέταξαν αὐτὸν δημοσίᾳ κηρύξαι τ̃ὸ δὴ τὸ θαυμαζόμενον· "Ἐξ-"έστω Κλαζομενιοῖς ἀχημονεῖν.

ΚΕΦ. λς'.

Περὶ Ἱέρωνος καὶ Θεμιστοκλέους.

ΘΕμιστοκλῆς Ἱέρωνα ἥκοντα εἰς Ὀλύμπια, Ὀλυμπίων ἀγομένων, ἵππους ἄγοντα. εἶρξε τ̃ης ἀγωνίας, εἰπών· "Τὸν μὴ μεταλαβόντα τοῦ με-"γίστου τῶν κινδύνων, τῶν πανηγύρεων μεταλαμ-"βάνειν μὴ δεῖν. Καὶ ἐπηνέθη Θεμιστοκλῆς.

ΚΕΦ. λζ'.

Σύγκρισις Δημητρίου καὶ Τιμοθέου στρατηγῶν.

ΕΙΤΑ τίς ἀμείνων ἦν στρατηγεῖν, Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς, ἢ Τιμόθεος ὁ Ἀθηναῖος; ἐγὼ μὲν ἐρῶ τὸν τῶν ἀμφοτέρων τρόπον· ἔνεστι δ' ὑμῖν προτιμῆσαι τὸν ἕτερον. Δημήτριος μὲν βίᾳ, καὶ πολεονεξίᾳ, καὶ λυπῶν τὰ μέγιστα, καὶ ἀδικῶν ἥρει τὰς πόλεις, μηχανὰς προσάγων καὶ κατασείων, καὶ ὑπορύττων τὰ τείχη· Τιμόθεος δὲ πείθων, καὶ διδάσκων λόγῳ, ὅτι λυσιτελέστερόν ἐστι τῶν Ἀθηναίων ἀκούειν.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. λή.

Ἀλεκτρυόνων ἀγὼν πόθεν ἀρχὴν ἔλαβεν.

ΜΕΤΑ τὴν κατὰ τῶν Περσῶν νίκην, Ἀθηναῖοι νόμον ἔθεντο, Ἀλεκτρυόνας ἀγωνίζεσθαι δημοσίᾳ ἐν τῷ θεάτρῳ μιᾶς ἡμέρας τοῦ ἔτους. Πόθεν ἢ τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν ὅδε ὁ νόμος, ἐρῶ. Ὅτε Θεμιστοκλῆς ἐπὶ τοὺς Βαρβάρους ἐξῆγε τὴν πολιτικὴν δύναμιν, ἀλεκτρυόνας ἐθεάσατο μαχομένους· ὅδε ἀργῶς αὐτοὺς εἶδεν. Ἐπέσχε δὲ τὴν στρατιὰν, καὶ ἔφη πρὸς αὐτούς· "Ἀλλ' ἤτοι μὲν ὅτε ὑπὲρ πα-"τρίδος, οὔτε ὑπὲρ πατρῴων θεῶν, ὅδε μὴν ὑπὲρ "προγονικῶν ἡρώων κακοπαθοῦσιν, ὅδε ὑπὲρ ἐλευ-"θερίας, ὅδε ὑπὲρ παίδων, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ μὴ ἡτ-"τηθῆναι ἑκάτερος, μηδὲ εἶναι θατέρῳ τὸν ἕτερον. Τὸ τοίνυν γενόμενον αὐτοῖς σκώθημα τότε εἰς ἀρε-τὴν, ἐβλήθη παφυλάττειν καὶ εἰς τὰ ὅμοια ἔργα ὑπόμνησιν.

ΚΕΦ. λθ'.

Πῶς τινες τὰ σκώμματα ἤνεγκαν.

ΤΑ σκώμματα καὶ αἱ λοιδορίαι ὀδέν μοι δοκεῖ δύνασθαι. "Ἐὰν γὰρ στερεᾶς γνώμης λά-"βωνται, καταλέλυνται· ἐὰν ᾖ ἀγεννὴς καὶ ταπει-"νῆς, ἴσχυσε. Καὶ ὁ μόνον ἐλύπησε πολλάκις, ἀλ-λὰ καὶ ἀπέκτεινε. Τούτων ἀπόδειξις ἐκεῖνα ἔσω· Σωκράτης μὲν ἂν κωμῳδούμενος, ἐγέλα· Πολία-γρος δ' ἀπήγξατο.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. μ'.

Ὅτι μηδεὶς τῶν Βαρβάρων ἄθεος.

ΚΑΙ τίς οὐκ ἂν ἐπήνεσε τ̃ τῶν Βαρβάρων σοφίαν; εἴγε μηδεὶς αὐτῶν εἰς ἀθεότητα ἐξέπεσε, μηδὲ ἀμφιβάλλυσι περὶ Θεῶν, ἆρά γέ εἰσιν, ἢ οὐκ εἰσὶ· Καὶ, ἆρά γε ἡμῶν Φροντίζουσιν, ἢ οὔ. Οὐδεὶς γᾶν ἔννοιαν ἔλαβε τοιαύτην, οἵαν ὁ Εὐήμερος ὁ Μεσσήνιος, ἢ Διογένης ὁ Φρυξ, ἢ Ἵππων, ἢ Διαγόρας, ἢ Σωσίας, ἢ Ἐπίκουρος· οὔτε Ἰνδὸς, οὔτε Αἰγύπτιος. Λέγουσι δὲ τῶν Βαρβάρων οἱ προειρημένοι, κ̀ εἶναι Θεοὺς, κ̀ προνοεῖν ἡμῶν, κ̀ προσημαίνειν τὰ μέλλοντα, κ̀ διὰ ὀρνίθων, κ̀ διὰ συμβόλων, κ̀ διὰ σπλάγχνων, κ̀ δι' ἄλλων τινῶν μαθημάτων τε καὶ διδαγμάτων. Ἀπερρύη ἐξι τοῖς ἀνθρώποις διδασκαλία τ̃ περὶ τῶν Θεῶν εἰς αὐτὸς προνοίας· καὶ δι' ὀνείρων δὲ λέγυσι, κ̀ δι' αὐτῶν τῶν ἀσέρων πολλὰ προδηλοῦσθαι. Καὶ ὑπὲρ τύτων ἰσχυρὰν ἔχοντες τὴν πίσιν, θύσί τε καθαρῶς, καὶ ἁγνεύσιν ὁσίως, καὶ τελετὰς τελοῦσι, κ̀ Ὀρφέων Φυλάτθυσι νόμον, καὶ τὰ ἄλλα πράτθυσιν· ἐξ ὧν, ὅτι τοὺς Θεοὺς ἰσχυρῶς καὶ σέβυσι καὶ τιμῶσιν, ὡμολόγηϰ.

ΚΕΦ. μα'.

Περὶ Ἀλεξάνδρυ, Καὶ τ̃ δ̃ Πάριδος λύρας.

ΟΜΕΝ Ἀλέξανδρος εἰς τ̃ Ἴλιον ἦλθεν. Ἀναστκοπῦντι δὲ αὐτῷ φιλοπόνως, τ̃ τις Τρώων προσελθὼν

προσελθὼν τ λύραν ἐδείκνυεν Ἀλεξάνδρῳ· ὁ ἢ ἔφη, Προλιμησαίμην ἂν μᾶλλον ἰδεῖν τὴν Ἀχιλλέως ὑπέρ γε τ Ἀλεξάνδρου. Ἐπῆν γὰρ κτῆμα ἀγαθὸν στρατιώτου, ᾧ σωφρονεῖν ἐκεῖνος τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν κλέα. Τῷ ἢ Πάριδος τί ἄρα ἦσεν ἡ λύρα, εἰ μὴ μέλη μοιχικὰ, καὶ οἷα αἱρεῖν γυναῖκας καὶ θέλγειν;

ΚΕΦ. μβ'.

Περὶ μεγαλοφροσύνης Κράτητος.

Κράτης ὁ Θηβαῖος, τά τε ἄλλα μεγαλόφρων ὢν πεφώραται, καὶ καταφρονητικὸς τ ὑπὸ τοῦ πολλοῦ θαυμαζομένων· ἀτὰρ ἔν γε χρημάτων, καὶ πατρίδος· ὅτι μὲν ἔν τ ἐσίας ἀπέρρηψε τοῖς Θηβαίοις, τοῦτο μὲν καὶ εἰς πάντας ἐξεφοίτησε· τὸ ἢ ἕτερον αὐτοῦ οὐ πᾶσι γνώριμον. Ἔστι δὲ ἐκεῖνο. "Ἀπαλ- "λαττόμενος τ Θηβῶν οἰκιοθεισῶν, πάλιν, ἔφη· ἐγὼ "δέομαι πόλεως, ἣν Ἀλέξανδρος κατασκάψει, ἢ "ἄλλος.

ΚΕΦ. μγ'.

Περὶ Ὀλυμπιάδος ὅπῃ τῷ Ἀλεξάνδρῳ τεθνηκότι καὶ ἀτάφῳ δυσχεραινούσης.

Ὀλυμπιὰς ἡ Ἀλεξάνδρου, πυθομένη ὅτι πολὺν χρόνον ὁ παῖς αὐτῆς ἄταφος μένει, βαρὺ ἀναστένουσα, καὶ θρηνοῦσα εὖ μάλα λιγέως· "Ὦ "τέκνον, εἶπεν, ἀλλὰ σὺ μὲν ἀρανῆ μεταοχεῖν βο- "λόμενος, καὶ τοῦτο σπεύδων, νῦν ἀδὲ τῶν κοινῶν "δήπου,

"δήπου, καὶ ἴσων πᾶσιν ἀνθρώποις μεταιχεῖν ἔχεις, "γῆς τε ἅμα καὶ παφῆς." Καὶ τὰς ἑαυτῆς τύχας εἰκλείρασα, καὶ τὸ ὃ παιδὸς τελυφωμένον ἐλέγξασα.

ΚΕΦ. μδ'.

Περὶ φιλοκαλίας Ξενοφῶντος.

ΞΕνοφῶνλι ἔμελε τῶν ἄλλων ἀνδραίων, καὶ ἂν καὶ ὅπλα καλὰ ἔχειν. Νικῶνλι γὰρ ἔλεγε τὸς πολεμίους, τὴν καλλίσην σολὴν ἁρμότλειν· καὶ ἀποθνήσκονλα ἐν τῇ μάχῃ, κεῖσθ καλῶς ἐν καλῇ τῇ πανοπλίᾳ. Τῷ γὰρ ἀνδρὶ τῷ γενναίῳ τοῦτ' εἶναι τὰ ἐντάφια, τὰ ὡς ἀληθῶς κοσμοῦντα αὐτόν. Λέγε) ἂν ὁ τὸ Γρύλλε τὴν μὲν ἀσπίδα Ἀργολικὴν ἔχειν, τ δὲ θώρακα Ἀτλικὸν, τὸ δὲ κράνος Βοιωτιεργὲς, τὸν δὲ ἵππον Ἐπιδαύριον. Φιλοκάλε δὲ ἔγωγε ἂν εἶναι φαίλν τὰ τοιαῦτα ἀνδρὸς, καὶ ἀξιοῦντος ἑαυτὸν τ καλῶν.

ΚΕΦ. με'.

Ὅλι ὁ Δημοσθένης, καλοῦντος Διογένες, εἰς καπηλεῖον οὐκ ἤθελεν εἰσιέναι.

ΗΡίσε ποτὲ Διογένης ἐν καπηλείῳ. Εἶτα παρελόντα Δημοσθένη ἐκάλει· ὃ δὲ μὴ ὑπακούσαντος, Αἰσχύνῃ, ἔφη, Δημόσθενες, παρελθεῖν εἰς καπηλεῖον; καὶ μὴν ὁ κύριός σου καθ' ἑκάσλν

ἡμέρᾳν ἐνθάδε εἴσεισι· τοὺς δημότας λέγων καὶ τὰς καθ' ἕνα. Δηλῶν, ὅτι οἱ Δημηγόραι καὶ οἱ Ῥήτορες δῆλοι δ' πλήθους εἰσί.

ΚΕΦ. μς'.

Περὶ Καλάνου ἐκουσίας τελευτῆς.

Ἄξιον ἦ καὶ τὸ Καλάνου δ' Ἰνδοῦ τέλος ἐπαινέσαι, ἄλλος δ' ἂν εἶπεν ὅτι καὶ ἀγαθῆναι. Ἐγένετο δὲ τοιοῦτον. Κάλανος ὁ Ἰνδῶν σοφιστὴς μακρὰ χαίρειν Φράσας Ἀλεξάνδρῳ καὶ Μακεδόσι, καὶ τῷ βίῳ, ὅτε ἐβουλήθη ἀπολύσαι αὐτὸν ἐκ τῶν τοῦ σώματος δεσμῶν ἐγεγένητο μὲν ἡ πυρὰ ἐν τῷ καλλίστῳ προαστείῳ τ' Βαβυλῶνος, καὶ ἦν τὰ ξύλα αὖα, καὶ πρὸς εὐωδίαν εὖ μάλα ἐπίλεκτα, κέδρου, καὶ θύου, καὶ κυπαρίττου, καὶ μυρσίνης, καὶ δάφνης· αὐτὸς δὲ γυμνασάμενος γυμνάσιον τὸ εἰωθὸς, (ἦν δὲ αὐτὸ δρόμος) ἀνελθὼν ἐπὶ μέσης τῆς πυρᾶς ἕζη ἐσταφανωμένος καλάμου κόμῃ. Καὶ ὁ μὲν Ἥλιος αὐτὸν προσέβαλλεν, ὁ δὲ αὐτὸν προσεκύνει. Καὶ τοῦτο ἦν τὸ σύνθημα εἰς τὸ ἐξάπτειν τὴν πυρὰν τοῖς Μακεδόσι καὶ τὸ μὲν ἐδρᾶτο. Ὁ δὲ πειληφθεὶς τῆς Φλογὸς ἀπρέπως εἰσήκει, καὶ ὃ πρότερον ἀνετράπη, πρινὴ διελύθη. Ἐνταῦθά φασιν ἐκπλαγῆναι καὶ τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ εἰπεῖν, ὅτι μείζονας ἀντιπάλους αὐτοῦ Κάλανος κατηγωνίσατο. Ὁ μὲν γὰρ πρὸς Πῶρον, καὶ Ταξίλην, καὶ Δαρεῖον διήθλησεν· ὁ δὲ Κάλανος πρὸς τὸ πόνον, καὶ τὸ θάνατον.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. μζ'.

Διὰ τί ὁ Ἀριστέλης ἀπέλιπε τὰς Ἀθήνας.

Ἀριστέλης, ὅτε ἀπέλιπε τὰς Ἀθήνας δίκι τῆς κρίσεως, περὶ τὸν ἑρόμβον αὐτὸν, τίς ἐστιν ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις, ἔφη, Παγκάλη· ἀλλ' ἐν αὐτῇ, Ὄχνη ἐπ' ὄχνῃ γηράσκει, σῦκον δ' ὀπὶ σύκῳ· σὺ συκοφάνζας λέγων. Καὶ περὶ τὸν ἑρόμβον, διὰ τί ἀπέλιπε τὰς Ἀθήνας, ἀπεκρίνατο, ὅτι ἐ βούλεται Ἀθηναίους δὶς ἁμαρτεῖν εἰς Φιλοσοφίαν τὸ περὶ Σωκράτην πάθος αἰνιττόμενος, καὶ τὸν κατ' αὐτὸν κίνδυνον.

ΚΕΦ. μη'.

Περὶ Τιμοθέου, καὶ ἄλλων ἐδὲν ὠφεληθέντων ὑπ' ἰδίας ἀνδραγαθίας.

Τιμόθεον τὸ μὲν πρῶτον ἐπήνουν Ἀθηναῖοι· ἐπεὶ δὲ ἔδοξεν ἁμαρτεῖν ἃ ἔδοξεν, ἡ Φάνησις αὐτὸν ἀνδραγαθία ἀλλ' ἐδὲ ὀλίγον ἔσωσεν, ἐδὲ μὴν αἱ τῶν προγόνων ἀρεταί. Θεμιστοκλῆς δὲ ἐδὲν ὤνητο ἔτε ἐκ τῆς ναυμαχίας τῆς περὶ Σαλαμῖνα, ἔτε ἐκ τῆς πρεσβείας τῆς εἰς Σπάρτην. Λέγω δ' ἣν ἐπρέσβευσε, κλέπτων τὰ τῶν Ἀθηναίων τείχισιν. Ἔφυγε γὰρ κἀκεῖνος οὐ τὰς Ἀθήνας μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν. Καὶ Παυσανίαν δὲ τὸν Λακεδαιμόνιον ἐδὲν ὤνησεν ἡ ἐν Πλαταιαῖς νίκη. Ὑπὲρ δὲ ὧν ἐν Βυζαντίῳ ἐκαινούργει, καὶ ἐνόσει Περσικὰ, ὑπὲρ

τούτων διέφθειρε καὶ τὴν χάριν τὴν ἐπὶ τοῖς πρώτοις. Φωκίωνα δὲ ἡ δόφημία ἣ καλοῦσι αὐτὸν Χρηστὸν, ἐδέν ὠφέλησεν, ἐδὲ τὰ πέντε καὶ ἑβδομήκοντα ἔτη, ἅπερ ἦν διεβίωσεν οὐδὲν ἀδικήσας τοὺς Ἀθηναίους ἐν βραχεῖ. Ἐπὶ δὲ ἔδοξεν Ἀντιπάτρῳ τὴν Πειραιᾶ παραδιδόναι, Ἀθηναῖοι κατεγνωσαν αὐτὸ θάνατον.

ΚΕΦ. μθ'.

Περὶ Φωκίωνος.

Φωκίωνος ἦ δ' Φώκα καὶ τοῦτο ἔγωγε ἔγνων καλόν. Παρελθὼν γὰρ εἰς τοὺς Ἀθηναίους, ἐκκλησίας ὕστης, ἐπεί τι αὐτοῖς ἐμέμφετο ἀγνωμονοῦσι, πάνυ σφόδρα πεπαιδευμένως καὶ πολιτικῶς εἶπε· "Βέλομαι μᾶλλόν τι ὑφ' ὑμῶν παθεῖν κα-"κὸν αὐτὸς, ἢ αὐτός τι ὑμᾶς κακῶς δρᾶσαι.

ΚΕΦ. ν'.

Περὶ Κλεινίου, καὶ Ἀχιλλέως μουσικὴν τὴν ὀργὴν ἀνασέλλειν Φιλόντων.

Κλεινίας ἀνὴρ ἦν ἀσπάδιος τὸν τρόπον, Πυθαγόρειος δὲ τὴν σοφίαν. Οὗτος εἴ ποτε εἰς ὀργὴν προήχθη, καὶ εἶχεν αἰσθητικῶς ἑαυτοῦ εἰς θυμὸν ἐξαγομένου, πάραχρῆμα πρὶν ἀνάπλεως αὐτῷ ἡ ὀργὴ καὶ ἐπίδηλος γένηται, ὅπως διάκειται, τὴν λύραν ἁρμοσάμενος ἐκιθάριζε. Πρὸς δὲ τοὺς συνθανομένους τὴν αἰτίαν ἀπεκρίνετο ἐμμελῶς, ὅτι παραύνομαι.

μαι. Δοκεῖ δέ μοι καὶ ὁ ἐν Ἰλιάδι Ἀχιλλεὺς, ὁ τῇ κιθάρᾳ προσᾴδων, καὶ τὰ κλέα τῶν προτέρων διὰ τὸ μέλος εἰς μνήμην ἑαυτῷ ἄγων, τὴν Μῆνιν κατευνάζειν. Μουσικὸς γὰρ ὢν, τὴν κιθάραν πρώτιλλον ἐκ τῶν λαφύρων ἔλαβε.

ΚΕΦ. να'.

Περὶ τῶν ὑπὸ Κλεομήδους ῥηθέντων ὑπὲρ Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου.

Ἔλεγεν ὁ Κλεομήδης Λακωνικῶς καὶ ἀπὸ τὸν ἐπιχώριον τρόπον, τὸν Ὅμηρον, Λακεδαιμονίων εἶναι ποιητὴν, ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγοντα· τὸν δὲ Ἡσίοδον, τῶν Εἱλωτῶν, λέγοντα ὡς χρὴ γεωργεῖν.

ΚΕΦ. νβ'.

Περί τινος ἡδέως ἀποθνήσκοντος, ὅπως ἂν ἴδοι τινὰς τῶν τεθνεώτων.

ΑΝΗΡ Μεγαλοπολίτης ἐξ Ἀρκαδίας, Κερκιδᾶς ὄνομα, ἀποθνήσκων ἔλεγε πρὸς τοὺς οἰκείους, ἐνθυμούμενος, ἡδέως ἀπολύεσθαι τοῦ ζῆν. Διὰ ἐλπίδος γὰρ ἔχειν συγγνέσθαι τῶν μὲν σοφῶν Πυθαγόρᾳ, τῶν δὲ ἱστορικῶν Ἑκαταίῳ, τῶν δὲ μουσικῶν Ὀλύμπῳ, τῶν δὲ ποιητῶν Ὁμήρῳ, καὶ ἐπὶ τούτοις, ὡς λόγος, τὴν ψυχὴν ἀπέλιπε.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. νγ'.

Περὶ Πλάτωνος.

Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος τὰ πρῶτα ἐπὶ ποιητικὴν ὥρμησε, καὶ ἡρωϊκὰ ἔγραφε μέτρα. Εἶτα αὐτὰ κατέπρησεν ὑπερηδὼν αὐτῶν, ἐπεὶ τοῖς Ὁμήρου αὐτὰ ἀντικρίνων ἑώρα κατὰ πολὺ ἡττώμενα. Ἐπέθετο δὲ καὶ τραγῳδίᾳ, καὶ δὴ καὶ Τετραλογίαν εἰργάσατο· καὶ ἔμελλεν ἀγωνιεῖσθαι, δοὺς ἤδη τοῖς ὑποκριταῖς τὰ ποιήματα. Πρὸ τῶν Διονυσίων δὲ παρελθὼν ἤκουσε Σωκράτους, καὶ ἅπαξ αἱρεθεὶς ὑπὸ τῆς ἐκείνου Σειρῆνος, οὐκ ἀγωνίσματος ἐμόνον ἀπέσχετο τότε, ἀλλὰ καὶ τελέως τὸ γράφειν τραγῳδίαν ἀπέῤῥιψε, καὶ ἀπεδύσατο ἐπὶ Φιλοσοφίᾳ.

ΚΕΦ. νδ'.

Ὅτι ἐνίοτε μὴ μήτε ἐν θανάτῳ κακῶν ἐστιν ἀναπαῦσαι· καὶ περὶ Παυσανίου.

"Οὐκ ἦν ἄρα τοῖς κακοῖς οὐδὲ τὸ ἀποθανεῖν "κέρδος, ἐπεὶ μηδὲ τότε ἀναπαύονται· ἀλλ' ἢ "παντελῶς ἀμοιροῦσι ταφῆς, ἢ, καὶ ἐὰν φθάσωσι "ταφέντες, ὅμως καὶ ἐκ τῆς τελευταίας τιμῆς, καὶ τῆς "κοινῆς πάντων σωμάτων ὁρμῆς, καὶ ἐκεῖθεν ἐκπί-"πτουσι." Λακεδαιμόνιοι γοῦν Παυσανίαν Μηδίσαντα μόνον λιμῷ ἀπέκτειναν, ἀλλὰ γὰρ καὶ τὸ νεκρὸν ἐξέβαλον αὐτῆς ἐκτὸς τῶν ὅρων, φησὶν Ἐπιτιμήδης.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. νέ.

Περὶ γέροντος Κείου τ̃ τρίχα βαψαμένου.

ΑΝΗΡ εἰς Λακεδαίμονα ἀφίκετο Κεῖος, γέρων ἤδη ὤν, τὰ μὲν ἄλλα ἀλαζὼν, ἠδεῖτο δ' ἐπὶ τῷ γήρᾳ, καὶ διὰ ταῦτα τὴν τρίχα πολιὰν οὖσαν ἐπειρᾶτο βαφῇ ἀφανίζειν. Παρελθὼν δ' ἂν εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ τοσαύτην ὑποφαίνων τ̃ κεφαλὴν, ἐκεῖνα ἔιπεν ὑπὲρ ὧν καὶ ἀφίκετο. Ἀναστὰς οὖν Ἀρχίδαμος ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς, "Τί δ' ἂν, ἔφη, ὅτος ὑγιὲς εἴπῃ, ὃς ἃ μόνον ἐπὶ "τῇ ψυχῇ τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ "φέρει;" Καὶ ἐξέωσε τὰ ὑπ' αὐτ̃ λεχθέντα, Ἀβελλῶν τὸν Κεῖ τ̃ τρόπον ἐξ ὧν ἐωρᾶτο.

ΚΕΦ. νϛ'.

Λυσάνδρου, ἢ Φιλίππου ἀποφθέγματα περὶ Ἐπορκίας.

"ΔΕΙ τοὺς παῖδας τοῖς ἀστραγάλοις ἐξαπα-"τᾶν, τοὺς δὲ ἄνδρας τοῖς ὅρκοις." Οἱ μὲν Λυσάνδρου εἶναι λέγουσι τὸν λόγον, οἱ δὲ Φιλίππου τ̃ Μακεδόνος. Ὁπότερος δ' ἂν ᾖ, οὐκ ὀρθῶς λέγεται κατά γε τὴν ἐμὴν γνώμην. Καὶ ἴσως ἃ δοξάζω, εἰ μὴ τὰ αὐτὰ ἀρέσκει ἐμοὶ, καὶ Λυσάνδρῳ. Ὁ μὲν γὰρ ἐτυράννει· ἐγὼ δὲ ὡς φρονῶ, δῆλον ἐξ ὧν μὴ τὸ λεχθὲν ἀρέσκει με.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. νζ'.

Πῶς ὁ Μακαρεὺς ὑπὲρ τ̃ ἑαυτοῦ ἀπηνείας ὑπὸ τ̃ θεῶν ἐμωράνθη.

Μιτυληναῖος ἀνὴρ, Μακαρεὺς ὄνομα, ἱερεὺς τ̃ Διονύσε, ὅσα μὴ ἰδεῖν, ἄτος πρᾶος ἦν καὶ ἐπιεικὴς, ἀνοσιώτατος δὲ ἀνθρώπων τὰ μάλιστα. Ξένε δὲ ἥκοντος παρ' αὐτὸν, καὶ δόντος αὐτῷ φιάλα καταθήκην, χρυσοῦ πλῆθος, ἐν τῷ μυχῷ τοῦ ἀνακλίτρε, τ̃ γῆν διασκάψας ὁ Μακαρεὺς, καλῶρυξε τὸ χρυσίον. Χρόνῳ δὲ ἀφικόμενος ὁ ξένος, τὸ χρυσίον ἀπῄτει· ὁ δὲ εἰσαγαγὼν ἔνδον, ὡς ἀποδώσων, κατέσφαξε, καὶ τὸ χρυσίον ἀνώρυξεν, ἀντ' αὐτ̃ ἢ τ̃ ξένον κατέθηκε· καὶ ᾤετο ὥσπερ σὺ ἄνθρωπος, λανθάνειν ἄτω καὶ τὸν Θεόν. Πλὴν οὐκ ἀπήντησε ταῦτα ταύτῃ παθεῖν.

Χρόνου δὲ ὀλίγου διελελύθοτος, αἱ μὲν τοῦ Θεοῦ Τριετηρίδες ἀφίκοντο· ὁ δὲ ἔθυε μεγαλοπρεπῶς: Καὶ ὁ μὲν ὠδὴν τὴν Βακχείαν εἶχεν. Οἱ δὲ παῖδες αὐτ̃ δύο ὄντες, ἔνδον ἀπελείφθησαν ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ μιμούμενοι τ̃ τοῦ πατρὸς ἱερουργίαν, τῷ βωμῷ τῷ πατρῴῳ προσῆλθον ἔτι καιομένων τῶν ἐμπύρων. Καὶ ὁ μὲν νεώτερος παρέσχε τὸν τράχηλον· ὁ δὲ πρεσβύτερος ἠμελημένην εὑρὼν σφαγίδα, τ̃ ἀδελφὸν ἀπέκτεινεν. Οἱ δὲ κατὰ τ̃ οἰκίαν ἰδόντες, ἀνεβόησαν. Ἀκούσασα καὶ ἡ μητὴρ τ̃ βοῆς ἐξεπήδησε, καὶ θεασαμένη τ̃ μὲν νεκρὸν, τ̃ δὲ κατέχοντα ἔτι τὴν

τ σφαγίδα ημαγμένην, οχίζαν αρπάσαισι τῶν ἐκ βωμῦ ημίκαυτον, ταύτῃ τ παῖδα ἀπέκτεινεν.

Ἦκε δὲ ἀγγελία πρὸς τὸν Μακαρέα, καὶ δὸπολιπὼν τὴν πελετὴν, ὡς εἶχε, σὺν ὀργῇ καὶ θυμῷ εἰσεπήδησεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ τῷ θύρσῳ ᾧ κατεῖχε, τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἔκτεινεν. Ἔκπυστα οὖν ἐγένοντο τὰ πεπραγμένα εἰς πάντας. Καὶ συλληφθεὶς ὁ Μακαρεὺς καὶ ελεγχόμενος, ὡμολόγησεν, ὅσα ἐν τῷ ἀνακτόρῳ ἔδρασεν· ἐν αὐταῖς ἢ ταῖς κολάσεσι τὴν ψυχὴν ἀπέρριψεν. Ὁ δὲ φθαμένως σφαγεὶς Διὰ τιμῆς ἤλθε δημοσίᾳ, καὶ ἐτάφη, τὸ θεῦ προσέζαυλος. Ἔτισεν ἔν ὁ Μακαρεὺς ἃ μεμπτὴν τ δίκην, τοῦτο δὴ τὸ ποινικὸν, σὺν τῇ ἑαυτοῦ κεφαλῇ, καὶ τῇ τ γυναικὸς, καὶ ἔν καὶ τῇ τ παίδων προσέτι.

ΚΕΦ. νή.

Περὶ πραγμάτων μειώσεως καὶ φθορᾶς, καὶ τοῦ Κόσμου αὐτοῦ.

ΟΥΔΕΝ ἔτι θαυμάζομεν, εἰ ἡ τῶν ἀνθρώπων Φύσις, θνητὴ ἔσα καὶ ἐφήμερος, φθείρεσθαι αὐτὸς ἀναγκάζει, ὅπου καὶ σοὶ ποταμοὺς ὁρῶμεν ἐπιλείποντας, καὶ τῶν ὀρῶν δὲ τὰ ὑψηλότατα ἀκέραιμεν μεῖναι καὶ ἐκεῖνα· τὴν γοῦν Αἴτνην φασὶν οἱ πλέοντες, ἐξ ἐλάσσονος ὁρᾶν, ἢ πρὸ τοῦ ἐβλέπετο. Τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο καὶ τ Παρνασσὸν παθεῖν, καὶ τὸν Ὄλυμπον τ Πιερικόν. Οἱ δὲ ἔτι μᾶλλον δοκοῦντες τὴν τῶν ὅλων Φύσιν κατεσκέφθαι, λέγουσι καὶ τὸν Κόσμον Διαφθείρεσθαι αὐτόν.

ΚΕΦ. νϑ'.

Πῶς ὁ Πεισίστρατος τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις ἐχρῆτο.

ΠΕισίστρατος, ὅτε τῆς ἀρχῆς ἐγκρατὴς ἐγένετο, μελεπέμπετο τοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἀποχολάζοντας, καὶ ἐπυνθάνετο, τί δήποτε εἴη τὸ αἴτιον τοῦ ἀλύειν αὐτούς. Καὶ ἐπέλεγεν, εἰ μὲν σοι τέθνηκε ζεῦγος, παρ' ἐμοῦ λαβὼν ἄπιθι, καὶ ἐργάζου· εἰ δὲ ἀπορεῖς σπερμάτων, παρ' ἐμοῦ σοι γενέσθω· δεδιὼς μὴ ἡ σχολὴ τούτων ἁπάντων βλάβην τέκῃ.

ΚΕΦ. ξ'.

Περὶ Ἀληθείας, καὶ Εὐεργεσίας.

ΠΥθαγόρας ἔλεγε, δύο ταῦτα ἐκ τῶν Θεῶν τοῖς ἀνθρώποις δεδόσθαι κάλλιστα, τό τε Ἀληθεύειν, καὶ τὸ Εὐεργετεῖν· καὶ πεισθείη, ὅτι ἔοικε τοῖς θεῶν ἔργοις ἑκάτερον.

ΚΕΦ. ξα'.

Περὶ Θηραμένους.

ΘΗραμένης ἔτυχεν ἐν οἰκίᾳ τινὶ Δημητρίων, εἶτα ἐπεὶ πεσὼν ἔθανεν αὐτῆς, παραχρῆμα ἐκείνη κατηνέχθη. Καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἀλλαχόθεν αὐτῷ πεφιλοτιμοῦντο σωτηρίᾳ τῇ σφετέρᾳ· ὁ δὲ πρὸς τῶν πάντων ἐλπίδα ἀπεκρίνατο·

ὦ Ζεῦ,

ὦ Ζεῦ, ἐς τίνα με καιρὸν φυλάττεις; καὶ μετ' οὐ πολὺ χρόνον ὑπὸ τῶν Τριάκοντα ἀνῃρέθη, πιεῖν κώνειον καταναγκασθείς.

ΚΕΦ. ξϚ'.

Περὶ μεγάλης ῥοιᾶς τῷ Περσῶν βασιλεῖ δεδωρημένης.

ΡΟΙΑΝ ἐπὶ λίκνῳ μεγίστην ὁ Μίσης Ἀρταξέρξῃ τῷ βασιλεῖ ἐλαύνοντι τὴν Περσίδα προσεκόμισε. Τὸ μέγεθος ἐν αὐτῆς ὑπερεκπλαγεὶς ὁ βασιλεὺς, ἐκ ποίου πεδίου, φησὶ, λαβὼν φέρεις μοι τὸ δῶρον τοῦτο; τοῦ ἢ εἰπόντος, ὅλη οἴκοθεν, καὶ ἐκ τῆς αὐτῆ γεωργίας, ὑπερήθη· καὶ δῶρα μὴ αὐτῷ βασιλικὰ ἔπεμψε, καὶ ἐπεῖπε· Νὴ τὸν Μίθραν, ἀνὴρ ἔτος ἐκ τῆς ἀπιμελείας ταύτης δυνήσεται καὶ πόλιν, κατά γε τὴν ἐμὴν κρίσιν, ἐκ μικρᾶς μεγάλην ποιῆσαι. Ἔοικε δὲ ὁ λόγος ὁμολογεῖν ἔτος, "ὅλη πάντα ἐκ τ' ἀπιμελείας καὶ τ' λαρ-"κοῦς Φροντίδος καὶ τῆς πανδῆς τῆς ἀνελλιποῦς, καὶ "τῶν κατὰ Φύσιν δυώατο ἂν κρείττονα γενέσθαι."

ΚΕΦ. ξγ'.

Ὅλη οἱ Αἰγύπτιοι καρτεροὶ ἐν ταῖς βασάνοις· καὶ περὶ Ἰνδῶν γυναικῶν

ΑΙγυπτίους φασὶ δεινῶς ἐγκαρτερεῖν ταῖς βασάνοις, καὶ ὅλη θᾶττον τεθνήξεται ἀνὴρ Αἰγύπτιος

στρεβλώμενος, ἢ ταληθὲς ὁμολογήσει. Παρὰ Ἰνδοῖς δὲ αἱ γυναῖκες τὸ αὐτὸ πῦρ ἀποθανοῦσι ταῖς ἀνδράσιν ὑπομένουσι. Φιλοτιμοῦνται δὲ περὶ τούτου αἱ γυναῖκες τοῦ ἀνδρὸς, καὶ ἡ κλήρῳ λαχοῦσα συγκαίεται.

ΚΕΦ. ξθ'.

Τί ἔλεγεν ὁ Διογένης περὶ Μεγαρέων.

Διογένης ὁ Σινωπεὺς ἔλεγε πολλὰ, τὴν ἀμαθίαν καὶ τὴν ἀπαιδευσίαν τῶν Μεγαρέων ἀναβάλλων, "καὶ ἐβούλετο Μεγαρέως ἀνδρὸς κριὸς εἶναι μᾶλλον, "ἢ υἱός." Ἠνίττετο δὲ, ὅτι τῶν θρεμμάτων ποιοῦνται πρόνοιαν οἱ Μεγαρεῖς, τῶν παίδων δὲ ἀκμί.

ΚΕΦ. ξι'.

Περιήγησις τῶν Θετταλικῶν Τεμπῶν.

ΦΕΡΕ δὴ καὶ τὰ καλούμενα Τέμπη τὰ Θετταλικὰ διαγράψωμεν τῷ λόγῳ καὶ διαπλάσωμεν. Ὁμολογήσαι γὰρ καὶ ὁ λόγος, ἐὰν ἔχῃ δύναμιν φαντικὴν, μηδὲν ἀθενέστερον ὄσου βούλεται δεικνύναι τῶν ἀνδρῶν, τῶν κατὰ χειρουργίαν δεινῶν.

Ἔστι δὴ χῶρος μεταξὺ κείμενος τοῦ τε Ὀλύμπου, καὶ τῆς Ὄσσης· ὄρη δὲ ταῦτ' ἐστὶν ὑπερύψηλα, καὶ οἷον ὑπό τινος θείας φροντίδος διεχισμένα, καὶ μέσον δέχεται χωρίον, οὗ τὸ μὲν μῆκος ὅσον τεσσαράκοντα διήκει σταδίους· τὸ γε μὴν πλάτος τῇ μὲν ἐστι πλέθρου,

θρου, τῇ δὲ καὶ πλεῖον ὀλίγῳ. Διαῤῥεῖ δὲ μέσου αὐτοῦ ὁ καλούμενος Πηνειός, εἰς τοῦτον δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ποταμοὶ συῤῥέουσι, καὶ ἀνακοινοῦται τὸ ὕδωρ αὐτῷ, καὶ ἐργάζονται τὸν Πηνειὸν ἐκεῖνοι μέγαν. Διαφορώτατος δ' ἔχει ποικίλας καὶ παντοδαπὰς ὁ τόπος οὗτος, οὐκ ἀνθρωπίνης χειρὸς ἔργα, ἀλλὰ φύσεως αὐτόματα, εἰς κάλλος τότε φιλοτιμησαμένης, ὅτε ἐλάμβανε γένεσιν ὁ χῶρος. Κιττὸς μὲν γὰρ πολὺς καὶ εὖ μάλα λάσιος ἀναπλάζει, καὶ τέθηλε, καὶ σίχνη τῶν εὐηλῶν ἀμπέλων κατὰ τῶν ὑψηλῶν δένδρων ἀνέρπει καὶ συμπέφυκεν αὐτοῖς. Πολλὴ δὲ σμίλαξ, ἡ μὲν πρὸς αὐτὸν τὸν πάγον ἀνατρέχει, καὶ ἐπισκιάζει τὴν πέτραν, καὶ ἐκείνη μὲν ὑπολανθάνει· ὁρᾶται δὲ τὸ χλοάζον πᾶν, καὶ ἔστιν ὀφθαλμῶν Πανήγυρις.

Ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς λείοις καὶ καθημμένοις, ἄλση τέ ἐστι ποικίλα, καὶ ὑποδρομαὶ συνεχεῖς, ἐν ὥρᾳ θέρους καταφυγεῖν ὁδοιπόροις ἥδιστα καταγώγια, ἃ καὶ δίδωσιν ἀσμένως ψυχᾶσθαι. Διαῤῥέουσι δὲ καὶ κρῆναι συχναὶ, καὶ ἐπιῤῥεῖ νάματα ὑδάτων ψυχρῶν καὶ πιεῖν ἡδίστων. Λέγεται δὲ τὰ ὕδατα ταῦτα καὶ τοῖς λουσαμένοις ἀγαθὸν εἶναι, καὶ εἰς ὑγίειαν αὐτοῖς συμβάλλεσθαι. Καταίδουσι δὲ καὶ ὄρνιθες ἄλλος ἄλλη διεσταλμένοι, καὶ μάλιστα οἱ μουσικοὶ, καὶ ἐσιῶσιν εὖ μάλα τὰς ἀκοὰς, καὶ παραπέμπουσιν ἀπόνως καὶ σὺν ἡδονῇ, διὰ τοῦ μέλους τὸ κάμαλον τῶν παριόντων ἀφανίσαντες. Παρ' ἑκάτερα δὲ τοῦ ποταμοῦ αἱ διατριβαί εἰσιν αἱ προειρημέναι, καὶ αἱ ἀνάπαυλαι. Διὰ μέσων καὶ τῶν

Τεμπῶν

Τεμπῶν ὁ Πηνειὸς ποταμὸς ἔρχεται, σχολῇ καὶ πεζάως πεοϊὼν ἐλαίου δίκην. Πολλὴ δὲ κατ' αὐτοῦ ἡ σκιὰ ἐκ τῶν παραπεφυκότων δένδρων καὶ τῶν ἐξηρτημένων κλάδων τίκτεται· ὡς ἐπὶ πλεῖσον τῆς ἡμέρας αὐτὴν πεοήκουσαν δύσεγειν τὴν ἀκτῖνα, καὶ παρέχειν τοῖς πλέουσι πλοῦν κατὰ ψύχος. Πᾶς δὲ ὁ περίοικος λέως συνίασιν, ἄλλοι συὺ ἄλλοις, καὶ θύουσι, καὶ συνουσίας ποιοῦνται, καὶ συμπίνουσιν. Ἅτε ἓν πολλῶν ὄντων τῶν θυόντων, καὶ τῶν καθαγιζομένων συνεχῶς, εἰκότως καὶ τοῖς βαδίζουσι καὶ τοῖς πλέουσιν ὀσμὴ συμπαρομαρτοῦσιν ἥδιστη· Οὕτως ἄρα τιμὴ ἡ διαρκὴς, ἡ περὶ τὸ Κρεῖττον, ἐκθεοῖ τὸν τόπον.

Ἐνταῦθά τοί φασι παῖδες Θετταλῶν, καὶ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν Πύθιον καθήραθαι κατὰ πρόσταγμα τοῦ Διὸς, ὅτε Πύθωνα τὸν δράκοντα κατετόξευσεν ἔτι φυλάττοντα τοὺς Δελφοὺς τῆς Γῆς ἐχούσης τὸ μαντεῖον. Στεφανωσάμενον ἓν ἐκ ταύτης τῆς δάφνης τ̃ Τεμπικῆς, καὶ λαβόντα κλάδον εἰς τ̃ δεξιὰν χεῖρα, [ἐκ τ̃ αὐτοῦ δάφνης] ἐλθεῖν εἰς Δελφὰς, καὶ παραλαβεῖν τὸ μαντεῖον, τ̃ Διὸς καὶ Λητοῦς παῖδα. Ἔστι δὲ καὶ βωμὸς ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ καὶ ἐστεφανώσατο, καὶ τὸν κλάδον ἀνεῖλε.

Καὶ ἔτι καὶ νῦν ἔτος ἑνάτῳ οἱ Δελφοὶ παῖδας εὐγενεῖς πέμπουσι, καὶ Ἀρχιθέωρον ἕνα σφῶν αὐτῶν. Οἱ δὲ παραγενόμενοι καὶ μεγαλοπρεπῶς θύσαντες ἐν τοῖς Τέμπεσιν, ἀπίασι πάλιν, στέφανος

ἀπὸ

ἀπὸ τῆς αὐτῆς δάφνης διαπλέξαντες, ἀφ' ἧπερ ἐρῶν καὶ τότε ὁ Θεὸς ἐστεφανώσατο. Καὶ τῷ ὁδῷ ἐκείνῳ ἔρχεται, ἣ καλεῖται μὲν Πυθιὰς, φέρει δὲ διὰ Θετταλίας, καὶ Πελαγονίας, καὶ τῆς Οἴτης, καὶ τῆς Αἰνιάνων χώρας, καὶ τῆς Μηλιέων, καὶ Δωριέων, καὶ Λοκρῶν τῶν Ἑσπερίων. Οὗτοι δὲ καὶ παραπέμπουσιν αὐτὸν σὺν αἰδοῖ καὶ τιμῇ, ἅδεν ἧπερ οὖν ἐκεῖνοι [οἱ] σὺν ἐξ Ὑπερβορέων τὰ ἱερὰ κομίζοντας τῷ αὐτῷ θεῷ τούτῳ τιμῶσι. Καὶ μὴν καὶ τοῖς Πυθίοις ἐκ ταύτης τῆς δάφνης τοῖς νικῶσι τὰς στεφάνας διδόασιν. Ὑπὲρ μὲν οὖν τῶν ἐν Θετταλίᾳ Τεμπῶν, καὶ ἐμοὶ νῦν τοσαῦτα εἰρήσθω.

ΚΕΦ. ξς'.

Πῶς ὁ Ἀνταλκίδας ἤλεγξε δῶρον μύρῳ βεβαμμένον αὐτῷ πεμφθέν.

Ὁ Περσῶν βασιλεὺς, (βέλομαι γάρ τι ὑμῖν καὶ φαιδρὸν εἰπεῖν) στέφανον εἰς μύρον βάψας· διεπλέκετο δὲ ῥόδων ὁ στέφανος· ἔπεμψεν Ἀνταλκίδᾳ σπεισόμενος ὑπὲρ εἰρήνης πρὸς αὐτόν. Ὁ δὲ, "Δέχομαι μὲν, ἔφη, τὸ δῶρον, καὶ ἐπαινῶ τὴν "φιλοφροσύνην· ἀπώλεσας δὲ τὴν ὀσμὴν τῶν ῥό-"δων, καὶ τὴν τῆς φύσεως εὐωδίαν διὰ τὴν ἐκ τῆς "τέχνης κιβδηλίαν."

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. ξζ'.

Περὶ τοῦ οἰκέτου Διογένους ὑπὸ κυνῶν διασπασθέντος.

Διογένης ἡνίκα ἀπέλιπε τὴν πατρίδα, εἰς αὐτοῦ τῶν οἰκείων ἠκολούθει, ὄνομα Μάνης· ὃς ἀφέρων τι μετ' αὐτοῦ διατριβὴν, ἀπέδρα. Προλεπόντων δέ τινων ζητεῖν αὐτὸν, ἔφη· Οὐκ αἰσχρὸν Μάνητα μὲν μὴ δεῖσθαι Διογένους Διογένην ἢ Μάνης; ἔτος δὲ ὁ οἰκέτης εἰς Δελφοὺς ἀλωμένος, ὑπὸ κυνῶν διεσπάσθη, τῷ ὀνόματι τοῦ δεσπότου δίκας ἐκτίσας ἀνθ' ὧν ἀπέδρασε.

ΚΕΦ. ξή.

Πῶς ὁ Μέτων ἐρρύσατο ἑαυτὸν τῆς ἐξόδου, καὶ περὶ Ὀδυσσέως μανίας.

Μέτων ὁ ἀστρονόμος, μελλόντων ἐπὶ τὴν Σικελίαν πλεῖν τῶν Ἀθηναίων ἤδη τῶν στρατευμάτων, καὶ αὐτὸς εἰς ἦν τοῦ καταλόγου. Σαφῶς δὲ ὑπεστέμμενος τὰς μελλούσας τύχας, τὸν πλοῦν ἐφυλάττετο δεδιὼς, καὶ παντοίως τὴν ἔξοδον ἑαυτὸν ῥύσασθαι· ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἔπεισεν, ὑπεκρίνατο μανίαν, καὶ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἔδρασε, μιμούμενος τὴν τῆς νόσου δόξαν βουλόμενος· ἐν δὲ τοῖς καὶ τὴν σωφροσύνην τὴν αὐτοῦ κατέπεσεν. Ἐγεγένητο δὲ αὐτῇ τῇ Ποικίλῃ. Καὶ ἐκ τούτου ἀφῆκαν αὐτὸν οἱ ἄρχοντες.

Καὶ

Καί μοι δοκεῖ ὁ Μέτων ἄμεινον ὑποκρίνασθαι τὴν μανίαν ἢ Ὀδυσσέως τοῦ Ἰθακησίου· ἐκεῖνον μὲν γὰρ ὁ Παλαμήδης κατεφώρασε, τοῦτον δὲ Ἀθηναίων ἀδεῖς.

ΚΕΦ. ξθ'.

Σκύθου τινὸς ἀπόκρισις πρὸς ῥίγους.

Χίονος ποτὲ πιπτούσης, ἤρετο ὁ βασιλεὺς τῶν Σκυθῶν εἰ ῥιγοῖ, γυμνὸν διακαρτερῶντα. Ὁ δὲ αὐτὸν ἀντήρετο, εἰ τὸ μέτωπον ῥιγοῖ. Τοῦ δὲ, ὄ, φήσαντος, ἀκοῦν, εἶπε, κἀγὼ πᾶς γὰρ μέτωπον εἰμί.

ΕΚ ΤΩΝ
ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ
ΠΕΡΙ
ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

ΚΕΦ. α'.

ΠΑΝ.

Διονύσου στρατηγὸς ἦν ὁ Πᾶν. Οὗτος πρῶτος πάξιν εὗρεν, ὠνόμασε Φάλαγγα, χέρας ἔταξε δεξιὸν καὶ λαιόν· Ταύτη τοι ἄρχει Κερασφόρον τὸν Πᾶνα δημιουργοῦσιν. Ἀλλὰ δὴ καὶ πρῶτος οὗτος πολεμίοις φόβον ἐνέβαλε σοφίᾳ καὶ τέχνῃ. Ἦν γὰρ Διονύσῳ ἐν κοίλῃ νάπῃ, ἤγειλαν οἱ σκοποὶ μυρίαν χέρσα πολεμίων ἐπέκεινα στρατοπεδεύειν. Ἔδεισεν ὁ Διόνυσος· οὐ μὴν ὄγε Πᾶν. Ἀλλὰ ἐσήμαινε νύκτωρ Διονυσιακῇ σάλπιγι ἀλαλάξαι μέγιστον. Οἱ μὲν ἠλάλαξαν ἀντήχησαν δ' αἱ πέτραι,

καὶ

καὶ τὸ κοῖλον τ᾽ νᾶπης ἦχον πολλῷ μείζονος δυνάμεως τοῖς πολεμίοις ἐνεπίησεν. Οἱ μὲν δὴ φόβῳ πληγέντες ἔφυγον. Τῷ δὲ Πανὸς στρατήγημα τιμῶντες, τ᾽ Ἠχὼ τῷ Πανὶ φίλλω ᾄδομεν· & τὰς κενοὺς καὶ νυκτερινὰς τῶν στρατευμάτων φόβους Πανὶ κληίζομεν.

ΚΕΦ. β΄.

ΣΟΛΩΝ.

Ἀθηναῖοι καὶ Μεγαρεῖς ἐπολέμουν χρόνῳ μακρῷ Σαλαμῖνος πέρι. Ἠσχώμηνται Ἀθηναῖοι νόμον ἐκύρωσαν, "Τῷ ἀγορεύσαντι πολεῖν ἔτι Σα-"λαμῖνος μάχη, θάνατος ἔσω." Σόλων τ᾽ ξεινοῦσιον ἀ φοβηθεὶς, λύει τὸν νόμον, λύει δὲ ὧδε. Μανίαν ὑποκρίνεται, καὶ προελθὼν εἰς ἀγορὰν, Ἐλεγεῖα ᾖδεν. Τὰ δὲ Ἐλεγεῖα ἦν Ἀρῆια ἄσματα. Οἱ δὲ κάτοχοι ἐκ Μισῶν καὶ Ἄρεος, αὐτίκα ἀνήγοντο ἀοιδοῖς ὁμῶ & ἀλαλάζουσι, καὶ Μεγαρεῖς κατὰ κράτος ἐνίκων. Καὶ πάλιν ἡ Σαλαμὶς Ἀθηναίων κτῆμα ἦν. Σόλων δὲ μάλα ἐθαυμάζετο, καὶ τὸν νόμον λύσας τῇ μανίᾳ, καὶ τὸν πόλεμον νικήσας τῇ μουσικῇ.

ΚΕΦ. γ΄.

ΒΙΑΣ.

Κροῖσος Λυδὸς ἔπλει Νησιώτας παρεσκευάζετο. Βίας ὁ Πριηνεὺς ἐξέπλησε τὸν Λυδὸν,

ΕΚ ΤΩΝ ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

ΚΕΦ. α'.

ΠΑΝ.

Διονύσου στρατηγὸς ἦν ὁ Πᾶν. Οὗτος πρῶτος τάξιν εὗρεν, ὠνόμασε Φάλαγγα, κέρας ἔταξε δεξιὸν καὶ λαιόν· Ταύτη τοι ἄρα Κερασφόρον τὸν Πᾶνα δημιουργοῦσιν. Ἀλλὰ δὴ καὶ πρῶτος οὗτος πολεμίοις Φόβον ἐνέβαλε σοφίᾳ καὶ τέχνῃ. Ἦν γὰρ Διονύσῳ ἐν κοίλῃ νάπῃ, ἤγειλαν οἱ σκοποὶ μυρίαν χεῖρα πολεμίων ἐπέκεινα στρατοπεδεύειν. Ἔδεισεν ὁ Διόνυσος· οὐ μὴν ὅγε Πᾶν. Ἀλλὰ ἐσήμαινε νύκτωρ Διονυσιακῇ σάλπιγξ ἀλαλάξαι μέγιστον. Οἱ μὲν ἠλάλαξαν· ἀντήχησαν ὄρη αἱ πέτραι, καὶ

καὶ τὸ κοῖλον τ' νᾶπης ἦχον πολλῷ μείζονος δυνάμεως τοῖς πολεμίοις ἐνεπίησεν. Οἱ μὲν δὴ φόβῳ πληγέντες ἔφυγον. Τὰ δὲ Πανὸς στρατήγημα τιμῶντες, τ' Ἠχὼ τῷ Πανὶ φίλιν ἄδομεν· ὃ τὰς κενοὺς καὶ νυκτερινὰς τῶν στρατευμάτων φόβους Πανὶ κλητίζομεν.

ΚΕΦ. β'.

ΣΟΛΩΝ.

Ἀθηναῖοι καὶ Μεγαρεῖς ἐπολέμουν χρόνῳ μακρῷ Σαλαμῖνος πέρι. Ἠσχάμενοι Ἀθηναῖοι νόμον ἐκύρωσαν, "Τῷ ἀγορεύσαντι πλεῖν ἐπὶ Σα-"λαμῖνος μάχῃ, θάνατος ἔστω." Σόλων τ' θάνατον δ' φοβηθεὶς, λύει τὸν νόμον, λύει δὲ ὧδε. Μανίαν ὑποκρίνεται, καὶ προελθὼν εἰς ἀγορὰν, Ἐλεγεῖα ᾖδεν. Τὰ δὲ Ἐλεγεῖα ἦν Ἀρηΐα ἄσματα. Οἱ δὲ κάτοχοι ἐκ Μουσῶν καὶ Ἄρεος, αὐτίκα ἀνήγοντο ἀοιδοῖς ὁμοῦ ὑ ἀλαλάζουσι, καὶ Μεγαρεῖς καὶ τὰ κράτος ἐνίκων. Καὶ πάλιν ἡ Σαλαμὶς Ἀθηναίων κτῆμα ἦν. Σόλων δὲ μάλα ἐθαυμάζετο, καὶ τὸν νόμον λύσας τῇ μανίᾳ, καὶ τὸν πόλεμον νικήσας τῇ μουσικῇ.

ΚΕΦ. γ'.

ΒΙΑΣ.

Κροῖσος Λυδὸς ἔπιπλεῖν Νησιώτοις παρεσκευάζετο. Βίας ὁ Πριηνεὺς ἐξέπληξε τὸν Λυδὸν,

εἰπών· "Οἱ Νησιῶται πολλὴν ἵππον ἅπτί σε ὠνήσονται." Ὁ δὲ γελάσας ἔφη, "Ὦ Ζεῦ, Νησιώτας ἐν ἠπείρῳ "λάβοιμι." Ὁ δὲ Βίας, "Τί δ' ἄλλο, ἔφη, κα- "κόνους εὔχεσθε Διΐ, ἢ ὅπως Κροῖσον τὸν ἠπειρώτην "ἐν θαλάττῃ λάβοιεν;" Ὁ λόγος δὲ Βίαντος Κροῖσον ἔπεισεν ἅπτι τὰς νήσους πλεῦσαι μηκέτι.

ΚΕΦ. δ'.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ.

Ἀθηναίοις ὁ Θεὸς ἔχρησε,
Τεῖχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ ὄψοπα Ζεύς. Οἱ μὲν ἄλλοι Ἀθηναῖοι τειχίζειν τὴν Ἀκρόπολιν ἠγόρευον· Θεμιστοκλῆς δὲ εἰς τὰς τριήρεις ἐμβαίνειν, ὡς ταύτας ὄσας τὸ ξύλινον τεῖχος τῶν Ἀθηναίων. Ἐπείθησαν, ἐπέβησαν, ἐναυμάχησαν, ἐνίκησαν.

ΚΕΦ. ε'.

Οἱ Ἕλληνες νικήσαντες ἐν Σαλαμῖνι βουλεύονται πλεῖν ἐφ' Ἑλλήσποντον, καὶ τὸ ζεῦγμα λύειν, ἵνα βασιλεὺς μὴ φύγῃ. Θεμιστοκλῆς ἀντιβουλεύεται, λέγων· "Βασιλεὺς ἀποληφθεὶς ἀναμαχεῖται τύ- "χα. Πολλάκις δὲ ἀπόνοια δίδωσιν, ὅσα μὴ ἔ- "δωκεν ἀνδρεία." Πέμπει δὲ πάλιν ὡς Βασιλέα δύνοῦχον ἄλλον Ἀρσάκην, ὅτῳ τὰ πρόσαγορεύονται· εἰ μὴ φύγοι ἀπὸ τάχους, ἡ γέφυρα τῶν Ἑλλησπόντου ἀφα-

διαλύεται. Βασιλεὺς ἔδεισε καὶ φθάσας τὸ Ἑλληνικὸν, διέβη τὸ ζεῦγμα, καὶ φυγὼν ὤχετο. Θεμιστοκλῆς ἡ πᾶις Ἕλλησιν ἐφύλαξε τὴν νίκην ἀκίνδυνον.

ΚΕΦ. ε'.

Ἀθηναῖοι τὰ τείχη ᾠκοδόμουν Ἄρτος ἤγειραν· Λάκωνες ἐφθόνουν. Ἠπάτησεν αὐτοὺς ὁ Θεμιστοκλῆς. Ὁ δὲ τρόπος τῆς ἀπάτης ἦν οὗτος. Ἀφίκετο εἰς Λακεδαίμονα πρεσβευτὴς, καὶ ἦν ὡεὶς τοὺς Λάκωνας ἔξαρνος, ἢ μὴν οὐκ ἐγείρεσθαι τὸ τεῖχος. Εἰ δὲ ἀπιστεῖτε, ἔφη, τοὺς ἀρίστους σκέπτεσθε κατασκόπους, ἐμὲ καταχόνες. Οἱ μὲν ἔπεμψαν. Θεμιστοκλῆς δὲ κρύφα πέμψας, ἐνετείλατο Ἀθηναίοις κατέχειν τοὺς κατασκόπους, ἕως ἂν ἐγείρωσι τὸ τεῖχος. Ἐπειδὰν δ' ἐγείρωσι, μὴ πρότερον αὐτοὺς ἀποπέμπειν, εἰ μὴ πρόθεν αὐτὸν ἀπολάβοιεν. Καὶ ταῦτα ὕστερον ἐγένετο. Ἐγέρθη τὸ τεῖχος, καὶ ἐπανῆλθε Θεμιστοκλῆς, ἀπεδόθησαν οἱ κατάσκοποι, ἐτειχίσθησαν Ἀθῆναι, Λακεδαιμονίων ἀκόντων.

ΚΕΦ. ζ'.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ.

Ἀριστείδης καὶ Θεμιστοκλῆς ἐχθρότατοι πάντων ὄντες, διεπολίτευοντο. Τοῦ δὲ Πέρσου διαβάντος, ἀλλήλων λαβόμενοι, τῆς πόλεως ἔξω προελθόντες, ἐς ταὐτὸν ἑκάτερος τὴν δεξιὰν χεῖρα καθιέντες, συμπηγμένων

μηρῶν τῶν δακτύλων, ἐπεφώνουν· "Τὴν ἔχθραν "ἐνταῦθα καταπιθέμεθα, ἕως ἂν πρὸς τὸν Πέρ- "σην Δεκαπολεμήσωμεν." Ταῦτ' εἰπόντες, ἄρρενες τὰς χεῖρας διελελυμμένων τῶν δακτύλων, ὡς δή τι καταπεθεικότες, ἔπειτα συγχώσαντες τὸν βόθρον, ἐπανῆλθον, καὶ διετέλεσαν ᾠδαὶ πάντα τὸν πόλεμον ὁμονοοῦντες. "Η δὲ τῶν στρατηγῶν ὁμόνοια μάλιστα "δὴ τοὺς βαρβάρους ἐνίκησεν."

ΚΕΦ. η'.

ΑΡΧΙΔΑΜΟΣ.

ΑΡχίδαμος ἐν Ἀρκαδίᾳ μέλλων πρὸς πεντακισχιλίους τῇ ὑστεραίᾳ, ἐπέρρωσε τοὺς Σπαρτιάτας διὰ νυκτὸς βωμὸν ἱδρυσάμενος, καὶ κοσμήσας ὅπλοις λαμπροτάτοις, καὶ ἵππους δύο προάγων. Ἐπεὶ δὲ ἦν ἕως, οἱ λοχαγοὶ καὶ οἱ ταξίαρχοι καινὰ ὅπλα, καὶ δυοῖν ἵπποιν ἴχνη, καὶ βωμὸν αὐτόματον ἰδόντες, διήγειλαν, ὡς οἱ Διόσκουροι συμμαχήσοντες ἥκοιεν. Οἱ στρατιῶται θαρρήσαντες, καὶ τὰς γνώμας ἔνθεοι γιγνόμενοι, γενναίως ἠγωνίσαντο, καὶ τοὺς Ἀρκάδας ἐνίκησαν.

ΚΕΦ. θ'.

ΑΡχίδαμος νύκτωρ τοὺς στρατιώτας ἦγεν ἐπὶ Κᾶ- δας. Ὁδὸς ἦν ἄνυδρος, τραχεῖα, πολλή· καὶ ἠναγκάζοντο οἱ στρατιῶται τῷ πόνῳ. Παρεμυθεῖτο αὐτοὺς Ἀρχίδαμος, ὡς οἷόν τε ἦν, καὶ παρεκάλει μηδαμῶς

μηδαμῶς ἐνδιδόναι. Ἐπεὶ δὲ ἄφνω προσπεσόντες, καὶ πολλὰς τῶν πολεμίων κτείναντες, ἐξεῖλον τὸ χωρίον· οἱ μὲν ἐθεσπιοποιοῦντο ἀπὸ τῆς νίκης μεγαθότης. Ἀρχίδαμος δὲ ἤρετο, πηίκα δοκοῦσιν ἁλῶναι τὴν πόλιν; Λεγόντων δὲ τῶν μὲν, ἡνίκα πρωτεβάλομεν· τῶν δὲ, ἡνίκα ἐπεζώσμεθα· "Οὐδαμῶς, ἔφη αὐ-"τοὺς, ἀλλ' ὅτε τὴν πολλὴν καὶ ἄνυδρον ὁδὸν ἐπορεύ-"μεθα. Τὸ γὰρ βούλεσθαι πονεῖν, πάντων κρα-"τεῖν πέφυκεν."

ΚΕΦ. ι'.

ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ.

Ἀγησίλαος πρὸ Κορώνειαν ὅσην οὔπω παρετάσ-σετο. Ἦκέ τις ἀγγέλων· Τέθνηκε Πείσαν-δρος ὁ ναύαρχος Λακεδαιμονίων, ἡττηθεὶς ὑπὸ Φαρναβάζου. Ὅπως ἂν ἀθυμία καὶ φόβος μηδα-μῶς ἐμπέσοι τῷ στρατεύματι, Ἀγησίλαος προσέταττε τοῖς ἀγγέλοις· Τἀναντία πρὸς τοὺς στρατιώτας ἀγ-γέλλετε. Λακεδαιμόνιοι νικῶσιν ἐν τῇ θαλάττῃ. Ἀλλὰ μὲν καὶ αὐτὸς προῆλθεν ἐστεφανωμένος, ἔθυ-εν. Εὐαγγελια, διέπεμψε τοῖς φίλοις μερίδας ἀπὸ τῶν ἱερείων. Οἱ στρατιῶται ταῦτα ἀκούσαντες καὶ ὁρῶντες, πλέον θαρρήσαντες, μετὰ μείζονος προθυμίας ἐν τῇ Κορωνείᾳ παρετάξαντο.

ΚΕΦ. ια'.

Ἀγησίλαος ἐν Κορωνείᾳ Ἀθηναίους ἐνίκησεν. Ἤγγειλέ τις· οἱ πολέμιοι συμφεύγουσιν εἰς τὸν νεὼν τῆς Ἀθηνᾶς. Ὁ δὲ προσέταξεν, ἐὰν αὐτὸς οἱ καὶ βούλοιντο ἀπίεναι· ὡς ἄρα εἴη σφαλερὸν συμπλέκεσθαι τοῖς ἐξ ἀπονοίας ἀναμαχομένοις.

ΚΕΦ. ιϐ'.

Ἀγησίλαος εἰς Ἀσίαν ὅτε διέβη, καὶ τὴν Βασιλέως ἐλυμαίνετο, Τισαφέρνης ἀνοχὰς συνέθετο. Αἱ δὲ ἀνοχαὶ, τρεῖς μῆνες, ἐφ' ᾧ τε βασιλέα πεῖσαι, ὅσαι πόλεις Ἑλληνίδες ἐν Ἀσίᾳ, καὶ δὴ αὐτονόμους ἀφεῖναι. Οἱ μὲν Ἕλληνες ἀνέμενον τὴν προθεσμίαν· ὁ δὲ Πέρσης πολλὴν χεῖρα συλλέξας, ἐπέθετο τοῖς Ἕλλησιν. Ὀρρωδία καὶ φόβος. Ἀγησίλαος δὲ φαιδρὸς τὴν ὄψιν, μάλα δὴ γαννύμενος ἐστρατήγησε, λέγων· "Χάριν οἶδα Τισαφέρνῃ τῆς "ἀπορκίας· ἑαυτῷ μὲν γὰρ πολεμίους τοὺς θεοὺς "ἐποίησεν, ἡμῖν δὲ συμμάχους. Ἴωμεν δὴ θαρ"ῥοῦντες, ὡς μαχόμενοι μετὰ τηλικούτων συμμά"χων." Ἀνεθάρρησαν οἱ Ἕλληνες τῷ λόγῳ τοῦ στρατηγοῦ, καὶ συμβαλόντες τοὺς βαρβάρους ἐνίκησαν.

ΚΕΦ. ιγ'.

Ἀγησίλαος, ἐν τῇ Σπάρτῃ στάσεως ἠρεμούσης, ὥστε τῶν ὁπλιτῶν οἱ πολλοὶ κατελάβοντο λόφον ἱερὸν

ἱερὸν Ἀρτέμιδος Ἰσωρίας ἐγγὺς Πιτάνης· ἐνέκειντο δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἀρκάδες ἐμβεβληκότες· καὶ δέος ἦν ἀμήχανον ἐν τῷ τε πολέμῳ καὶ σάσει. Οὐ μὴν αὐτὸς ἔδεισεν. Ἀλλὰ τὸ μὲν ὅπλοις βιάζεσθαι τοῦ ὄρους τὸ δὲ λόφος σφαλερὸν, τὸ δὲ ἱκετεύειν ταπεινὸν ὄν, παρῆκεν. Αὐτὸς δὲ μόνος ἄοπλος ἀπεκίνδυνῳ καὶ πολλῷ τῷ πρόσωπῳ πρὸς τὸν λόφον ἐλθών· οὐκ ἐνταῦθα, ἔφη, ὦ νεανίαι, ὑμᾶς ἔπαιξα· Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν, ἐς τόνδε τὸν λόφον, ἕτερον δείξας· ὑμεῖς δὲ, ἐς τόδε τὸ χωρίον ἄπιτε, καὶ φυλάττετε. Οἱ δὲ Λάκωνες, ὡς ἀγνοοῦντες τὴν διάνοιαν αὐτῶν τῆς ἀποστάσεως, κατηδέσθησαν· καὶ οἷς προσέπαιξεν ὑπιθῶς ἀνεχώρησαν. Νύκτωρ δὲ τοῦ ἐξάρχοντος τῆς στάσεως ἄνδρας δώδεκα, ἄλλον ἄλλῃ ὑπεξάγων, ἔπαυσε τὴν στάσιν.

ΚΕΦ. ιδ'.

ΕΠΑΜΙΝΩΝΔΑΣ.

Ἐπαμινώνδας ἐν Λεύκτροις προσῆγεν ἤδη τὴν φάλαγγα· Θεσπιεῖς ἐθελοκακοῦντες εἵποντο. Οὐκ ἠγνόησεν Ἐπαμινώνδας, ἀλλ' ὅπως μὴ παράσποιτο ἡ τάξις ἐν τῷ καιρῷ τῆς μάχης, ἐκήρυξε· Βοιωτῶν ἀπέναι τοῖς βέλομένοις ἐξέστω. Θεσπιεῖς μὲν αὐτοῖς ὅπλοις ἀπηλλάσσοντο. Ἐπαμινώνδας δὲ τοῖς μείνασιν ὁπλίταις συλλεγομένοις καὶ προθύμοις χρησάμενος, εὐκλεῶς ἐνίκησεν.

ΚΕΦ. ιε'.

Ἐπαμινώνδας Θηβαίων ἡγεῖτο, Λακεδαιμονίων Κλεόμβροτος· Λεῦκτρα ἔνθα ἡ μάχη. Τὸ μὲν ἔργον ἰσόρροπον ἦν. Ἐπαμινώνδας δὲ τοῖς Θηβαίων ἠτήσατο, ἓν βῆμα χαρίσασθέ μοι, καὶ τὴν νίκην ἕξομεν. Ἐπείθησαν, ἐνίκησαν· οἱ Λάκωνες εἶξαν, ὁ Κλεόμβροτος ὁ βασιλεὺς ἔπεσεν ἐν τῇ μάχῃ.

ΚΕΦ. ις'.

Ἐπαμινώνδας προτρέπων Θηβαίους προθύμως ὁρμῆσαι ἐπὶ Λακεδαιμονίους, μέγιστον ἔχιν συλλαβὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς, καὶ πάντων ἐναντίον τὴν κεφαλὴν τοῦ θηρίου σωτρίψας· "Ὁρᾶτε, ἔφη, "ὅτι τὸ λοιπὸν σῶμα ἄχρηστον, τῆς κεφαλῆς οἰχο-"μένης. Οὕτω δὴ αἱ τῶν πολεμίων κεφαλαί. "Ἤντε τὸ Λακωνικὸν τοῦτο συντρίψωμεν; τὸ λοι-"πὸν σῶμα τῶν συμμάχων ἄχρηστον." Τούτῳ τῷ παραδείγματι Θηβαῖοι πειθέντες, ὁρμήσαντες προθύμως ἐπὶ τὴν Φάλαγγα τῶν Λακωνικὴν, ἐτρέψαντο, καὶ τὸ πλῆθος τῶν συμμάχων ἔφυγον.

ΚΕΦ. ιζ'.

ΙΠΠΟΔΑΜΑΣ.

Ἱππόδαμας ὑπὸ Ἀρκάδων ἐν Πρασίαις ἐπολιορκεῖτο. Λιμὸς ἦν. Οἱ Σπαρτιᾶται κήρυκα ἔπεμ-

ψαν·

ψαν· εἴσω παρελθεῖν Ἀρκάδες οὐκ ἐπέτρεψαν· Ἱπποδάμας ἀπὸ τοῦ τείχους τῷ κήρυκι ἀπεκρίνατο· τοῖς Ἐφόροις ἄγγελε, τὴν Γυναῖκα κωλύειν, τὴν ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Χαλκιοίκου δεδεμένην. Οἱ μὲν Ἀρκάδες οὐκ ἐνόησαν· οἱ δὲ Λάκωνες συνῆκαν, ὅτι λιμὸν κωλύειν ἔπεμελλοι. Ἦν γὰρ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Χαλκιοίκου ἀνακειμένη λιμοῦ γραφή, γυνὴ γεγραμμένη, ὠχριῶσα, λεπτή, τὼ χεῖρε ὀπίσω δεδεμένη. Ὥστε τὸ ἀφανὲς τοῖς πολεμίοις, φανερὸν τοῖς πολίταις Ἱπποδάμαντος ἦν.

ΚΕΦ. ιή.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ.

Ἀριστομένης Μεσσηνίων ἡγεμὼν, τρὶς Ἑκατομφόνια θύσας κατὰ Λακεδαιμονίων, ἰσχυροῖς ποτὲ τραύμασι πεσὼν, ἑάλω σὺν ἄλλοις πολέμοις. Ἔδοξε τοῖς Λάκωσιν ἅπαντας καταχρημνίσαι· τοὺς μὲν ἄλλους γυμνοὺς, τὸν δὲ Ἀριστομένη διὰ τὴν δόξαν τῆς ἀρετῆς ἐν τοῖς ὅπλοις. Οἱ μὲν δὴ ἄλλοι κατενεχθέντες παραχρῆμα ἐτελεύτησαν· τὸν δὲ Ἀριστομένη ἡ ἀσπὶς ἐφελκομένη τὸν ἀέρα, ἐλαφρῶς αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν κατήνεγκεν. Ὁ δὲ ἐς τὸ ὕψος ἀναβλέπων καὶ τοὺς κρημνοὺς ἐν κύκλῳ περιέχοντας, οὐκ ἀνῆκε τῆς ἐλπίδος. Ἀλλὰ τὸ σύμπαν ὄρος ἀνασκοπούμενος, καταγνόντας εἰσδυσιν ζενωτάτην, καὶ δι' αὐτῆς ἀλώπεκας εἰσιούσας, ἀπὸ τῶν χειμάρρων νεκρῶν ὀσοῦν κλάσας, μιᾶς τῶν ἀλωπέ-

κων λαβόμενος τ' ὁρᾶς, δακνόμενος ὑπ' αὐτῆς συνεξέδυ αὐτῇ, τὰ ξενοπόρα δ' ὅρυς τῷ ὀσῷ παρελκόντων καὶ παρακόπτων. Καὶ δὴ προελθὼν ἦκεν εἰς τοὺς Μεσσηνίους, προϊέναι μέλλοντας ἐς τὴν μάχην· καὶ αὐτίκα ὁπλισάμενος αὐτὸς ἡγεῖτο τῆς Φάλαγγος. Οἱ δὲ Λάκωνες Ἀριστομένει ἰδόντες πάλιν ἐν τοῖς ὅπλοις, πάλιν ἀριστεύοντα, πάλιν διώκοντα, τὸν βεβλημένον κατὰ τῶν ῥημνῶν, ἀφ' ὧν ἀδεὶς ἐσώθη πώποτε, πάντες ἐνέκλιναν ἐς φυγὴν, θνητῆς φύσεως μείζονα εἶναι τ' ἄνδρα ἡγούμενοι.

ΚΕΦ. ιθ'.

Ἀριστομένης ὁ Μεσσήνιος, Λακεδαιμονίων τοῖς Διοσκούροις πάνδημον θυσίαν ἐπιτελούντων, μετὰ ἑνὸς φίλου, λαμπρῶν ἵππων ἐπέβησαν ἄμφω, καὶ ταῖς κεφαλαῖς περιθηκάτην χρυσοῦς ἀστέρας, καὶ νυκτὸς ἤδη προϊούσης ἐπεφάνησαν κατὰ σύμμετρον Διόσημα τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἔξω πόλεως μετὰ γυναικῶν καὶ παιδίων πανηγυρίζουσιν. Οἱ μὲν δὴ Διοσκόρων ἐπιφάνειαν ἡγησάμενοι γεγονέναι, προῆσαν ἐς μέθην καὶ ἡδονὴν πλείονα· οἱ δὲ ἀπὸ τ' ἵππων καταβάντες, τὰ ξίφη σπασάμενοι, πολέσας καταφονεύσαντες αὐτῶν, καὶ δὴ ἀφιππεύσαντες ᾤχοντο.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. κ'.

ΗΓΗΤΟΡΙΔΗΣ.

ΘΑΣΟΝ ἐπολιόρκων Ἀθηναῖοι. Νόμον ἐκύρωσαν Θάσιοι. "Τῷ χρέψαντι ἀπείσθαι "ὡς Ἀθηναίους, θάνατος ἔσω." Ἡγητορίδης Θάσιος ὁρῶν πολίτας ἀπολλυμένους μακρῷ πολέμῳ καὶ λιμῷ βρόχον τῷ τραχήλῳ περιβαλών, ἐς ἐκκλησίαν εἰσελθών· "Ἄνδρες, ἔφη, πολῖται, "ἐμοὶ μὴ ὡς βούλεσθε, καὶ ὡς ὑμῖν συμφέρει, "χρήσασθε· σὺ δὲ ὑπολειπομένους πολίτας "διασώσατε, τῷ ἐμῷ θανάτῳ λυσαντες τὸν νό- "μον." Θάσιοι ταῦτα ἀκούσαντες, καὶ τὸν νόμον ἔλυσαν, καὶ τ' Ἡγητορίδην σῶον ἐφύλαξαν.

ΚΕΦ. κα'.

ΙΦΙΚΡΑΤΗΣ.

ΙΦικράτης ἐπὶ σὺν πολεμίους προῆγε τ' Φάλαγ- γα. Τῶν στρατιώτων τινὲς ὀκνηροὶ, κ δειλοὶ, καὶ ἀχριῶντες εἵποντο. Τούτους ἰδὼν Ἰφικράτης, καπὶ βραχὺ προελθών, ἐκήρυξε· "Τῆς στρατείας ἄφνω "ἡμομένης, εἴ τις ἀπολέλοιπέ τι, ἀναιρεφέτω, καὶ "παρασκευασάμενος καλῶς ἐπανηκέτω." Ἠθη- σαν οἱ δεῖλοι, καὶ αὐτίκα ἀνέστρεψαν. Ὁ δὲ Ἰφι- κράτης σὺν ἀναμείνας, "Νῦν, ἔφη, ἄνδρες, τῶν "ἀνδραποδῶν ἀπηλλαγμένων, ἡμεῖς τοῖς πολε-

"μίοις

" μίοις σωάπλωμι, ἵνα καὶ μόνοι τοῦ καρποῦ τῆς " ἀνδραγαθίας λάβωμι." Πολλῷ μᾶλλον οἱ στρατιῶται ἐθαῤῥησαν, καὶ συμβαλόντες ἄνω τῶν δειλῶν ἐνίκησαν.

ΚΕΦ. κβ'.

Ἰφικράτης Λακεδαιμονίοις παρατάξάμενος ἤρχετο. Πολλοὶ παρεκάλεν αὐτὸν, ὅπως ἀποφήνῃ τὸ μὲν χιλίαρχον, τὸ δὲ πεντακοσίαρχον· καὶ ἄλλος ταξίαρχος, καὶ λοχαγὸς ἕτερος ἐπῴδαζε γνώμας. Πάντας οὖν προκαλεσάμενος ἀνεβάλετο εἰς καιρὸν ἁρμοδιώτερον. Ὁ δὲ καιρὸς ἦτος ἦν· Προάγει τὴν φάλαγγα, καὶ καθιστάμενος τὴν τάξιν, ἐκέλευσεν ἐν ἀπορρήτῳ κινῆσαι πανικὸν, ὡς τῶν πολεμίων ἐμβεβληκότων. Ταραχὴ μεγάλη πάντων. Οἱ μὲν δειλοὶ φοβηθέντες ἀνεχώρουν, οἱ δὲ ἀνδρεῖοι προῆλθον ἀνιστάμενοι τοῖς πολεμίοις. Ἰφικράτης γελάσας, ὡμολόγησε τὸ πανικὸν αὐτὸς κεκινηκέναι, πειρώμενος τῶν δυναμένων ἡγεῖσθαι. Τοῖς μὲν δὴ μείνασι χιλιαρχίας καὶ ταξιαρχίας ἔδωκεν· τοὺς δὲ ἀναχωρήσαντας ἐκέλευσε τούτοις ἕπεσθαι.

ΚΕΦ. κγ'.

Ἰφικράτης καὶ ἐν τῇ φιλίᾳ τὴν χάραξ ἐβάλλετο, λέγων· " Οὐ στρατηγικὸν τὸ, οὐκ ὤμλω."

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. κδ'.

ΙΦικράτης προδοσίας δίκλω ἔφυγεν· Ἀριστοφῶν δὲ Χάρης ἐδίωκον. Αἰτία δὲ ἦν, ὅτι ἄρα πρὸς Ἔμβατα δυνάμενος ἐλεῖν τὰς πολεμίας, ὑ διεναυμάχησεν. Ὁρῶν δὴ τὸ δικαστήριον ὑποφερόμενον εἰς τἐναντίον, τῷ λόγου παυσάμενος, παρέφλυέ πως τὸ ξίφος ταῖς δικαστῆις. Οἱ δὲ καταδείσαντες, μὴ τὴν ἑταιρίαν ὅλην ἐξοπλίσας, κυκλώσειε τὸ δικαστήριον, ἄφεσιν αὐτῷ πάντες ἐψηφίσαντο. Μετὰ τὴν νίκην ψηφίσαντός τινος, ὡς παρεκρούσατο τοὺς δικαστάς· "Εὐήθης ἂν εἴην, ἔφη, ὑπὲρ Ἀθηναίων "μὴ στρατηγῶν, ὑπὲρ ἐμαυτοῦ δὴ πρὸς Ἀθηναίους "μηχέλι."

ΚΕΦ. κε'.

ΓΕΣΚΩΝ.

ΑΜίλκας Καρχηδονίων, ἄριστος στρατηγὸς τῶν ἐν Λιβύη στρατηγῶν, πολλὰς πολέμους κατορθώσας, φθονηθεὶς, ὑπὸ τῶν Διαπολιτευομένων Διαβληθεὶς, ὡς ἐπιθέμενος Τυραννίδι, αὐτός τε ἀνηρέθη, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Γέσκων φυγαδευθεὶς ἐξέπεσε. Τὰ δὲ χρήματα αὐτῶν δημευθέντα ἐνείμαντο οἱ πολῖται. Τούτων πραχθέντων, οἱ Καρχηδόνιοι στρατηγοῖς ἄλλοις χρησάμενοι, καὶ πολλάκις ἡττώμενοι καὶ ἀλῶναι κινδυνεύοντες, μετέγνωσαν ἐπὶ τῇ τοῦ Γέσκωνος φυγῇ, καὶ τῇ ἀναιρέσει τοῦ Ἀκίλκα.

Ἀλλὰ

Ἀλλὰ τὸν μὲν Ἀμίλκαν τεθνηκότα ἐχ οἷόν τε ἦν ἀναχαλέσασθαι· τὸν Γέσκωνα δὲ ἀπὸ τῆς φυγῆς ἀνεχαλέσαντο, χ) Αὐτοκράτορα στρατηγὸν ἀπέδειξαν, χ) τὰς ἐχθρὰς αὐτῷ παρέδωκαν εἰς τιμωρίαν καθ' ὃν ἂν βάληται τρόπον.

Γέσκων δὲ ὠδιαλαβὼν αὐτὰς δεδεμένας, προσέπεμψε δ' πλήθας ἐναντίον, κατὰ γαστέρα κατακλίναι χαμαί· τρὶς δὲ ἑκάστοις ἐλαφρῷ τῷ ποδὶ ἐπὶ τὸν τράχηλον ἐπέβας· Ἱκανὴν ἔφη τιμωρίαν ἔχειν τῆς τὸ ἀδελφὸ προαναιρέσεως. Τοῦτο πράξας, ἀφῆκε τοὺς ἐχθροὺς, προσειπών· "Οὐ κακῷ κα-"κὸν ἠμυνάμην, ἀλλ' ἀγαθῷ κακόν." Τοιγαρῦν αὐτοί τε οἱ ἐχθροὶ, χ) οἱ τούτων οἰκεῖοι, καὶ οἱ Καρχηδόνιοι πάντες πειθαρχήσαντες τῷ Γέσκωνι διετέλεσαν, ὡς ἀγαθῷ στρατηγῷ. Καὶ αὐτίκα μεταβολὴ τ δ πολέμ νίκης ἐγένετο, νικῶντος δ' Γέσκωνος ἐν ταῖς μάχαις διὰ τὴν παρὰ τῶν ἀρχομένων εὔνοιαν χ) προθυμίαν.

ΚΕΦ. κς'.

ΤΙΜΟΛΕΩΝ.

Τιμολέων ἐν Σικελίᾳ τ δύναμιν ἐξήγαγε, παραταξομένην Καρχηδονίοις ἐς τὴν νῆσον διαπεπλωκόσιν. Ἡμίονος ἀπαντὰ τὸ αὐτοῖς, κομίζων σελίνα· οἱ στρατιῶται τὸ σημεῖον ἐφοβήθησαν, ὅτι ἄρα παρ' αὐτοῖς τὰ μνημεῖα τῶν ἀποθανόντων στεφανοῦται σελίνοις. "Τιμολέων, χ) μὴν μάλλον, "ἔφη,

"ἔφη, φανερὰν νίκην οἱ θεοὶ δηλοῦσιν ἡμῖν. Τὸς "γὰρ τὰ Ἴσθμια νικῶντας οἱ Κορίνθιοι τῶν σελίνων "στεφανοῦσι." Ταῦτα εἰπὼν, αὐτός τε τῶν σελίνων ἀνεστέψατο, καὶ τὸς ἐπὶ αὐτὸν ἡγεμόνας ἀνέστεψεν· ὥστε καὶ οἱ στρατιῶται, ἄλλος πρὸς ἄλλου τῶν σελίνων λαβόντες, εὐθυμότεροι πρὸς τὴν μάχην ἐγένοντο.

ΚΕΦ. κζ'.

ΖΩΠΥΡΟΣ.

Δαρεῖος πολιορκῶν Βαβυλῶνα χρόνῳ μακρῷ, τὴν πόλιν ἑλεῖν οὐκ οἷός τε ἦν. Ζώπυρος Δαρείου σατράπης, ἀκρωτηριάσας τὸ πρόσωπον ἦκεν αὐτόμολος, ὡς παῦτα δὴ ὑπὸ Δαρείου παθών. Βαβυλώνιοι πιστεύσαντες τῇ ὄψει τὸ συμφορᾶς, καὶ τῷ Ζωπύρῳ τὴν πόλιν ἐπιτρέπουσιν· ὁ δὲ νύκτωρ ἀνοίγει τὰς πύλας. Καὶ Δαρεῖος κρατήσας Βαβυλῶνος, ἐκεῖνο δὴ τὸ λαμπρὸν ἐφθέγξατο· "Ἀλλ' οὐδὲ κ' "Βαβυλῶνας ἔχειν ἐβουλόμην ἄν, ἐφ' ᾧτε ὁρᾶν "τοιαῦτα παθόντα Ζώπυρον."

ΚΕΦ. κή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

Ἀλέξανδρος ἦν ἐν Ἰνδοῖς, καὶ τὸν Ὑδάσπην ποταμὸν διαβαίνειν ἔμελλε. Πῶρος Ἰνδῶν βασιλεὺς ἐπέκεινα τοῦ ποταμοῦ τὴν δύναμιν ἀντιπαρε-

πάσετο, καὶ διαβαίνειν ἀδύνατον ἦν. Ἀλέξανδρος ἄνω τοῦ ποταμοῦ ἀντιπαρεξήγεν· καὶ ὁ Πῶρος ἄνω πάλιν. Ἀλέξανδρος τοῦ ποταμοῦ κάτω· καὶ ὁ Πῶρος ὁμοίως κάτω. Τοῦτο ἐγένετο καὶ πολλάκις καὶ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, ὥστε οἱ μὲν Ἰνδοὶ κατεγέλασαν τῆς δειλίας τῶν πολεμίων, καὶ συμπαραθέοντες ἐπαύσαντο, ὡς οὐκ ἂν ποτὲ διαβῆναι τολμησάντων, οἱ τοσάκις οὐκ ἐθαρρήσαν. Ἀλέξανδρος δὲ ὀξυτάτῳ δρόμῳ παρὰ τὰς ὄχθας ἀναδραμὼν, ἐπιβὰς πλοίων καὶ ζευγμάτων, καὶ διφθερῶν χόρτου πεπληρωμένων, διέβη τὸν ποταμὸν, ἐξαπατήσας Ἰνδοὺς τῷ τῆς διαβάσεως ἀνελπίστῳ.

ΚΕΦ. κθ'.

Ἀλέξανδρος ἔλαβε Θήβας, τῇ δυνάμεως ἱκανὴν ἀποκρύψας, καὶ τάξας ἐπ' αὐτῆς Ἀντίπατρον· ἣ ἦ φανερὰν αὐτῆς ἦγεν ἐπὶ τοὺς ἐχυροὺς τῶν τόπων. Θηβαῖοι ἦ ἐπεξῆλθον, καὶ ὡς τὴν ὁρωμένην δύναμιν οὐκ ἀγεννῶς ἀντιπαρεπάσοντο. Ἀντίπατρος ἐν τῷ καιρῷ τῆς μάχης τὴν κεκρυμμένην δύναμιν ἀναζήσας, κύκλῳ περιελθὼν, ἦ συθρὸν καὶ ἀφύλακτον ἦν τὸ τεῖχος, ταύτῃ κατελάβετο τὴν πόλιν, καὶ σημεῖον ἦρεν. Ἀλέξανδρος ἰδὼν ἀνεβόησεν, ὡς ἤδη τὰς Θήβας ἔχοι· Θηβαῖοι δὲ ἀρρώστως μαχόμενοι, ὡς εἶδον διαφθέντες ἐαλωκυῖαν τὴν πόλιν, ἔφυγον.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. λ'.

Ἀλέξανδρος ὁπότε ἀφ' ἁλὸς τὸν μάνδρεων ἤκουσεν καλὰ γεγονέναι τὰ ἱερά, ἀφιέρειν ἐκέλευε τὰ ἱερεῖα, καὶ δεικνύειν τοῖς στρατιώταις· ἵνα μὴ μόνον ἀκούοντες, ἀλλὰ καὶ ὁρῶντες, ἀγαθὰς ἔχοιεν ἀπὸ τοῦ κινδύνου τὰς ἐλπίδας.

ΚΕΦ. λα'.

Ἀλέξανδρος ἐν Ἀρβήλοις Δαρείου ἐνίκησε. Φραασιόρτης Δαρείου συγγενὴς, πολλὴν χεῖρα Περσικὴν ἔχων, ἐφύλαττε τὰς Σουσίδας πύλας· αἳ δὲ ἄρα εἰσὶν ὄρη στενὰ καὶ ὑψηλά. Τούτοις ἐπεσβάλλοντας τοὺς Μακεδόνας εὐκόλως ἀπεκρούοντο οἱ βάρβαροι, σφενδόναις, βέλη, πέτρους ἀφίενλες· ὡςε ἀναγκαλέσαις αὐτοὺς Ἀλέξανδρος, ἀπὸ τελέκεως στεδίων χάρακα ἐβάλετο. Ἦν δὲ λόγιον Ἀπόλλωνος, ὡς ἄρα ξένος Λύκος ἡγεμὼν αὐτῷ γένοιτο. Πρόσεισι δὴ τῷ Ἀλεξάνδρῳ βυκόλος θηρείαν ἔχων στολὴν, ὁμολογῶν ὅτι Λύκιος ἦν, καὶ ὡς κύκλῳ τῶν ὀρῶν ἀτραπὸς εἴη, τῷ συνηρεφεῖ τῆς ὕλης ἀποκεκρυμμένη· αὐτῷ δὲ μόνῳ γινώσκοιτο διὰ τὴν τῶν βοῶν νομήν. Ἀναμνηθεὶς Ἀλέξανδρος τοῦ μαντείου, πιστεύει τῷ βουκόλῳ. Τὴν μὲν δὴ πᾶσαν στρατιὰν ἐκέλευσε ἐν στρατοπέδῳ μένειν, καὶ πολλὰ πυρὰ ἀνακαίειν, ἐφελκομένους τὴν τῶν Περσῶν ὄψιν. Φιλώτᾳ δὲ καὶ Ἡφαιστίωνι ἀγγέλλεται δοὺς ἀπορρήτων,

τον, ὁπόταν κατὰ κορυφῆς τῶν ὀρῶν ἴδωσι τοὺς Μακεδόνας ἐκφανέντας, αὐτὸς κάτωθεν προσβαλεῖν· αὐτὸς τοὺς ὑπασπιστὰς ἄγων, καὶ μίαν ὁπλιτῶν φάλαγγα, καὶ τὸ Σκυθικὸν τεῖχος ὅσον ἦν, διὰ τῆς ἀτραποῦ τῆς λεπτῆς, ὀγδήκοντα σταδίους προελθὼν ἠύλίσατο, πυκαζόμενος ὕλῃ βαθυτάτῃ· μέσης δὲ νυκτὸς προελθὼν ἐπέῤῥηξε τοῖς πολεμίοις καθεύδουσιν. Ἀρχομένης δὲ ἡμέρας αἱ σάλπιγγες ἐσήμαινον, ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῶν ὀρῶν. Ἠφαιστίων δὲ καὶ Φιλώτας σὺν ἐκ τοῦ χάραξος Μακεδόνας προσῆγον· οἱ Πέρσαι μέσοι τῶν ἄνωθεν πολεμίων καὶ τῶν κάτωθεν ἀποληφθέντες, οἱ μὲν ἐκτείνοντο, οἱ δὲ κατεκρημνίζοντο, οἱ δὲ ἐζωγρεῖντο.

ΚΕΦ. λϚ'.

Ἀλέξανδρος τὴν ἄνυδρον ὁδεύων, αὐτός τε ὑπὸ δίψους ἔπονει, καὶ οἱ Μακεδόνες. Οἱ κατάσκοποι τῆς χώρας ἐν κοίλῃ πέτρᾳ σμικρὸν ὑδάτιον εὑράντες, τοῦτο βάλλοντες ἐπὶ κράνος Ἀλεξάνδρῳ κομίζουσιν. Ὁ δὲ τῇ στρατιᾷ δείξας ὡς εὐθυμεῖν χρὴ, φανέντος ὕδατος, αὐτὸς μὴ πιὼν ἐξέχεε τὸ κράνος πάντων ὁρώντων. Οἱ Μακεδόνες ἀλαλάζοντες ἐπέθεον αὐτὸν ἡγεῖσθαι τῆς ὁδοῦ, πρὸς τὸ δίψος εὖ μάλα ἀντέχοντες διὰ τὴν τοῦ βασιλέως ἐγκράτειαν.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. λγ'.

Ἀλέξανδρος ὥρα θέρους ἦγε τὴν στρατίαν παρὰ ποταμὸν, προσκειμένων πολεμίων. Ὁρῶν δὲ τοὺς στρατιώτας διψῶντας, καὶ ἀφορῶντας εἰς τὸ ῥεῦμα τοῦ ποταμοῦ, ἵνα μὴ πίνοντες βλάψειαν τὰς πύξεις, μηδὲ τὸ τῆς ὁδοιπορίας τάχος βλάψειαν, τὸν κήρυκα ἐκέλευεν εἰπεῖν, "Ἀπεχώμεθα τοῦ πο-"ταμοῦ· Θανάσιμος ἔχει τὸ ὕδωρ." Οἱ μὲν φοβηθέντες ἀπέσχοντο, καὶ τὴν ὁδὸν ἐπέσπευσαν. Ἀλέξανδρος δὲ βλαύσας, καὶ στρατοπεδάσας, αὐτὸς μετὰ τῶν ἡγεμόνων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ φανερῶς ἔπιεν. Γελάσαντες οἱ στρατιῶται, καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ ἀπάτης νοήσαντες, ἀδεῶς ὑδρεύσαντο ἐκ τοῦ ποταμοῦ πάντες.

ΚΕΦ. λδ'.

ΚΑΜΒΥΣΗΣ.

Καμβύσης Πηλούσιον ἐπολιόρκει. Αἰγύπτιοι κρατερῶς ἀνθίσταντο, ἀποκλείοντες τῆς Αἰγύπτου τὰς ἐμβολὰς, καὶ πολλὰ προσάγοντες μηχανήματα, ἐφίεσαν καταπέλτας ὀξυβελεῖς, πέτρας, καὶ πῦρ. Καμβύσης ὅσα σέβουσιν Αἰγύπτιοι ζῶα, Κύνας, Πρόβατα, Αἰλούρους, Ἴβεις, πρὸ τῶν ἑαυτοῦ στρατιᾶς ἔταξεν· Αἰγύπτιοι δὲ βάλλοντες ἐπαύσαντο, φόβῳ τοῦ πληξαί τι τῶν ἱερῶν ζώων. Οὕτω Καμβύσης Πηλούσιον ἑλὼν, ἔσω τῆς Αἰγύπτου παρῆλθεν.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. λέ.

ΞΕΡΞΗΣ.

ΞΕρξης ἐν Θερμοπύλαις διὰ τ στενότητα τ ὁρῶν πολλοὺς Περσῶν ἀποβαλὼν, Τραχινίᾳ ἀνδρὸς Ἐφιάλτᾳ δείξαντος ἀτραπὸν ϖρὸς τοῖς ὄρεσι στενὴν, ἔπεμψεν ἄνδρας δισμυρίους· οἱ ϖρελθόντες, καὶα νώτᾳ γιγόμμοι τ Ἑλλήνων, ἀπέκτειναν ἅπαντας, ὧν ἡγεῖτο Λεωνίδης.

ΚΕΦ. λς.

ΜΙΘΡΙΔΑΤΗΣ.

ΜΙθριδάτη ὁ βασιλεὺς ϖροσέταξεν ἀποστεῖλαι Δατάμῃ ϖτεῖναι, ἢ ἄγε. Μιθριδάτης ὑϖοκρίνεται κ αὐτὸς ἀποσῆναι βασιλέως. Οὐ μὴν ἄγε Δατάμης ὑπίσθυσεν, εἰ μὴ ϖρόθεν ϖολλὰ λυμανεῖται τῇ Βασιλέως ἀρχῇ. Καὶ δὴ ϖολλὰ ἐλυμήνατο. Φρούρια βασιλέως κατέσκαψε, κώμας κατέπρησε, φόρους ἥρπασε, λείαν ἤλασεν. Ἔδειξεν ἄρα ϖολέμιος εἶναι βασιλεῖ. Ἀμφὶ δὴ τότε σωληθέτῃ γυμνὰ, ϖερικεχυμμένῳ ϖεῖ ὤν χρή. Μιθριδάτης ἐν τῷ χωρίῳ τότῳ ϖροκαλεσκάσατο νύκτωρ ἐγχειρίδια ϖολλὰ, κεκρυμμένον ἄλλο ἀλλαχῆ· κ τούτοις ἐπέκειτο σημεῖον. Διαλεγόμμος δὴ ϖροσῆγεν αὐτὸν ἠρέμα βαδίζων. Ἐπεὶ ἦ ἄλις ἦν τῆ λόγῳ, Δατάμης ἀϖασάμμος

ἀπῆει·

ἀπῆει· Μιθριδάτης ἔν τῶν ἐγχειριδίων ἀνελόμενος διὰ τάχους, καὶ ὑπὸ τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ κρύψας, ἀνεκαλέσατο Δατάμην, ὡς δῆθεν παραθόμενος δή τινων ἃ ἐχρῆν εἰπεῖν· προσελθόντα δὲ, ἐκεῖνο τὸ ὄρος ἐκέλευσεν ὀχυρώσαι μάλιστα. Οὕτως ἀφορῶντα Δατάμην ἐς τὸ ὄρος τῷ ἐγχειριδίῳ Μιθριδάτης πληξας ἀπέκτεινεν.

ΚΕΦ. λζ'.

ΣΟΥΡΗΝΑΣ.

ΣΟυρήνας Παρθυαίων ἡγέμονος, Κράσσον μετὰ πολλῆς ἵππης ἀναχωρεῖντα, καὶ διὰ τῶν ὀρεινοτέρων ὁδεύειν πειρώμενον, τῷ ἐξ ἀπονοίας μάχῃ φοβούμενος, ἔπεμψε πρεσβύτην ὡς αὐτὸν, λέγοντα· "Συντίθεταί σοι Φιλίαν Βασιλεὺς μέγας· "δείξας Ῥωμαίοις ἀνδρείαν, νῦν δεῖξαι βούλεται "φιλανθρωπίαν." Κράσσος δόλον ὑφορώμενος ἐκ ἐπείθετο. Οἱ στρατιῶται ἀθυμοῦντες καὶ ἀπειρηκότες, ἐδιάσαλπε αὐτὸν τὰ ὅπλα κρύσαντες, πιστεύσαι ᾧ βαρβάρῳ. Κράσσος ἄκων πεζὸς ἐβάδιζεν. Σουρήνας φιλοφρονούμενος δὴ ἵππον χρυσοχάλινον αὐτῷ παρέσχετο, ἐφ' ᾧ καθίσαι προσέταξεν· Ὁ μὴ δὴ ἀναβαίνει τὸν ἵππον· ὁ δὲ βαρβάρος ἱπποκόμος κεντρίσας ἐπετάχυνε τοῦ ἵππου τὸν δρόμον, ὅπως τὸν Κράσσον ἐς τὸ πλῆθος ἐξενέγκοι τῶν Παρθυαίων. Ὀκταύιος τις πρὸ Κράσσου ἡγεμόνων συνεὶς τὴν ἀπάτης, λαμβάνεται τῶν χαλινῶν, καὶ μετ' ἐκεῖνον

ἐκεῖνον εἰς τὸν χιλιάρχων Πειρώνιος· ὥστε τὸν μὲν ἱππικόμον Ὀκταούιος κτείνει, ἀπασάμενος τὸ ξίφος· τὸν δὲ Ὀκταούιον ἄλλος τις τῶν Παρθυαίων. Τὸν δὲ Κράσσον Ἐξαίθρης Παρθυαῖος, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὴν δεξιὰν ἀποκόψας, ἐκόμισε πρὸς μέγαν βασιλέα Παρθυαίων Ἡρώδην. Ἔτυχε δὴ βασιλεὺς κατ' ἐκεῖνο τὸ ὥρας ἑστιώμενος καὶ παρὰ τὸν πότον ἀκροώμενος Ἰάσονος Τραλλιανοῦ Τραγῳδῶν, ὑποκρινομένου Βάκχας Εὐριπίδου. Ὁ μὲν δὴ τραγῳδὸς ἤδεν ἐκεῖνα τὰ μέλη.

Φέρομεν ἐξ ὀρέων ἔλικα
Νεότομον ἅπτι μέλαθρα,
Μακάριον θήραμα.

Οἱ δὲ Κράσσου κεφαλὴν κομίζοντες τῷ βασιλεῖ προσήνεγκαν. Ἐπὶ τούτῳ μεγάλη βοὴ καὶ πολὺς κρότος ἐγένετο· ὥστε ὁ μὲν Ἐξαίθρης ἀναπηδήσας, ἔφη· Ἐμοὶ πῦτα μᾶλλον τὰ μέλη προσήκει ἄδειν, ἢ τῷ τραγῳδῷ. Βασιλεὺς ἥσθεις τοῦτον μὲν ἐτίμησεν οἷς πάτριον ἦν· τῷ Ἰάσονι δὲ τῷ τραγῳδῷ τάλαντον ἔδωκε.

ΚΕΦ. λή.

ΝΟΥΜΑΣ.

ΝΟυμᾶς Ῥωμαίους ἐκ πολέμου καὶ φόνου βιαίου μεταβαλεῖν ἐς εἰρήνην καὶ νόμους, ἀναχωρῶν τῆς πόλεως εἰς τέμενος ἱερὸν Νυμφῶν, ἐν τούτῳ μόνος διατρίβων συχνὰς ἡμέρας, ἐπανῆκε παρὰ

ωθὲ τῶν νυμφῶν θεοπρόπια νομίζων, ἃ συνεβάλλετο ἡγεῖσθαι νόμους. Τούτοις ἐπείθοντο Ῥωμαῖοι. Ὅσαι μέχρι νῦν ἑορταὶ, θυσίαι, τελεταὶ, ἱερουργίαι, ταῦτα πάντα Νουμᾶς, οἷα δὴ νόμους Νυμφῶν, κατεστήσατο.

Δοκεῖν δ' ἐμοὶ, ζηλωτὴς ἐγένετο Μίνω τοῦ Λυκούργου. Καὶ γὰρ οὗτος τοὺς νόμους, ὁ μὲν παρὰ Διὸς, ὁ δὲ παρὰ Ἀπόλλωνος μαθόντες, ἢ μαθεῖν φάσκοντες, ἔπειθον αὐτοῖς χρῆσθαι, ὁ μὲν Κρῆτας, ὁ δὲ Λάκωνας.

ΚΕΦ. λϑ'.

ΤΑΡΚΥΝΙΟΣ.

ΤΑΡκύνιος Γαβίους πολιορκῶν χρόνῳ μακρῷ, μὴ δυνάμενος ἑλεῖν τὸ νεώτατον τῶν παίδων Σέξτον πληγαῖς αἰκισάμενος, αὐτόμολον ἔπεμψεν. Οἱ δὲ τὸ σῶμα πικρῶς ἠκισμένον ἰδόντες, ἐδεξαντο, πολλὰ καὶ μεγάλα ἐπαγγειλάμενον κατὰ τοῦ πατρός· ὧν τὰ πλεῖστα δράσας, πιστὸς ἦν. Ἐλπίζετο Ῥωμαίους, ἐς φυγὴν ἐτρέπετο, αἰχμαλώτους ἐλάμβανε, μάχας ἐνίκα πολλάς· ὥστε καὶ οἱ Γάβιοι θαυμάσαντες, αὐτοκράτορα στρατηγὸν αὐτὸν ἀπεφήναντο. Ὁ δὲ ἄγγελον κρύφα πέμψας, τὸ πατέρα ἤρετο, τί δρᾶν κελεύοι. Ταρκύνιος δὲ· καὶ γὰρ ἔτυχεν ὁμιλῶν ἐν κήπῳ· τοὺς ὑψηλοτάτους μήκωνας ἀποκλάσας, ἔφη πρὸς τὸν ἄγγελον· Φράζε μου τῷ παιδὶ τοῦτο πράττειν. Ὁ μὲν ἤγγειλεν. Ὁ δὲ

Σέξτος τοὺς προέχοντας τῶν Γαβίων διαφθείρας, οὕτω μηχανησάμενος ἐρημίαν καὶ ἀσθένειαν Γαβίοις, τὴν πόλιν αὐτῶν παρέδωκε Ῥωμαίοις.

ΚΕΦ. μ΄.

ΜΟΥΚΙΟΣ.

Τυῤῥηνοὶ Ῥωμαίοις ἐπολέμουν. Τυῤῥηνῶν βασιλεὺς ἦν Πορσίνας· Ῥωμαίων ἦρχε Ποπλικόλας, τρίτον ὑπατεύων, Μούκιος Ῥωμαῖος ἀνὴρ, ἄριστος τὰ πολέμια, Πορσίναν βουλόμενος ἀνελεῖν, ἐς τὸ Τυῤῥηνικὸν στρατόπεδον ἦλθεν, ἐσθῆτα ἔχων Τυῤῥηνίδα, καὶ τῇ φωνῇ Τυῤῥηνίζων. Καὶ δὴ παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα, τὸν βασιλέα τὸν Πορσίναν οὐκ εἰδὼς ὅστις ἦν, ὃν ᾠήθη μάλιστα τῶν καθεζομένων ἐοικέναι βασιλεῖ, καὶ δὴ τοῦτον ἔκτεινε, πασσάμενος τὸ ξίφος. Συλληφθεὶς ὡμολόγησεν ὅς τις ἦν. Πορσίνας μὲν δὴ ἔθυεν ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τοῖς Θεοῖς. Μούκιος δὲ τῆς ἐχάρας ὕῤῥ ἐχούσης, ὑπερέσχε τὴν χεῖρα τὴν δεξιὰν, καὶ τῆς χειρὸς καιομένης, εἰσήκει τῷ Πορσίνᾳ διαλεγόμενος φοιβρῷ καὶ ἀτρέπῳ τῷ προσώπῳ. Ὡς δὲ Πορσίνας τὴν ἀρετὴν ὑπερεθαύμαζε· "Μούκιε, μηδαμῶς, ἔφη, θαυμάσῃς. "Τριακόσιοι Ῥωμαῖοι τὴν αὐτὴν ἐμοὶ καρτερίαν ἔ- "χοντες ἐν τῷ στρατοπέδῳ σε βουλεύονται, παρα- "φυλάσσοντες καιρὸν τῆς ἀναιρέσεως." Πορσίνας πιθόμενος τοῖς λεγομένοις, καὶ φοβηθεὶς τὸν πόλεμον πρὸς Ῥωμαίους διελύσατο.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. μά.

ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ.

ΜΑρκελλος Συρακόσας πολιορκῶν, ὑπὸ τ τ̃ Ἀρχιμήδ̃ μηχανημάτων ἡττωμενος, προσβάλλειν μὲν οὐκ ἔπι τοῖς τείχεσιν ἐθάρσει, χρόνῳ δὲ τ̃ πολιορκίαν ἐπέτρεψε καὶ δὴ μετὰ πολὺ Δάμιππον Σπαρτιάτην Συρακουσῶν ἐκπλέοντα ἑλὼν αἰχμαλώτων, ἔλαβε παρὰ τούτ̃, πύργον εἶναι τ̃ τείχους φυλασσόμενον ἀμελῶς, διαμένον δεξάσθ̃ ἄνδρας συχνὰς, τ̃ τείχους ὑπβάτ̃ ὄντος. Πρὸς δὴ τὸ ὕψος αὐτ̃ συμμέτρους κλίμακας κατασκευάσας Μάρκελλος, Συρακουσίων ἑορτὴν ἀγόντων Ἀρτέμιδι, καὶ πολὺ μέθην ἐ παιδιὰν ἐχόντων, τόν τε πύργον κατέσχε, καὶ κύκλῳ τὸ τεῖχος ὅπλων ἐπλήρωσε, καὶ πρὸ τ ἕω τὰ Ἐξάπυλα Δαμόψας, κατέσχε τ πόλιν. Οἱ μὲν σφαλέντες γυμναίως ἀγωνισάμενοι τ πόλεως ἁρπαγὴν ἠτήσαντο· ὁ μὲν ἔδωκε Μάρκελλος, ὅτι μὴ ἀπὸ μόνων ἀνδραπόδων καὶ χρημάτων ὠφελεῖσθ· τῶν δὲ ἱερῶν καὶ τῶν ἐλευθέρων σωμάτων ἀπέχεσθ προσέταξε.

ΚΕΦ. μβ.

ΣΚΗΠΙΩΝ.

ΣΚηπίων Σύφακα τὸν Μασαισυλέων βασιλέα σύμμαχον ποιησάμενος, διέβαλεν ἐς Σικε-

λίαν. Ἀσδρύβας θυγατέρα παρθένον ἔχων θαυμασὴν τὸ κάλλος, ἐκδώσειν ὑπέσχετο τῷ Σύφακι τὴν Ῥωμαίων συμμαχίας ἀποστέγη. Ὁ δὲ γήμας τὴν κόρην προσέθετο καρχηδονίοις, καὶ ὡθισχρῆμα ἐπέστειλε Σκηπίωνι, ἀπαγορεύων διαβῆναι Λιβύης. Σκηπίων εἰδὼς Ῥωμαίους ἐπὶ τῇ Σύφακος συμμαχίᾳ μέγα φρονοῦντας, εἰ μάθοιεν προσδεομένου τοῖς πολεμίοις, ἐκ ἂν τολμήσοντας εἰς Λιβύην διαβαίνειν· ἐκκλησίαν αὐτῶν συναγαγὼν, ἐς τὸναντίον μετεποίησε τὰ γράμματα τοῦ Σύφακος, ὡς κάλεντος τοὺς Ῥωμαίους ἐπὶ τὴν Λιβύην, καὶ ὡς θαυμάζοντος ὅτι καὶ νῦν βραδύνοιεν· καὶ ὡς δέον μὴ ἐκλύειν αὐτοῦ τὴν ἀκμὴν τῆς συμμαχιάς. Τοιαῦτα εἰπὼν ὁρμὴν καὶ θάρσος τοῖς Ῥωμαίοις ἐνεποίησεν. Οἱ δὲ ὕθυς ἡμέραν ἤτησαν, καθ' ἣν διαπλεύσειν μέλοντες.

ΚΕΦ. μγ'.

Σκηπίων κατασκόπους Καρχηδονίων τρεῖς συλληφθέντας, νόμῳ Ῥωμαίων κελεύοντος πολεμίων κατασκόπους ἀναιρεῖσθαι, τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησε· προσέταξε δὲ αὐτοῖς περιελθεῖν τὴν στρατιὰν ἅπασαν. Οἱ δὲ ἰδόντες Ῥωμαίους, τοὺς μὲν βάλλοντας, τοὺς δὲ ἀκοντίζοντας, τοὺς δὲ σφενδῶντας, τοὺς δὲ ὅπλα ἐπισκευάζοντας, τοὺς δὲ ξίφη ἀκονῶντας, πάλιν ἦλθοσαν ἐπὶ τὸν Σκηπίωνα. Ὁ δὲ δοὺς ἄριστον αὐτοῖς, Ἀπαγγείλατε, εἶπεν, ἃ εἴδεσθε πρὸς τοὺς πέμψαντας ὑμᾶς. Οἱ δὲ ἐπανελθόντες, τῷ τε Ἀννίβᾳ

Ἀννίβα καὶ τοῖς ἄλλοις Καρχηδονίοις ταῦτα ἀπαγγείλαντες, ἐξέπληξαν αὐτοὺς καὶ τῇ Ῥωμαίων παρασκευῇ, καὶ τῇ Σκιπίωνος μεγαλοψυχίᾳ.

ΚΕΦ. μδ'.

ΚΑΙΣΑΡ.

Καῖσαρ ὡς Νικομήδη πλέων περὶ Μαλέαν ὑπὸ λῃστῶν ἥλω Κιλίκων. Οἱ μὲν ἤτησαν λύτρα μεγάλα· ὁ δὲ τὰ διπλάσια ἐπηγγείλατο. Καθέζων ἐς Μίλητον, καὶ τειχῶν ἔξω περισωρμίσατο. Καῖσαρ Ἐπικράτη Μιλήσιον οἰκέτην πέμπει πρὸς Μιλησίους, παρακαλῶν χρήματα ὑπιδανεῖσαι· οἱ δὲ παραχρῆμα ἔπεμψαν. Ἐπικράτης ἐντολὴν ἔχων παρὰ Καίσαρος, μετὰ τῶν χρημάτων πολυσκλὴν εὐωχίαν μεγάλης κομίζειν, καὶ ὑδρείαν πλήρη ξιφῶν, καὶ οἶνον μανδραγόρᾳ κεκερασμένον. Καῖσαρ διπλᾶ τὰ λύτρα τοῖς λῃσταῖς ἀπαριθμήσας, προὔθηκεν αὐτοῖς τὴν εὐωχίαν· οἱ δὲ ὑπερχαίροντες τῷ πλήθει τῶν χρημάτων ὥρμησαν ἀνέδην εὐωχεῖσθαι· καὶ τὸν οἶνον πεφαρμακωμένον πιόντες ἀπεκοιμήθησαν. Καῖσαρ καθεύδοντας ἀναιρεθῆναι κελεύσας, παραυτίκα τοῖς Μιλησίοις ἀπέδωκε τὰ χρήματα.

ΚΕΦ. με'.

Καῖσαρ ἐν Βρεττανίᾳ ποταμὸν μέγαν ἐπεχείρει περαιοῦσθαι· Βασιλεὺς Βρεττανῶν Κασόλαυνος

ἀνεῖρ-

ἀνεῖργε μὴ πολλῶν ἱππέων, καὶ ἁρμάτων. Καίσαρι μέγιστος ἐλέφας ἑπέτο, ζῶον Βρεττανοῖς οὐκ ἐωραμένον. Τοῦτον σιδηραῖς φολίσιν ὀχυρώσας, καὶ πύργον ἐπ' αὐτῷ μέγαν ὑψώσας, καὶ τοξότας καὶ σφενδονήτας ἀναβήσας, ἐκέλευσεν ἐς τὸ ῥεῦμα ἐμβαίνειν. Βρεττανοὶ δὲ ἐξεπλάγησαν, ἀοράτον καὶ ὑπερφυὲς θηρίον ἰδόντες. Περὶ γὰρ τῶν ἵππων τί χρὴ καὶ γράφειν; ὅπου καὶ παρ' Ἕλλησιν, ἢν καὶ γυμνὸν ἐλέφαντα ἴδωσιν, ἵπποι φεύγουσιν. Πυργοφόρον δὲ καὶ ὡπλισμένον, βέλη καὶ σφενδόνας ἐξαφίεντα, ἀδ' ἰδεῖν τὴν ὄψιν ὑπέμειναν. Βρεττανοὶ μὲν δὴ αὐτοῖς ἵπποις καὶ ἅρμασιν ἔφευγον· Ῥωμαῖοι δὲ ἀκινδύνως τὸν ποταμὸν διέβησαν, ἐνὶ ζώῳ τοὺς πολεμίους φοβήσαντες.

ΚΕΦ. μς'.

ΚΑῖσαρ Πομπηίῳ παρεπάσετο περὶ Φάρσαλον. Ὁρῶν δὲ πολλοὺς τῶν πολεμίων νέους καὶ καλοὺς ἐπὶ τῷ κάλλει φρονοῦντας, καὶ σοβαροὺς, παρήγγειλε τοῖς ἰδίοις στρατιώταις, τὰς λόγχας καὶ τοὺς ὀιστοὺς μὴ φέρειν ἐπὶ τὰ σώματα τῶν πολεμίων, ἀλλ' ἐς αὐτὰ τὰ πρόσωπα. Οἱ δὲ λωβηθῆναι τὸ κάλλος τῶν προσώπων φοβηθέντες, καὶ δὴ ἀπιστραφέντες ἔφυγον.

ΚΕΦ. μζ'.

ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ.

Σεμίραμις λαομαχήσασα τοῖς Σιράκων ἤκουσε τὴν ἀπόστασιν· καὶ παραυτίκα ἀνυπόδητος, μηδὲ τὰς τρίχας ἀναπλεξαμένη, ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐξῆλθε. Τῇ δὲ σκηνῇ αὐτῆς ἐπιγέγραπται τάδε·

"Ἐμὲ γυναῖκα μὲν ἡ Φύσις ἐποίησεν· ἐγὼ δὲ "τοῖς ἔργοις τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν οὐδενὸς χείρων "ἐνομίμην. Ἐγὼ Νίνου βασιλεύσασα, πρὸς ἕω "μὲν ὥρισα ποταμὸν Ἰναμάμην· πρὸς δὲ μέσον "ἡλίου, τὴν Φέρσαν λιβανωτὸν καὶ σμύρναν· ἀπὸ "δὲ χειμῶνος, Σάκκας, καὶ Σόγδους. Θάλασσαν "πρότερον οὐδεὶς Ἀσσυρίων εἶδεν. Ἐγὼ δὲ τεσσά-"ρας, αἷς οὐκ ἔστιν —— πόρρω πελάσαι. Τίς "γὰρ αὐτὰς ὁρμὴ πρείσσει; Ποταμοὺς ἠνάγκασα "ῥεῖν ὅπου βουλοίμην· ἐβουλόμην δὲ ὅπως συμφέρει. "Γῆν ἄκαρπον ἐδίδαξα παρέσθαι· πολλοῖς γὰρ "αὐτὴν ἔμιξα ἐμοῖς. Ἀνάλωτα τὰ τείχη πα-"ρέσχον. Πέτρας ἀδάτους σιδήρῳ κατειργασάμην· "ὁδοὺς ἕτεμον ἐμοῖς ὀχήμασιν, ἃς οὐδὲ θηρία δι-"ῆλθε. Καὶ τῶν ἔργων χρόνος μοι πρέσβυς ἐγέ-"νετο πολύς, ὃν ἐμαυτῇ καὶ φίλοις ἐχαρισάμην."

ΚΕΦ. μη'.

ΚΛΟΙΛΙΑ.

Ρωμαῖοι Τυῤῥηνοῖς πολεμοῦντες, παισὶμβροι συνθήκας, ἔδωκαν αὐτοῖς ὁμήρους τῶν εὐγενεστάτων ἀνδρῶν θυγατέρας παρθένους. Αἱ δὲ ὁμηρεύουσαι προσῆλθον ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν Θύμβριν λουσόμεναι· μία δὲ ἐξ αὐτῶν Κλοιλία, προὔπεμψεν ἁπάσας ἀναδήσασθαι τοὺς χιτωνίσκους περὶ τὰς κεφαλὰς, καὶ διανήξασθαι τὸ ῥεῦμα τοῦ ποταμοῦ, δίναις βαθείαις δύσορον. Ἐπεὶ δὲ διενήξαντο, Ῥωμαῖοι τὴν μὲν ἀρετὴν αὐτῶν καὶ τὴν ἀνδρείαν ἐθαύμασαν, ἀντέπεμψαν δὲ αὐτὰς Τυῤῥηνοῖς, τὸ πιστὸν τῶν σωμάτων φυλάσσοντες. Πορσίνας βασιλεὺς Τυῤῥηνῶν ἀνέκρινε τὰς κόρας, τίς ἦν αὐτῶν ἡ τοῦτο πράξασα πείσασα. Κλοιλία προλαβοῦσα τὰς ἄλλας, ὡμολόγησε. Πορσίνας ὑπεραγαθὲς τὸ ἀνδρεῖον τῆς κόρης, ἵππον αὐτῇ λαμπρῶς κεκοσμημένον ἐδωρήσατο, καὶ τὰς παρθένους πάσας ἐπαινέσας, Ῥωμαίοις ἀπέπεμψεν.

ΚΕΦ. μθ'.

ΠΟΡΚΙΑ.

Πορκία θυγάτηρ Κάτωνος, γυνὴ Βρούτου, τὸν ἄνδρα Βροῦτον ὑπονοοῦσα ἐπιβουλεύειν Καίσαρι, μαχαιρίῳ κρέως τὸν ἑαυτῆς μηρὸν ἀπέσχισεν, ἐπιδειχ-

ἐπιδεικνυμένη καρτερίαν σώματος, καὶ ψυχῆς ἐγκράτειαν. Τότε δὴ Βροῦτος ἐπίσθυσεν αὐτῇ τὸ ἀπόῤῥητον. Ἡ δὲ τὴν χιτωνίσκην αὐτῆς προσεκόμισε τῷ ἀνδρὶ, καὶ τῶν χιτώνων ἔνδον τὸ ξίφος· προσελθὼν Βροῦτος μετὰ τῶν κοινωνούντων ἐπῄνεσε καίσαρα. Ἐπὶ δὲ μιᾷ Καισὶς ὠνόμασε ξάνθος ἐν Μακεδονίᾳ πρὸς τὸν Σεβαστὸν, ἥτις γυμνὴν αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνεῖλεν, Πορκία τὸ μὲν πρῶτον ἀποκαρτερεῖν ἐπειρᾶτο· οἰκείων δὲ καὶ συγγενῶν οὐκ ἐώντων, ἐχάραν ἐκέλευσε κομισθῆναι πυρὸς, ὡς ἀλειψομένη· καὶ τῶν ἀνθράκων ἁρπάσασα πολλοὺς πρὸς χερσὶν ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα, καὶ κατέπιεν φθάσασα πρίν τινα τῶν παρόντων βοηθῆσαι δύναμιν. Οὕτως ἐτελεύτησε Πορκία, στρατηγικὴ καὶ ἀνδρεία πρὸς θάνατον, καὶ φίλανδρος γυνή.

ΚΕΦ. ν'.

ΑΡΓΟΛΙΔΕΣ.

Πύῤῥος Ἠπειρώτης ἐνέβαλεν εἰς Ἄργος, καλέσαντος αὐτὸν Ἀριστέως Ἀργείου. Οἱ μὲν Ἀργεῖοι συνέδραμον ἐς τὴν ἀγορὰν μετὰ τῶν ὅπλων· αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν προκαταλαβόμεναι τὰ τέγη, τοὺς Ἠπειρώτας ἄνωθεν βάλλουσαι, ἀναχωρῆσαι βιάζονται· ὥστε καὶ Πύῤῥος ὁ δεινότατος τῶν στρατη-

γῶν αὐτὸς ἔπεσεν, ἐμπεσούσης ἅμα τὴν κεφαλὴν αὐτῷ κεραμίδος. Αἱ δὲ Ἀργολίδες μέγιστον κλέος ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἤραντο, Πύρρῳ τοῦ πολεμικωτάτου μηδὲ ὑπ' ἀνδρῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυναικῶν Ἀργολίδων πεσόντος.

ΕΚ ΤΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
ΠΕΡΙ
ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ.

ΚΕΦ. α'.
ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΣ.

Στησίχορος μὲν, ἑλομένων στρατηγὸν Αὐτοκράτορα τῶν Ἱμεραίων Φάλαριν, καὶ μελλόντων φυλακὴν διδόναι τοῦ σώματος, τἄλλα διαλεχθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς λόγον.

Ὡς ἵππος κατεῖχε λειμῶνα μόνος· ἐλθόντος δ' ἐλάφου, καὶ διαφθείροντος τὴν νομὴν, βουλόμενος τιμωρήσασθαι τὸν ἔλαφον, ἠρώτα τὸν ἄνθρωπον, εἰ δύναιτο μετ' αὐτοῦ κολάσαι τὸν ἔλαφον· ὁ δ' ἔφησεν, ἐὰν λάβῃ χαλινὸν, καὶ αὐτὸς ἀναβῇ ἐπ' αὐτὸν ἔχων ἀκόντια. Συνομολογήσαντος δὲ, καὶ ἀναβάντος, ἀντὶ τοῦ τιμωρήσασθαι, αὐτὸς ἐδούλωσεν ἤδη τῷ ἀνθρώπῳ.

Οὕτω δὲ ὑμεῖς, ἔφη, ὁρᾶτε, μὴ τοῦ πολεμίους βουλόμενοι τιμωρήσασθαι, ταὐτὸ πάθητε τῷ ἵππῳ. Τὸν μὲν γὰρ χαλινὸν ἤδη ἔχετε, ἑλόμενοι στρατηγὸν Αὐτοκράτορα· ἐὰν δὲ φυλακὴν δῶτε, καὶ ἀναβῆναι ἐάσητε, δεδώσετε ἤδη Φαλάριδι.

ΚΕΦ. β'.

ΑΙΣΩΠΟΣ.

Αἴσωπος ἐν Σάμῳ συνηγορῶν δημαγωγῷ κρινομένῳ περὶ θανάτου, ἔφη· Ἀλώπεκα δρᾶ-κοντα μοιχὸν ἀπωσθῆναι εἰς φάραγγα· οὐ δυναμένην δὲ ἐκβῆναι, πολὺν χρόνον κακοπαθεῖν, καὶ κυνοραϊσὰς πολλὰς ἔχεσθαι αὐτῆς· Ἐχῖνον δὲ πλανώμενον, ὡς εἶδεν αὐτὴν, κατοικτείρασθαι ἐρωτᾶν, εἰ ἀφέλοι αὐτῆς τοὺς κυνοραϊσάς· τὴν δὲ οὐκ ἐᾶν· Ἐρομένου δὲ, διὰ τί, φάναι ὅτι οὗτοι μὲν πλήρεις μὲν ἤδη εἰσὶ, καὶ ὀλίγον ἕλκουσιν αἷμα· ἐὰν δὲ τούτους ἀφέλῃ, ἕτεροι ἐλθόντες πεινῶντες, ἐκπιόντας μὲν τὸ λοιπὸν αἷμα.

Ἀπὸ ἂν καὶ ὑμᾶς, ἔφη, ὦ ἄνδρες Σάμιοι, ἅτος μὲν οὐδὲν ἔτι βλάπτει. Πλήσιος γὰρ ἐστίν. Ἐὰν δὲ τοῦτον ἀποκτείνητε, ἕτεροι ἥξουσι πένητες, οἱ ὑμῖν ἀναλώσουσι τὰ κοινὰ κλέπτοντες.

ΕΚ ΤΩΝ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝ.

ΙΣΤΟΡΙΩΝ.

ΚΕΦ. γ'.

ΜΕΝΕΝΙΟΣ ΑΓΡΙΠΠΑΣ.

" ΕΟΙΚΕ πως ἀνθρωπείῳ σώματι πόλις· " Σύνθετον γὰρ ἐκ πολλῶν μερῶν ἐστιν ἑκά- " τερον· ὔτε δύναμιν ἔχει ἕκαστον τὴν αὐτὴν τῷ ἐν " αὐτοῖς μερῶν, ὅτε χρείας παρέχεται τὰς ἴσας. Εἰ " δὴ λάβοι τὰ μέρη τὸ ἀνθρωπείου σώματος ἰδίαν " αἴσθησιν καθ' αὑτὰ καὶ φωνὴν, ἔπειτα ζήσοις ἐν " αὐτοῖς ἐμπέσοι καθ' ἓν γενόμενοις τοῖς ἄλλοις " ἅπασι πρὸς τὴν γαστέρα μόνην, καὶ λέγοιεν οἱ μὲν " πόδες, ὅτι πᾶν ἐπ' αὐτοῖς τὸ σῶμα ἐπίκειται· " αἱ δὲ χεῖρες, ὅτι τὰς τέχνας ἐργάζονται, καὶ τὰ " ὅπλα ἐπιτήδεια σκευάζουσι, καὶ μάχονται πολεμίοις, ὑπὲρ " ἄλλα πολλὰ ὠφελήματα παρέχουσιν εἰς τὸ κοι- " νόν· οἱ δὲ ὦμοι, ὅτι τὰ ἄχθη πάντα ἐπ' αὐτοῖς " κομίζεται· τὸ δὲ στόμα, ὅτι φθέγγεται· ἡ δὲ κε-

" φαλὴ,

" Φαλὴ, ὅτι καὶ ὁρᾷ καὶ ἀκούει, καὶ τὰς ἄλλας αἰσ-
" θήσεις ωεϊλαβεῖσα ωάσας ἔχει, δι' ὧν σώζεται
" τὸ πρᾶγμα· ἔπειτα φαῦλον ωᾶς ἡ γαστέρα, σὺ
" δὲ, ὦ χρηστὴ, τί τούτων ωοιεῖς; ἢ τίς ἐστιν ἡ σὴ
" χάρις ἡμῖν καὶ ὠφέλεια; Ἀλλὰ σύ γε τοσοῦτον
" ἀπέχεις τοῦ ωράττειν καὶ συνκατορθοῦν ἡμῖν τῶν
" κοινῇ χρησίμων, ὥστε καὶ ἀντιπράττεις καὶ ἐν-
" οχλεῖς· καὶ ωράγματα ἀφόρητον ὑπηρετεῖν ἀναγ-
" κάζουσι, καὶ φέρειν ἀπανταχόθεν εἰς τὴν ἐκ-
" πλήρωσιν τῶν σεαυτῆς ἐπιθυμιῶν. Φέρε, τί
" οὐ μεταπιόμεθα τῆς ἐλευθερίας, καὶ τῶν ωολ-
" λῶν ἀφιέμεθα ωραγμάτειῶν, ἃς ἕνεκα ταύτης
" ὑπομένομεν; εἰ δὴ ωᾶντα δόξειεν αὐτοῖς, καὶ
" μηδὲν ἔτι δρᾴη τὸ ἑαυτοῦ ἔργον, ἐφ' ὅπως ἂν
" ἐπὶ ωολὺ διαρκέσαι δυνηθείη τὸ σῶμα, ἀλλ'
" οὐκ ἂν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν τῷ κακίστῳ τῶν
" μόρων ἁναλωθείη λιμῷ; Οὐκ ἂν ἔχοι ἄλλως
" τις εἰπεῖν.

" Τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον ὑπολάβετε καὶ ωερὶ τῆς
" ωόλεως· Πολλὰ γὰρ δὴ καὶ ταύτῃ τὰ συμπλη-
" ροῦντα ἔθνη, καὶ οὐδὲν ἀλλήλοις ἐοικότα· ὧν
" ἕκαστον ἰδίαν τινὰ τῷ κοινῷ χρείαν, ὥσπερ τὰ
" μέλη τῷ σώματι, ωαρέχεται. Οἱ μὲν γὰρ τὰς
" ἀγρὰς γεωργοῦσιν, οἱ δὲ μάχονται ωερὶ αὐτῶν
" ωρὸς τοὺς ωολεμίους, οἱ δὲ ἐμπορεύονται ωολλὰς
" μὲν θαλάττης ὠφελείας, οἱ δὲ τὰς ἀναγκαίας
" ἐργάζονται τέχνας. Εἰ δὲ ταῦτα ωάντα τὰ
" ἔθνη ωρὸς τὴν Βουλὴν τὴν ἐκ τῶν ἀρίστων συγ-

" κειμένην

" κειμήλιω Διαπισάσειε, καὶ λέγοι· Σὺ δὲ ἡμῖν,
" ὦ βουλὴ, τί ποιεῖς ἀγαθόν; καὶ ἀντὶ ποίας
" αἰτίας ἄρχειν τῶν ἄλλων ἀξιοῖς; Οὐδὲν γὰρ ἂν
" εἰπεῖν ἔχοις· ἔπειτα οὐκ ἀπαλλαγησόμεθά σου
" τῆς τυραννίδος ταύτης ἤδη ποτὲ, καὶ δίκα ἡγε-
" μόνος οἰκήσομεν; Εἰ δὴ ταῦτα Διανοηθέντες, τ
" σωτήθων ἐπιτηδευμάτων ἀποσχεῖεν, τί κωλύσει
" ταύτην κακὴν κακῶς ἀπολέσθαι τὴν πόλιν, ὑπὸ
" λιμοῦ τε καὶ πολέμου, καὶ παντὸς ἄλλου
" κακοῦ;

" Μαθόντες οὖν, ὦ δημόται, ὅτι καθάπερ ἐν
" τοῖς σώμασιν ἡμῶν ἡ λοιδορημένη κακῶς ὑπὸ τ
" πολλῶν τρέφει τὸ σῶμα τρεφομένη, καὶ σώζει
" σωζομένη, ἔστιν ὡσεί τις ἑστίασις κοινὴ, τὸ πρό-
" σφορον ἁπάντων, κ τ Διαλλαγῆς αἴτιον ἀποδι-
" δόσθαι· ἕτως ἐν ταῖς πόλεσιν ἡ διοικοῦσα τὰ κοι-
" νὰ, κ τὸ πρόσηκον ἑκάστῳ προνεμομένη βουλὴ,
" πάντα σώζει καὶ φυλάττει καὶ ἐπανορθοῖ· παύ-
" σασθε τοὺς ἐπιθόνους κατ' αὐτῆς φωνὰς λέγοντες,
" ὡς ἐξεβλήθητε τ πατρίδος, ὡς ἀλη) ὦ πλωχοὶ
" πρὸς ἐρχεσθε δι' αὐτήν. Οὐδὲν γὰρ ὑμᾶς εἴργασμη
" κακὸν, ὃ δ' ἂν ἐργάσαιτο· ἀλλ' αὐτὴ καλεῖ καὶ
" ἀνιβολεῖ, κ τὰς χεῖρας ὑμῖν ἅμα ταῖς πύλαις
" ἀναπετάσασα, ὑποδέχε)."

ΕΚ ΤΩΝ

ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΥΡΙΟΥ

ΛΟΓΩΝ.

ΚΕΦ. δ'.

Χαλεπὸν εὑρεῖν ἀκριβῆ βίον, ὥσπερ καὶ ἄνδρα· ἀλλὰ παντὶ ἀνακέκραται ἔνδειά τις πρὸς τὸ ἄκρως καλὸν, καὶ πλεονεκτεῖ ἕτερος ἑτέρου, ὅτῳ ἂν ἐλάττῳ τὰ ἐνδέοντα ᾖ. Καὶ ἴδοις ἂν τὸν μὲν γεωργικὸν, μακαρίζοντα τοὺς ἀσκικοὺς, ὡς σωφρόνως βίῳ χαρίεντι καὶ ἀνθηρῷ· σοῦ δ' ἀπὸ τῆς Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν δικαστηρίων καὶ σοῦ πάνυ ἐν αὐτοῖς δοκίμους, ὀδυρομένους τὰ αὐτῶν, καὶ δ' χομένους ἐπὶ σκαπάνῃ βιῶναι καὶ γηδίῳ σμικρῷ. Ἀκούσῃ δὲ τοῦ μὲν στρατιωτικὸν τὸ εἰρηνικὸν εὐδαιμονίζοντος, τὸν δὲ ἐν εἰρήνῃ, τὸ στρατιωτικὸν τεθηπότος. Καὶ εἴ τις θεῶν, ὥσπερ ἐν δράματι ὑποκριτὰς, ἀποδύσας ἕκαστον τοῦ παρόντος βίου καὶ σχήματος μεταμφιέσαι τὰ τῶν πλησίον, αὖθις οἱ αὐτοὶ ἐκεῖνοι ποθήσουσι μὲν τὰ πρότερα, ὀδυρῶνται δὲ τὰ παρόντα. Οὕτω δυσαίρετόν τι ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος

ἄνθρωπος νομισθῇ καὶ φιλαίτιον, καὶ δεινῶς δύσκολον, καὶ ἁδὲν τὸ αὐτὸ ἀπατάζειν.

ΚΕΦ. ε'.

ΠΟΘΕΝ ΤΑ ΚΑΚΑ.

ΤΙΝΕΣ αἱ τῶν κακῶν πηγαὶ, ἢ γλυέσεις; πόθεν ἀρξάμενα ἔρχεται; Ἐξ Αἰθιόπων, ὡς ὁ λοιμός; ἐκ Βαβυλῶνος, ὡς ὁ Ξέρξης; ἐκ Μακεδονίας, ὡς Φίλιππος; ἆ γὰρ ἐξ ὐρανοῦ μὰ Δία, ἐκ ἐξ ὐρανοῦ. Φθόνος γὰρ ἔξωθεν ἐς Θεοὺς χορὸν ἵστε. Ἐνταῦθά μοι δεῖ χρησμῳδίας. Ἐρώμεθα σοῦ Θεός· Ζεῦ καὶ Ἄπολλον, καὶ ὅστις ἄλλος Θεὸς μαντικὸς, καὶ κηδεμὼν τῶν ἀνθρώπων ἄγελης, δεομένοις εἰπατε, τίς κακῶν ἀρχὴ, τίς αἰτία, πῶς φυλαξώμεθα, πῶς λάθωμεν·

Οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακὸν, ἐσθ' ὑπανύξαι.

Ἢ οὐχ ὁρᾶτε ὅσοι τὰ δεινὰ ἐς τὰς ἀνθρωπίνας κῆρας ἐμπεπλωκότα ἐπὶ γῆν φέρεται, παντοίων νόσων καὶ ὀδυρμῶν ἐμπεπλάνται τὴν γῆν; Στένει μὲν τὸ ἀνθρώπου σῶμα, τὰς ἐπιτεθειχισμένας αὐτῷ νόσους ὀδυρόμενον, καὶ τὸ ἀκροσφαλὲς τῆς σωτηρίας, καὶ τὸ ἄθλιον τοῦ βίου. Τίς γὰρ ἡλικίας καιρὸς ἀνυπεύθυνος ἀνθρωπίνῳ σώματι;

ΕΚ ΤΩΝ

ΠΛΑΤΩΝΟΣ

ΔΙΑΛΟΓΩΝ.

ΚΕΦ. ε'.

ΦΑΙΔΩΝ, ἢ περὶ ψυχῆς.

ΑΛΛΑ τόδ', ἔφη, ὦ ἄνδρες, δίκαιον Σμικυθηναι, ὅτι εἴπερ ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ἐστιν, ἐπιμελείας δὴ δεῖται, οὐχ ὑπὲρ τοῦ χρόνου τούτου μόνον ἐν ᾧ καλοῦμεν τὸ ζῆν, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ παντός· καὶ ὁ κίνδυνος νῦν δὴ καὶ δόξειεν ἂν μάλιστα δεινὸς εἶναι, εἴ τις αὐτῆς ἀμελήσειεν. Εἰ μὲν γὰρ ἦν ὁ θάνατος τοῦ παντὸς ἀπαλλαγὴ, ἔρμαιον ἂν ἦν τοῖς κακοῖς ἀποθανοῦσι, τοῦ τε σώματος ἅμα ἀπηλλάχθαι, καὶ τῶν αὐτῶν κακίας, μετὰ τῆς ψυχῆς· νῦν δὲ ἐπειδὴ ἀθάνατος φαίνεται οὖσα, οὐδεμία ἂν εἴη αὐτῇ ἄλλη ἀποφυγὴ κακῶν, οὐδὲ σωτηρία, πλὴν τοῦ ὡς βελτίστη τε καὶ φρονιμωτάτη γενέσθαι. Οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἔχουσα εἰς Ἅιδου ἡ ψυχὴ ἔρχεται, πλὴν τῶν παιδείας

δείας τε καὶ τροφῆς· ἃ δὴ δὲ λέγεται μέγιστα ὠφελεῖν ἢ βλάπτειν τὸν τελευτήσαντα δίκης ἐν ἀρχῇ τῆς ἐκεῖσε πορείας.

ΚΕΦ. ζ'.

Περὶ τῶν τετελευτηκότων ἐν ἅδῃ.

Τούτων δὲ ὕτω πεφυκότων, ἐπειδὰν ἀφίκωνται οἱ τετελευτηκότες εἰς τὸν τόπον, οἷ ὁ δαίμων ἕκαστον κομίζει, πρῶτον μὲν διεδικάσαντο οἵ τε καλῶς καὶ ὁσίως βιώσαντες, καὶ οἱ μή. Καὶ οἷς μὲν ἂν δόξωσι μέσως βεβιωκέναι, πορευθέντες ἐπὶ τὸν Ἀχέροντα, ἀναβάντες ἃ δὴ αὐτοῖς ὀχήματά ἐστιν, ἐπὶ τούτων ἀφικνοῦνται εἰς τὴν λίμνην· καὶ ἐκεῖ οἰκοῦσί τε, καὶ καθαιρόμενοι, τῶν τε ἀδικημάτων διδόντες δίκας, ἀπολύονται, εἴ τις τι ἠδίκησε· τῶν τε εὐεργεσιῶν τιμὰς φέρονται κατὰ τὴν ἀξίαν ἕκαστος· οἷς δ' ἂν δόξωσιν ἀνιάτως ἔχειν, διὰ τὰ μεγέθη τῶν ἁμαρτημάτων, ἢ Ἱεροσυλίας πολλὰς καὶ μεγάλας, ἢ φόνους ἀδίκους καὶ παρανόμους πολλοὺς ἐξειργασμένοις, ἢ ἄλλα ὅσα τυγχάνει ὄντα τοιαῦτα, τούτους δὲ ἡ πρέπουσα Μοῖρα ῥίπτει εἰς τὸν Τάρταρον, ὅθεν ἅπαξ ἐκβαίνουσιν.

Οἱ δ' ἂν ἰάσιμα μὲν, μεγάλα δὴ δόξωσιν ἡμαρτηκέναι ἁμαρτήματα, οἷον πρὸς Πατέρα ἢ Μητέρα ὑπ' ὀργῆς βίαιόν τι πράξαντες, καὶ μετάμελον αὐτοῖς τὸν ἄλλον βίον βιῶσιν, ἢ ἀνδροφόνοι τισὶν τούτων ἄλλῳ τρόπῳ γένωνται, τούτους δὴ ἔμπεσεῖν μὲν

εἰς τὸν Τάρταρον ἀνάγκη· ἐμπεσόντας δὲ αὐτοὺς, καὶ ἐπιστὰν ἐκεῖ γιγνώσκει τὸ κῦμα· τὸν μὲν ἀνδροφόνους, κατὰ τὸν Κωκυτόν· τοὺς δὲ πατραλοίας καὶ μητραλοίας, κατὰ τὸν Πυριφλεγέθοντα. Ἐπειδὰν δὲ φερόμενοι γένωνται κατὰ τὴν λίμνην τὴν Ἀχερουσιάδα, ἐνταῦθα βοῶσί τε καὶ καλοῦσιν, οἱ μὲν οὓς ἀπέκτειναν, οἱ δὲ, οὓς ὕβρισαν. Καλέσαντες δ' ἱκετεύουσι, καὶ δέονται ἐᾶσαι σφᾶς ἐκβῆναι εἰς τὴν λίμνην, καὶ δέξασθαι. Καὶ ἐὰν μὲν πείσωσιν, ἐκβαίνουσί τε καὶ λήγουσι τῶν κακῶν· εἰ δὲ μὴ, φέρονται αὖθις εἰς τὸν Τάρταρον, καὶ ἐκεῖθεν πάλιν εἰς τοὺς ποταμούς. Καὶ ταῦτα πάσχοντες ἃ πρότερον παύονται, πρὶν ἂν πείσωσιν οὓς ἠδίκησαν, Αὕτη γὰρ ἡ δίκη ὑπὸ τῶν δικαστῶν αὐτοῖς ἐτάχθη.

Οἱ δὲ δὴ ἂν δόξωσι διαφερόντως πρὸς τὸ ὁσίως βιῶναι, οὗτοί εἰσιν οἱ τῶνδε μὲν τῶν τόπων τῶν ἐν τῇ γῇ ἐλευθερούμενοί τε καὶ ἀπαλλαττόμενοι, ὥσπερ δεσμωτηρίων, ἄνω δὲ εἰς τὴν καθαρὰν οἴκησιν ἀφικνούμενοι, καὶ ἐπὶ γῆς οἰκιζόμενοι. Τούτων δὲ αὐτῶν οἱ φιλοσοφίᾳ ἱκανῶς καθηραμένοι, ἄνευ τε σωμάτων ζῶσι τοπαράπαν εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον, καὶ εἰς οἰκήσεις ἔτι τούτων καλλίους ἀφικνοῦνται· ἃς οὔτε ῥᾴδιον δηλῶσαι, οὔτε ὁ χρόνος ἱκανὸς ἐν τῷ παρόντι.

Ἀλλὰ τούτων δὴ ἕνεκα χρὴ ὧν διεληλύθαμεν, ὦ Σιμμία, πάντα ποιεῖν, ὅπως ἀρετῆς καὶ φρονήσεως ἐν τῷ βίῳ μεταλήψεσθε. Καλὸν γὰρ τὸ ἆθλον, καὶ ἡ ἐλπὶς μεγάλη.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. ιϑ'.

Τελευτὴ τοῦ Σωκράτους βίου, ἣν οὔπω τε ἀδακρυτὶ ἀνεγίνωσκων ὁ Κικέρων.

ΤΑΥΤ' εἰπὼν, ἐκεῖνος μὴν ἀνίστατο εἰς οἰκημά τι ὡς λουσόμενος, καὶ ὁ Κρίτων εἵπετο αὐτῷ· ἡμᾶς δ' ἐκέλευε μεῖναι. Περιμένομεν οὖν, περὶ ἡμᾶς αὐτὸς διαλεγόμενοι περὶ τῶν εἰρημένων, καὶ ἀνασκοποῦντες· τότε δ' αὖ περὶ τῆς συμφορᾶς διεξιόντες, ὅση ἡμῖν γεγενῦια εἴη, ἀτεχνῶς ἡγούμενοι, ὥσπερ πατρὸς στερηθέντες, διάξειν ὀρφανοὶ τὸν ἔπειτα βίον. Ἐπειδὴ δ' ἐλούσατο, καὶ ἠνέχθη παρ' αὐτὸν τὰ παιδία (δύο γὰρ αὐτῷ υἱεῖς σμικροὶ ἦσαν, εἷς δὲ μέγας) καὶ οἱ οἰκεῖαι γυναῖκες ἀφίκοντο, ἐκείναις ἐναντίον τῷ Κρίτωνος διαλεχθεὶς τε καὶ ἐπιστείλας ἅπερ ἐβούλετο, τὰς μὲν γυναῖκας, καὶ τὰ παιδία ἀπέναι ἐκέλευσεν, αὐτὸς δ' ἦκε παρ' ἡμᾶς. Καὶ ἦν ἤδη ἐγγὺς ἡλίου δυσμῶν. Χρόνον γὰρ πολλὸν διέτριψεν ἔνδον. Ἐλθὼν δ' ἐκαθέζετο λελουμένος· καὶ ὀλίγα μετὰ ταῦτα διελέχθη. Καὶ ἦκεν ὁ τῶν ἕνδεκα ὑπηρέτης, καὶ στὰς παρ' αὐτὸν,

"Ὦ Σώκρατες, ἔφη, οὐ καταγιγώσκω γέ σε, "ὅπερ ἄλλων καταγινώσκω, ὅτι μοι χαλεπαίνουσι "καὶ καταρῶνται, ἐπειδὰν αὐτοῖς παραγγέλλω πί- "νειν τὸ φάρμακον, ἀναγκαζόντων τῶν ἀρχόντων. "Σὲ δ' ἐγὼ καὶ ἄλλως ἔγνωκα ἐν τούτῳ χρόνῳ "γενναιό-

" ηδυναίσθανον καὶ πραότατον καὶ ἄριστον ἄνδρα ὄντα
" τῶν τῶπῃ δεῦρο ἀφικομένων. Καὶ δὴ καὶ νῦν
" εὖ οἶδ' ὅτι σὺκ ἐμοὶ χαλεπαίνεις, (γινώσκεις γὰρ
" σὺ αἰτίους) ἀλλὰ ἐκείνοις. Νῦν ἔν, οἶσθα γὰρ
" ἃ ἦλθον ἀγγελῶν, χαῖρέ τε καὶ πειρῶ ὡς ῥᾴστα
" φέρειν τὰ ἀναγκαῖα." Καὶ ἅμα δακρύσας, με-
τεστρέφετο ἀπήει. Καὶ ὁ Σωκράτης, ἀναβλέψας
πρὸς αὐτὸν, " Καὶ σὺ, ἔφη, χαῖρε, κἡμεῖς ταῦτα
" ποιήσομεν. καὶ ἅμα πρὸς ἡμᾶς, ὡς ἀστεῖος, ἔφη,
" ὁ ἄνθρωπος; καὶ πάνυ μοι τὸν χρόνον παρε-
" ήει, καὶ διελέγετο ἐνίοτε, καὶ ἦν ἀνδρῶν λῷστος.
" καὶ νῦν ὡς γενναίως με ἀποδακρύει; ἀλλά γε
" δὴ, ὦ Κρίτων, πειθώμεθα αὐτῷ, κἐγκάτω
" τις τὸ φάρμακον, εἰ πεπεισται· εἰ δὲ μή, τρι-
" ψάτω ὁ ἄνθρωπος.

" Καὶ ὁ Κρίτων, ἀλλ' οἶμαι, ἔφη, ἔγωγε, ὦ
" Σώκρατες, ἔτι ἥλιον εἶναι ἐν τοῖς ὄρεσι, κοὔπω
" δεδυκέναι. Καὶ ἅμα ἐγὼ οἶδα καὶ ἄλλους πάνυ
" ὀψὲ πίνοντας, ἐπειδὰν παρεγγελθῇ αὐτοῖς, δεῖπ-
" νήσαντάς τε καὶ πιόντας εὖ μάλα, καὶ συγγενο-
" μένους γ' ἐνίους ὧν ἂν τύχωσιν ἐπιθυμοῦντες.
" Ἀλλὰ μηδὲν ἐπείγου· ἔτι γὰρ ἐγχωρεῖ. Καὶ ὁ
" Σωκράτης, Εἰκότως γ' ἔφη, ὦ Κρίτων, ἐκεῖνοί
" τε ταῦτα ποιοῦσιν, ἃ σὺ λέγεις· οἴονται γὰρ κερ-
" δανεῖν, ταῦτα ποιήσαντες· καὶ ἔγωγε εἰκότως
" ταῦτα οὐ ποιήσω. Οὐδὲν γὰρ οἶμαι κερδαίνειν,
" ἀλίγον ὕστερον πιὼν, ἄλλο γε ἢ γέλωτα ὀφλη-
" σειν παρ' ἐμαυτῷ, γλιχόμενος δὲ ζῆν, καὶ φειδό-

" μενος

" μῶμος ἀδενὸς ἔτι ἐνοντος. Ἀλλ' ἴθι, ἔφη, πείθου
" καὶ μὴ ἄλλως ποίει.

Καὶ ὁ Κρίτων ἀκούσας ἔνευσε τῷ παιδὶ πλησίον ἑστῶτι. Καὶ ὁ παῖς ἐξελθὼν, καὶ συχνὸν χρόνον διατρίψας, ἦκεν ἄγων τὸ μέλλοντα δώσειν τὸ φάρμακον, ἐν κύλικι φέροντα τετριμμένον. Ἰδὼν δ' ὁ Σωκράτης τὸν ἄνθρωπον, εἶεν, ἔφη, ὦ βέλτιστε· σὺ γὰρ τούτων ἐπιστήμων τί χρὴ ποιεῖν;
" Οὐδὲν ἄλλο, ἔφη, ἢ πιόντα περιέναι, ἕως ἂν
" σου βάρος ἐν τοῖς σκέλεσι γένηται· ἔπειτα κα-
" κεῖσθαι· καὶ οὕτως αὐτὸ ποιήσεις." Καὶ ἅμα ὤρεξε τὴν κύλικα τῷ Σωκράτει· καὶ ὃς λαβὼν, καὶ μάλα ἵλεως, ὦ Ἐχέκρατες, οὐδὲν τρέσας, οὐδὲ διαφθείρας ὅτε τὸ χρῶματος, ὅτε τοῦ προσώπου, ἀλλ' ὥσπερ εἰώθει, ταυρηδὸν ὑποβλέψας πρὸς τὸν ἄνθρωπον,

" Τί λέγεις, ἔφη, περὶ τοῦδε τοῦ πόματος, πρὸς
" τὸ ἀποσπεῖσαί τινί; ἔξεστιν, ἢ οὔ; Τοσοῦτον, ἔφη,
" ὦ Σώκρατες, τρίβομεν, ὅσον οἰόμεθα μέτριον
" εἶναι ποιεῖν. Μανθάνω, ἦ δ' ὅς· ἀλλ' εὐχέσθαι
" γέ που τοῖς θεοῖς ἔξεστί τε καὶ χρὴ, τὴν μετοίκη-
" σιν τὴν ἐνθένδε ἐκεῖσε εὐτυχῆ γενέσθαι· ἃ δὴ καὶ
" ἐγὼ εὔχομαί τε, καὶ γένοιτο ταύτη." Καὶ ἅμα εἰπὼν ταῦτα, ἐπισχόμενος καὶ μάλα εὐχερῶς καὶ εὐκόλως ἐξέπιε. Καὶ ἡμῶν οἱ πολλοὶ τέως μὲν ἐπιεικῶς οἷοί τε ἦσαν κατέχειν τὸ μὴ δακρύειν· ὡς δὲ εἴδομεν πιόντα τε καὶ πεπωκότα, οὐκέτι ἀλλ' ἐμοῦ γε βία, καὶ αὐτοῦ ἀσυκτὶ ἐχώρει τὰ δάκρυα· ὥστε ἐγκα-

ἐγκαλυψάμηνος ἀπέκλαιον ἐμαυτόν. Οὐ γὰρ δὴ ἐκεῖνον γε, ἀλλὰ τὴν ἐμαυτοῦ τύχην, οἷος ἀνδρὸς ἑταίρου ἐστερημένος εἴην. Ὁ δὲ Κρίτων ἔτι πρότερος ἐμοῦ, ἐπειδὴ οὐχ οἷός τ' ἦν κατέχειν τὰ δάκρυα, ἐξανέστη. Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ οὐδὲν ἐπαύετο δακρύων, καὶ δὴ καὶ τότε ἀναῤῥυηκτάμενος, κλαίων καὶ ἀγανακτῶν, οὐδένα ὄντινα οὐ κατέκλαυσε τῶν παρόντων, πλὴν γε αὐτοῦ Σωκράτους. "Ἐκεῖνος δέ, Οἷα, ἔφη, ποιεῖτε, ὦ θαυμάσιοι; ἐγὼ μέντοι οὐχ ἥκιστα τούτου ἕνεκα τὰς γυναῖκας ἀπέπεμψα, ἵνα μὴ τοιαῦτα πλημμελοῖεν. Καὶ γὰρ ἀκήκοα, ὅτι ἐν εὐφημίᾳ χρὴ τελευτᾶν. Ἀλλ' ἡσυχίαν τε ἄγετε καὶ καρτερεῖτε."

Καὶ ἡμεῖς ἀκούσαντες ἠχθόμεθά τε καὶ ἐπέσχομεν τοῦ δακρύειν. Ὁ δὲ περιελθών, ἐπειδὴ οἱ βαρύνεσθαι ἔφη τὸ σκέλη, κατεκλίθη ὕπτιος. Οὕτω γὰρ ἐκέλευσεν ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἅμα ἐφαπτόμενος αὐτοῦ ἔστης ὁ δὴ τὸ φάρμακον, διαλιπὼν χρόνον, ἐπεσκόπει τοὺς πόδας καὶ τὰ σκέλη. Κἄπειτα σφόδρα πιέσας αὐτοῦ τὸ πόδα, ἤρετο εἰ αἰσθάνοιτο· ὁ δὲ οὐκ ἔφη· καὶ μετὰ τοῦτο αὖθις τὰς κνήμας, καὶ ἐπανιὼν οὕτως ἡμῖν ἐπεδείκνυτο, ὅτι ψύχοιτό τε καὶ πήγνυτο. Καὶ αὐτὸς ἥπτετο, καὶ εἶπεν, ὅτι ἐπειδὰν περὶ τὴν καρδίαν γένηται αὐτῷ, τότε οἰχήσεται. Ἤδη οὖν σχεδόν τι αὐτοῦ ἦν τὰ περὶ τὸ ἦτρον ψυχόμενα· καὶ ἐκκαλυψάμενος (ἐγκεκάλυπτο γάρ) εἶπεν, ὃ δὴ τελευταῖον. "Ὦ Κρίτων, ἔφη, τῷ

"Ἀσκληπιῷ

"Ἀσκληπιῷ ὀφείλομεν ἀλεκτρύονα. Ἀλλὰ ἀπό-
"δοτε, καὶ μὴ ἀμελήσητε." Ἀλλὰ ταῦτα ἔσται,
ἔφη ὁ Κρίτων. Ἀλλ' ὅρα, εἶπε, ἄλλο λέγεις. Ταῦ-
τα ἐρομένου αὐτοῦ, ὐδὲ ἔπι ἀπεκρίνατο· ἀλλ' ὀλίγον
χρόνον διαλιπών, ἐκινήθη τε, καὶ ὁ ἄνθρωπος
ἐξεκάλυψεν αὐτόν· καὶ ὃς τὰ ὄμματα ἐστήσεν.
Ἰδὼν δὲ ὁ Κρίτων, συνέλαβε τὸ στόμα τε καὶ τοὺ
ὀφθαλμούς. Ἦδε ἡ τελευτὴ, ὦ Ἐχέκρατες, τοῦ
ἑταίρου ἡμῖν ἐγένετο, ἀνδρὸς, ὡς ἡμεῖς φαίμεν ἂν
τῶ τότε ὧν ἐπειράθημεν ἀρίστου καὶ ἄλλως φρονιμω-
τάτου ϑ δικαιοτάτου.

ΕΚ ΤΩΝ

ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝ.

ΙΣΤΟΡΙΩΝ.

ΚΕΦ. ή.

ΚΡΟΙΣΟΣ.

ΠΕΙΝΕ Ἀθηναῖε, παρ' ἡμέας γὰρ δὴ σέο λόγος ἀπῖκται πολλὸς, καὶ σοφίης εἵνεκεν τῆς σῆς καὶ πλάνης, ὡς φιλοσοφέων, τῆς πολλῆς θεωρίης εἵνεκεν ἐπελήλυθας· νῦν ὦν ἵμερος ἐπείρεαδέ με ἐπῆλθέ σε, εἴλινα ἤδη πάντων εἰδὲς ὀλβιώτατον. Ὁ μὲν, ἐλπίζων εἶναι ἀνθρώπων ὀλβιώτατος, ταῦτα ἐπηρώτα· Σόλων δὲ, οὐδὲν ὑποθωπεύσας, ἀλλὰ τῷ ἐόντι χρησάμενος, λέγει· Ὦ βασιλεῦ, Τέλλον Ἀθηναῖον. Ἀποθωυμάσας δὲ Κροῖσος τὸ λεχθὲν, εἴρετο ἐπισρεφέως, Κοίῃ δὴ κρίνεις Τέλλον εἶναι ὀλβιώτατον; Ὁ δὲ εἶπε, Τέλλῳ τέτῳ μὲν, τ' πόλιος εὖ ἡκούσης, παῖδες ἦσαν καλοί τε καὶ γαθοὶ, καί σφι εἶδε ἅπασι τέκνα ἐκγινόμενα, καὶ πάντα ταῦτα

παρεμείναντα. Ἐς τοῦτο δὲ τοῦ βίου εὖ ἤκουσι, ὡς τὸ παρ' ἡμῖν, τελευτὴ τοῦ βίου λαμπροτάτη ἐπεγένετο. Γενομένης γὰρ Ἀθηναίοισι μάχης πρὸς τοὺς ἀσυγγείτονας ἐν Ἐλευσῖνι, βοηθήσας, καὶ τροπὴν ποιήσας τῶν πολεμίων, ἀπέθανε κάλλιστα. Καί μιν Ἀθηναῖοι δημοσίῃ τε ἔθαψαν αὐτοῦ τῇπερ ἔπεσε, καὶ ἐτίμησαν μεγάλως.

ΚΕΦ. θ'.

ΑΡΙΩΝ.

ΕΤυράννευε δὲ ὁ Περίανδρος Κορίνθου· τῷ δὴ λέγουσι Κορίνθιοι (ὁμολογέουσι δὲ σφι Λέσβιοι) ἐν τῷ βίῳ θῶυμα μέγιστον παρασχῆναι. Ἀρίονα τὸν Μηθυμναῖον ὑπὸ δελφῖνος ἐξενειχθέντα ἐπὶ Ταίναρον, ἐόντα κιθαρῳδὸν τῶν τότε ἐόντων ἀνθρώπων δεύτερον, καὶ Διθυραμβον, πρῶτον ἀνθρώπων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, ποιήσαντά τε καὶ ὀνομάσαντα καὶ διδάξαντα ἐν Κορίνθῳ.

Τοῦτον τὸν Ἀρίονα λέγουσι, τὸν πολλὸν καὶ χρόνον διατρίβοντα παρὰ Περιάνδρῳ, ὑπεθυμῆσαι πλῶσαι ἐς Ἰταλίην τε καὶ Σικελίην· ἐργασάμενον δὲ χρήματα μεγάλα, θελῆσαι ὀπίσω ἐς Κόρινθον ἀπικέσθαι· ὁρμᾶσθαι μὲν νυν ἐκ Τάραντος, πιστώσαντα δὲ μᾶλλον ἢ Κορινθίοισι, μισθώσασθαι πλοῖον ἀνδρῶν Κορινθίων. Τοὺς δὲ ἐν τῷ πελάγεϊ ὑποβουλεύειν, τὸν Ἀρίονα ἐκβαλόντας, ἔχειν τὰ χρήματα· τὸν δὲ συνέντα τοῦτο, λίσεσθαι, χρή-

μᾶλα μὲν πρεπόντα σφι, ψυχὴν δὲ παραιτεόμενον. Οὔκων δὴ πειθειν αὐτὸν τούτοισι, ἀλλὰ κελεύειν σὺν τῷ πορθμέας ἢ αὐτὸν διαχρᾶσθαί μιν, ὡς ἂν ταφῆς ἐν γῇ τύχῃ, ἢ ἐκπηδᾶν ἐς τὴν θάλασσαν τὴν ταχίστην.

Ἀπιληθέντα δὲ τὸν Ἀρίονα ἐς ἀπορίην, παραιτήσασθαι, ἐπειδὴ σφι οὕτω δοκέοι, πρηϊδέειν αὐτὸν ἐν τῇ σκηνῇ πάσῃ σάντα ἐν τοῖσι ἐσθλίοισι, ἀείσαι. Ἀείσας δὲ, ὑποδέκεσθαι ἑωϋτὸν κατεργάσασθαι. Καὶ τοῖσι ἐσελθεῖν γὰρ ἡδονὴν, εἰ μέλλοιεν ἀκούσεσθαι τὰ ἀρίστου ἀνθρώπων ἀοιδῆς, ἀναχωρῆσαι ἐκ τῆς πρύμνης ἐς μέσην νέα. Τὸν δὲ ἐνδυόντα τε πᾶσαν τὴν σκευὴν, καὶ λαβόντα τὴν κιθάριν, στάντα ἐν τοῖσι ἐσθλίοισι, διεξελθεῖν Νόμον τὸν ὄρθιον. Τελευτῶντος δὲ τοῦ νόμου, ῥίψαί μιν ἐς τὴν θάλασσαν ἑωϋτὸν, ὡς εἶχε, σὺν τῇ σκευῇ πάσῃ. Καὶ τοὺς μὲν ἀποπλέειν ἐς τὴν Κόρινθον· τὸν δὲ δελφῖνα λέγουσι ὑποδέξασθαι, ἐξενείκαι ἐς Ταίναρον.

Ἀποβάντα δὲ αὐτὸν χωρέειν ἐς Κόρινθον σὺν τῇ σκευῇ· καὶ ἀπικόμενον ἀπηγέεσθαι πᾶν τὸ γεγονός. Περίανδρον δὲ ὑπὸ ἀπιστίης Ἀρίονα μὲν ἐν φυλακῇ ἔχειν, ἀδαμῇ μελέντα, ἀναμῶς δὲ ἔχειν τῶν πορθμέων. Ὡς δὲ ἄρα παρεῖναι αὐτοὺς κληθέντας, ἱστορέεσθαι, εἴ τι λέγοιεν περὶ Ἀρίονος. Φαμένων δὲ ἐκείνων ὡς εἴη τε σῶς περὶ τὴν Ἰταλίην, καί μιν εὖ πρήσσοντα λίποιεν ἐν Τάραντι, ἐπιφανῆναί σφι τὸν Ἀρίονα, ὥσπερ ἔχων ἐξεπίθησε· καὶ σφεας ἐκπλαγέντας, οὐκ ἔχειν εἰ ἐλεγχομένους ἀρνέεσθαι.

Ταῦτα

Ταῦτα μέν νυν Κορίνθιοί τε καὶ Λέσβιοι λέγουσι. Καὶ Ἀρίονός ἐστι ἀνάθημα χάλκεον οὐ μέγα ἐπὶ Ταινάρῳ, ἐπὶ Δελφῖνος ἐπεὼν Ἄνθρωπος.

ΚΕΦ. ι'.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ.

ΤΑῦτα ἐπιλεξάμενος ὁ Πολυκράτης, καὶ νόῳ λαβὼν ὡς οἱ εὖ προτίθοιτο Ἄμασις, ἐδίζετο ἐπ' ᾧ ἂν μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀσηθείη ἀπολομένῳ τῶν κειμηλίων. Διζήμενος δ' εὕρισκε τόδε. Ἦν οἱ σφρηγὶς τὴν ἐφόρεε χρυσόδετος, σμαράγδου μὲν λίθου ἐοῦσα, ἦν δὲ ἔργον Θεοδώρου τοῦ Τηλεκλέος Σαμίου· ἐπεὶ ὧν τοῦτο οἱ ἐδόκεε ἀποσφαλέειν, ἐποίεε τάδε. Πεντηκόντερον πληρώσας ἀνδρῶν, ἐσέβη ἐς αὐτήν· μετὰ δέ, ἀναχαγεῖν ἐκέλευσε ἐς τὸ πέλαγος. Ὡς δὲ ἀπὸ τῆς νήσου ἐκὰς ἐγένετο, πρηνέλόμενος τοῦ σφρηγίδα, πάντων ὁρεόντων τῶν συμπλόων, ῥίπτει ἐς τὸ πέλαγος. Τοῦτο δὲ ποιήσας, ἀπέπλεε· ἀπικόμενος δὲ ἐς τὰ οἰκία, συμφορὴν ἐχρᾶτο.

Πέμπτῃ δὲ ἢ ἕκτῃ ἡμέρῃ ἀπὸ τούτων, τάδε οἱ συνήνεικε γενέσθαι. Ἀνὴρ ἁλιεὺς λαβὼν ἰχθῦν μέγαν τε καὶ καλὸν, ἠξίου μιν Πολυκράτεϊ δῶρον δοθῆναι. Φέρων δὲ ἐπὶ τὰς θύρας, Πολυκράτεϊ ἔφη ἐθέλειν ἐλθεῖν ἐς ὄψιν· χωρήσαντος δὲ οἱ τούτου, ἔλεγε δίδους τὸν ἰχθῦν· "Ὦ βασιλεῦ ἐγὼ τόνδε "ἑλὼν, οὐκ ἐδικαίωσα φέρειν ἐς ἀγορὴν, καίπερ "ἐὼν ἀποχειροβίωτος, ἀλλά μοι ἐδόκεε σέο τε εἶναι "ἄξιος

" ἄξιος κ᾽ τ᾽ σῆς ἀρχῆς. Σοὶ δή μιν φέρων δίδωμι.
" Ὁ δὲ, ἡσθεὶς τοῖσι ἔπεσι, ἀμείβεται τοῖσδε·
" Κάρτα τε εὖ ἐπίησαις, κ᾽ χάρις διπλέη τῶν τε
" λόγων κ᾽ τοῦ δώρου· καί σε ἐπὶ δεῖπνον καλέο-
" μεν." Ὁ μὲν δὴ ἀλιεὺς μέγα πιδύμενος ταῦτα,
ἤιε ἐς τὰ οἰκία. Τόνδε ἰχθῦν τάμνοντες οἱ θεράπον-
τες εὑρίσκουσι ἐν τῇ νηδύϊ αὐτοῦ ἐνεῦσαν τ᾽ Πολυ-
κράτεος σφρηγῖδα. Ὡς ἤ εἶδόν τε κ᾽ ἔλαβον, τάχιστα ἔφερον κεχαρηκότες τῷδε τὸν Πολυκράτεα· διδόντες δὲ οἱ τ᾽ σφρηγῖδα, ἔλεγον ὅτεῳ τρόπῳ εὑρεθείη. Τὸν δὲ ὡς ἐσῆλθε Θεῖον εἶναι τὸ πρῆγμα γράφει ἐς βιβλίον πάντα, τὰ ποιήσοντά μιν, οἷα καταλελάβηκε· γράψας δὲ, ἐς Αἴγυπτον ἐπέβηκε.

" Ἐπιλεξάμενος δὲ ὁ Ἄμασις τὸ βιβλίον τὸ
" παρὰ Πολυκράτεος ἦκον, ἔμαθε ὅτι ἐκκομί-
" σειε τε ἀδύνατον εἴη ἀνθρώπῳ ἄνθρωπον ἐκ τοῦ
" μέλλοντος γίνεσθαι πρήγματος, κ᾽ ὅτι ὡς οὐκ
" εὖ τελευτήσειν μέλλει Πολυκράτης, εὐτυχέων τὰ
" πάντα· ὃς κ᾽ τὰ ἀποβάλλει, εὑρίσκει." Πέμψας δὲ οἱ κήρυκα ἐς Σάμον, ἀφαιρέεται ἔφη τ᾽ ξεινίην. Τῶδε εἵνεκα ταῦτα ἐποίεε, ἵνα μὴ σευτυχίης δεινῆς τε κ᾽ μεγάλης Πολυκράτεα καταλαβούσης, αὐτὸς ἀλγήσειε τ᾽ ψυχὴν, ὡς περὶ ξείνου.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. ια'.

ΨΑΜΜΗΤΙΧΟΣ.

Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι, πρὶν μὲν ἢ Ψαμμήτιχον σφέων βασιλεῦσαι, ἐνόμιζον ἑωυτοὺς πρώτους γλώσσης πάντων ἀνθρώπων. Ἐπεὶ δὲ Ψαμμήτιχος βασιλεύσας ἠθέλησε εἰδέναι οἵ τινες γλωσσαν πρῶτοι, ἀπὸ τούτου νομίζουσι Φρύγας προτέρους γλώσσαν ἑωυτῶν, τ δὲ ἄλλων ἑωυτούς. Ψαμμήτιχος γὰρ, ὡς ὐκ ἐδύνατο πυνθανόμενος πόρον ὐδένα τούτου ἀνευρεῖν, οἱ γενοίατο πρῶτοι ἀνθρώπων, ἐπιτεχνᾶται τοιόνδε.

Παιδία δύο νεογνὰ ἀνθρώπων τῶν ἐπιτυχόντων διδοῖ ποιμένι τρέφειν ἐς τὰ ποίμνια τροφήν τινα τοιήνδε· ἐντειλάμενος μηδένα ἀντίον αὐτέων μηδεμίην φωνὴν ἱέναι, ἐν σιγῇ κὰ ἐρήμῃ ἐπ' ἑωυτῶν κέεσθαι αὐτὰ, καὶ τὴν ὥρην ἐπαγινέειν σφίσι αἶγας· πλησαμένους δὲ γάλακτος τἆλλα διαπρήσσεσθαι. Ταῦτα δ' ἐποίεέτο καὶ ἐνετέλλετο ὁ Ψαμμήτιχος, θέλων ἀκέσας τῶν παιδίων, ἀπηλλαχθέντων τῶν ἀσήμων κνυζημάτων, ἤντινα φωνὴν ῥίζουσι πρώτην. Τάπερ ὧν κὰ ἐγένετο. Ὡς γὰρ δίετης χρόνος ἐπεγόνεε, ταῦτα τῷ ποιμένι ποιέοντι, ἀνοίγοντί τε τὴν θύρην καὶ εἰσιόντι, τὰ παιδία ἀμφότερα προσπίπτοντα, βέκκος ἐφώνεον, ὀρέγοντα τὰς χεῖρας, τὰ μὲν δὴ πρῶτα ἀκέσας, ἡσυχος ἦν ὁ ποιμήν· ὡς δὲ πολλάκις φοιτέοντι καὶ ἐπιμελουμένῳ

πολλὸν

πολλὸν ἦν τοῦτο τὸ ἔπος, ὅτω δὴ σημήνας τῷ δεσπότῃ, ἤγαγε τὰ παιδία κελεύσαντος ἐς ὄψιν τὴν ἐκείνου. Ἀκούσας δὲ & αὐτὸς ὁ Ψαμμήτιχος, ἐπυνθάνετο οἵτινες ἀνθρώπων βέκκος τι καλέουσι. Πυνθανόμενος δὲ εὕρισκε Φρύγας καλέοντας τὸν ἄρτον. Οὕτω σπενδόμενοι πρήγμασι, τοὺς Φρύγας πρεσβυτέρους εἶναι ἑωυτῶν.

ΚΕΦ. ιβ'.

Ἀνθρώπου ψυχὴ ἀθάνατος.

Πρῶτοι δὲ κ τόνδε τὸν λόγον Αἰγύπτιοι εἰσὶ εἰπόντες, ὡς ἀνθρώπου ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι. Τοῦ σώματος δὲ καταφθινόντος, ἐς ἄλλο ζῶον αἰεὶ γινόμενον ἐσδύεϊ· ἐπεὰν δὲ περιέλθῃ πάντα τὰ χερσαῖα, κ τὰ θαλάσσια, & τὰ πτηνὰ, αὖτις ἐς ἀνθρώπου σῶμα γινόμενον ἐσδύνειν. Τὴν περιείλησιν δὲ αὐτῇ γίνεσθαι ἐν τρισχιλίοισι ἔτεσι. Τούτῳ τῷ λόγῳ εἰσὶ οἱ Ἑλλήνων ἐχρήσαντο, οἱ μὲν πρότερον, οἱ δὲ ὕστερον, ὡς ἰδίῳ ἑωυτῶν ἐόντι. Τῶν ἐγὼ εἰδὼς τὰ ὀνόματα, οὐ γράφω.

ΚΕΦ. ιγ'.

ΚΑΜΒΥΣΗΣ.

Καμβύσης ὁ ἐκ Μέμφιος ἀπίκετο ἐς Σάϊν πόλιν, βουλόμενος ποιῆσαι τὰ δὴ καὶ ἐποίησε. Ἐπεὶ

Ἐπεί τε γὰρ ἐσῆλθε ἐς τὰ Ἀμάσιος οἰκία, αὐτίκα ἐκέλευε ἐκ τ᾽ ταφῆς τ᾽ Ἀμάσιος νέκυν ἐκφέρειν ἔξω. Ὡς δὲ ταῦτα ἀπελέα ἐγένετο, μαστιγῶν τ᾽ νέκυν ἐκέλευε, καὶ τὰς τρίχας ἀπολλύειν, καὶ κεντᾶν, καὶ τἆλλα πάντα λυμαίνεσθαι. Ἐπεί τε δὲ καὶ ταῦτα ἔκαμον ποιεῦντες, (ὁ γὰρ δὴ νεκρὸς, ἅτε τεταριχευμένος, ἀντεῖχέ τε καὶ οὐδὲν διεχέετο) ἐκέλευσέ μιν ὁ Καμβύσης κατακαῦσαι, ἐντελλόμενος οὐκ ὅσια. Πέρσῃσι γὰρ θεὸν νομίζουσι εἶναι τὸ πῦρ· τὸ ὦν καταικαίειν τὸς νεκροὺς, ἀδαμῶς ἐν νόμῳ ἀδετέροισί ἐστι· Πέρσῃσι μὲν, δι᾽ ὅπερ εἴρηται, θεῷ οὐ δίκαιον εἶναι λέγουσι νέμειν νεκρὸν ἀνθρώπου· Αἰγυπτίοισι δὲ νενόμισται πῦρ θηρίον εἶναι ἔμψυχον· πάντα δὲ αὐτὸ κατεσθίειν τάπερ ἂν λάβῃ· πλησθὲν δὲ αὐτὸ τ᾽ βορῆς, συναποθνήσκειν τῷ καταθιομένῳ. Οὔκων θηρίοισι νόμος οὐδαμῶς σφὶ ἐστι τὸν νέκυν διδόναι. Καὶ διὰ ταῦτα ταριχεύουσι, ἵνα μὴ κείμενος ὑπὸ εὐλέων καταβρωθῇ. Οὕτω δὴ ἀδετέροισι νομιζόμενα ἐνετέλλετο ποιεῖν ὁ Καμβύσης.

ΚΕΦ. ιδ'.

ΑΡΤΑΒΑΝΟΣ.

" ΝΥΝ μὲν, ὦ βασιλεῦ, τὸν σύλλογον τόνδε
" διάλυσον· αὖτίς τε ὅταν τοι δοκέῃ, περι-
" σκεψάμενος ἐπὶ σεωυτῷ, προαγόρευε τά τοι δο-
" κέει εἶναι ἄριστα. Τὸ γὰρ εὖ βουλεύεσθαι, κέρδος

" μέγιστον εὑρίσκω ἐόν. Εἰ γὰρ ἐναπιωθῆναί τοι
" θέλει, βεβάλευ) μὲν ὄδεν ἧσσον εὖ, ἔσωται δὲ
" ὑπὸ τ᾽ τύχης το βούλευμα· ὁ δὲ βαλεύσαμενος
" αἰσχρῶς, εἰ οἱ ἡ τύχη ἐπίσποιλο, εὕρημα εὕρηκε,
" ἧσσον δὲ ὄδεν οἱ κακῶς βεβάλευ).

" Ὁρᾷς ὡς τὰ ὑπερέχονλα ζῶα κεραυνοῖ ὁ Θεὸς,
" οὐδὲ ἐᾷ φαντάζεαθαι, τὰ δὲ σμικρὰ, οὐδέ μιν
" κνίζει; ὁρᾷς δὲ ὡς ἐς οἰκήματα τὰ μέγιστα ἀεὶ
" κὴ δένδρεα, τὰ τοιαῦτ᾽ ἐπισκήπλει βέλεα; Φι-
" λέει γὰρ ὁ Θεὸς τὰ ὑπερέχονλα πάντα κολούειν.
" Οὕτω δὴ ς ρατὸς πολλὸς ὑπὸ ὀλίγε διαφθεί-
" ρε) κατὰ τιόνδε· ἐπεάν σφι ὁ Θεὸς φθονήσας
" φόβον ἐμβάλῃ, ἢ βροντὴν, δι᾽ ὧν ἐσφάλησιν
" ἀναξίως ἑωυτῶν. Οὐ γὰ ἐᾷ φρονέειν ἄλλον μέ-
" γα ὁ Θεὸς ἢ ἑωυτόν. Ἐπειχθῆναι μέν νυν πᾶν
" πρῆγμα, τίκτει σφάλματα, ἐκ τ᾽ ζημίαι με-
" γάλαι φιλέουσι γίνεαθαι· ἐν δὲ τῷ ἐπιχεῖν ἔν-
" εσι ἀγαθὰ, εἰ μὴ παραυτίκα δοκεόντα εἶναι,
" ἀλλὰ ἀνὰ χρόνον εὕροι τις ἄν. Σοὶ μὲν δὴ ταῦ-
" τα, βασιλεῦ, συμβαλλόω."

ΤΕΛΟΣ.

BOOKS for the Uſe of Wincheſter School, *Printed for* JOHN BURDON *near the College, and Sold by Mr.* LAW, Ave Mary Lane, London.

The Pſalms, Hymns, Prayers, Graces, and Dulce Domum. 4*d.*

Kenn's Manual of Prayers. 1*s.*

De Diis et Heroibus Poeticis, Libellus Auctore Juvencio. 1*s.*

Selectæ Hiſtoriæ ex C. J. Cæſare, Juſtino et L. A. Floro, edit. Jortin. 3*s* 6*d.*

Vidæ Ars Poetica, accedit C. ex Macrobio, 12mo. 2*s* 6*d.*

De Oratoribus ſive de Cauſis corruptæ Eloquentiæ Dialogus ex C. Tacito Selectus, 8vo. 1*s* 6*d.*

ΠΟΙΚΙΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ſive Novus Hiſtoriarum Fabularumque Delectus ex Æliano, Polyæno, Ariſtotele, Dionyſio, Halicar. Maximo Tyrio, Platone et Herodoto, Græce, editio nova, 12mo. 2*s.*

Interpretatio ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ Nova Methodo Conſtructa, 12mo. 2*s.*

Homeri Odyſſeæ Libri, IX, X, XI, XII; Græce, Select. 8vo. 2*s* 6*d.*

Ex Scriptoribus Græcis, *viz.* Iſocrate, Demoſthene, Luciano, Xenophonte et Herodoto ſelecta, Græce, 8vo. 6*s.*

Part the Firſt of an Introduction to the Writing of Greek, after the manner of Clarke's Introduction to Latin, by G. Iſaac Huntingford, A. M. Warden of Wincheſter College, the Fourth Edition. 2*s* 6*d*, *ſewed.*

Part the Second of an Introduction to the Writing of Greek, being Examples of Greek Prepoſitions in Compoſition; and Select Sentences from Xenophon's Cyropœdia, by G. Iſaac Huntingford, A. M. Warden of Wincheſter College, the Third Edition. 3*s*, *ſewed.*

Both Parts may be had together at 5*s* in boards, or 6*s* bound,

School Books in general are ſold by JOHN BURDON, *with good allowance to Schoolmaſters and Bookſellers.*